

INCIPITARIUM PHILELFIANUM
A GUIDE TO THE WORKS OF FRANCESCO FILELFO

Two decades ago, Massimo Zaggia published a list of incipits of most of the Latin poems written by the prolific Italian humanist Francesco Filelfo (1398-1481), as a first step towards a critical edition of Filelfo's *De iocis et seriis*, a still unpublished collection of more than 700 epigrams and other occasional poems¹.

As scholarship has since then produced editions of a number of Filelfo's copious writings, we have deemed it useful to make available a more comprehensive listing of 3175 incipits, including the bulk of Filelfo's Latin and Greek poetry and prose writings. We hope that this checklist will be helpful in identifying the many letters, poems and other writings that in library catalogues and manuscripts are ascribed – correctly or not, and sometimes without a date, addressee or any further specification – to Filelfo, and that perhaps it may also allow for the attribution to Filelfo of items now catalogued as anonymous or that have been doubtfully or wrongly assigned to other authors.

The reference texts for all incipits are the most recent critical editions, if available. In the absence of a (reliable) modern edition, we have consulted the incunabula and selected manuscripts. We have preferred to list the Greek incipits separately at the end of this article rather than to integrate them into the list of Latin incipits. For the sake of clarity we have not included variants in the incipits that we could have borrowed from the critical apparatus of modern editions, since in the case of doubtful identifications it will be advisable to refer back to those editions and their apparatuses.

Presenting this incipitarius in a searchable digital format will significantly enhance its usefulness, we hope, as it thus will become feasible to retrace even snippets of hardly legible incipits. In a printed incipitarius, by contrast, a variant or corruption in the opening word(s) alone might leave users with little hope of finding what they are looking for.

ABBREVIATIONS OF THE WRITINGS INCLUDED IN THIS INCIPITARIUM

<i>Age.</i>	Translation of Xenophon, <i>Agesilaus</i> SOURCE: Filelfo 2012.
<i>Apo. Lac.</i>	Translation of Plutarch, <i>Apophthegmata Laconica</i> SOURCES: Filelfo 1483, checked with MS Savignano sul Rubicone, Biblioteca dell'Accademia Rubiconia dei Filopatridi, 36.
<i>Apo. Tra.</i>	Translation of Plutarch, <i>Apophthegmata ad Traianum</i> SOURCE: Filelfo 1483.
<i>Ath.</i>	Translation of Lysias, <i>De laudibus Atheniensium</i> SOURCES: MS Savignano sul Rubicone, Biblioteca dell'Accademia Rubiconia dei Filopatridi, 36 and MS Oxford, Balliol College, 137.
<i>Comp.</i>	Translation of Plutarch, <i>Comparatio Lycurgi et Numae</i> SOURCE: Filelfo 2012.

¹ M. Zaggia, « Indice del *De iocis et seriis* Filelfiano con l'incipitario delle raccolte latine », *Rinascimento* (Second series), 34, 1994, p. 157-235. The best introduction to Filelfo's life and work is Paolo Viti's lemma in the *Dizionario Biografico degli Italiani*: [www.treccani.it/enciclopedia/francesco-filelfo_\(Dizionario-Biografico\)](http://www.treccani.it/enciclopedia/francesco-filelfo_(Dizionario-Biografico)).

- Cons.* *Consolatio ad Iacobum Antonium Marcellum de obitu Valerii filii*
SOURCE: Filelfo 1483.
- Conv.* *Convivia Mediolanensia* (Books I-II)
SOURCES: MSS Firenze, Biblioteca Medicea Laurenziana, Plut. 53.5 and 53.6.
- Cyr.* Translation of Xenophon, *Cyri Paedia*
SOURCE: Filelfo 2012.
- Div.* *Orationes diversae* (1-8)
SOURCE: Filelfo 1483.
- Ep.* Translation of Plato, *Epistolae*
SOURCE: Filelfo 1990.
- Erat.* Translation of Lysias, *Eratosthenes*
SOURCES: MS Savignano sul Rubicone, Biblioteca dell'Accademia Rubiconia dei Filopatridi, 36 and MS Oxford, Balliol College, 137.
- Eut.* Translation of Plato, *Eutyphro*
SOURCE: Filelfo 2009b.
- Exi.* *Commentationes Florentinae de Exilio* (Books I-III)
SOURCE: Filelfo 2013a.
- Flat.* Translation of Hippocrates, *De flatibus*
SOURCE: MS Paris, Bibliothèque nationale de France, lat. 7023.
- Fred.* *Commentarii de vita et rebus gestis Frederici Urbinatis* (Books I-VI)
SOURCE: Filelfo 2007a.
- Fun.* *Orationes funebres* (1-4)
SOURCE: Filelfo 1483.
- Galba* Translation of Plutarch, *Galba*
SOURCE: Filelfo 2007b.
- Ioc.* *De iocis et seriis* (Books I-X)
SOURCES: MS Milano, Biblioteca Ambrosiana, G 93 inf.; checked with MS Bergamo, Biblioteca Civica, MA 372 and MS Cesena, Biblioteca Malatestiana S.XXIII.4, and with M. Zaggia, *Indice* (as in n. 1).
- Lac.* Translation of Xenophon, *Respublica Lacedaemoniorum*
SOURCE: Filelfo 2012.
- Lyc.* Translation of Plutarch, *Lycurgus*
SOURCE: Filelfo 2012.
- Mor.* *De morali disciplina* (Books I-V)
SOURCE: Filelfo 1552.
- Numa* Translation of Plutarch, *Numa*
SOURCE: Filelfo 2012.
- Nup.* *Orationes nuptiales* (1-7)
SOURCE: Filelfo 1483.
- Od.* *Odae (Carmina)* (Books I-V)
SOURCES: Filelfo 2009a, checked with Filelfo 1497 and with MS Firenze, Biblioteca Medicea Laurenziana, Plut. 33.34 and MS Cesena, Biblioteca Malatestiana S.XXIII.5².
- Or. Ex.* *Oratio ad Exules*
SOURCES: MS Milano, Biblioteca Ambrosiana, V 10 sup. and MS Paris, Bibliothèque nationale de France, lat. 18532.

² Our version departs from the text published in Filelfo 2009a in three instances: we read *O rex Karole* instead of *Rex Karole* in *Od.* I.4; *ieiunia* instead of *ieiuna* in *Od.* III.6; and *Dum* instead of *Cum* in *Od.* V.3.

<i>Otho</i>	Translation of Plutarch, <i>Otho</i> SOURCE: Filelfo 2007b.
<i>Par.</i>	<i>Oratio parentalis de divi Francisci Sphortiae Mediolanensium ducis felicitate</i> SOURCE: Filelfo 2015a.
<i>Pass.</i>	Translation of Hippocrates, <i>De passionibus (De morbis)</i> SOURCE: MS Paris, Bibliothèque nationale de France, lat. 7023.
PhE	<i>Epistolae</i> (Books 1-48) SOURCE: Filelfo 2015b ³ .
<i>Psy.</i>	<i>De Psychagogia</i> (Books I-III) SOURCE: Filelfo 1997 ⁴ .
<i>Rhet.</i>	Translation of Pseudo-Aristotle, <i>Rhetorica ad Alexandrum</i> SOURCE: Filelfo 1483.
<i>Sac.</i>	Two translations of Suda, <i>Ihesus (De sacerdotio Christi)</i> SOURCE: Filelfo 2013b.
<i>Sat.</i>	<i>Satyrae</i> (Books I-X) SOURCE: Filelfo 1476, checked with MS València, Biblioteca Histórica de la Universitat, 398 and MS Città del Vaticano, Biblioteca Apostolica Vaticana, Reg. lat. 1981 ⁵ .
<i>Sol.</i>	Translation of Basilius Caesariensis, <i>De vita solitaria</i> SOURCE: Filelfo 2009c.
<i>Sphor.</i>	<i>Sphortias</i> (Books I-XI) SOURCE: Filelfo 2015a.
<i>Troia</i>	Translation of Dion Chrysostomus, <i>De Troia non capta</i> SOURCE: Filelfo 2008.

REFERENCE EDITIONS OF FILELFO'S WRITINGS

- Filelfo 1476 = F. Filelfo, *Satyrae*, Milano, Chr. Valdarpher, 1476.
 Filelfo 1483 = F. Filelfo, *Orationes et opuscula*, Milano, L. Pachel & U. Scinzenzeler, 1483/84.
 Filelfo 1497 = F. Filelfo, *Odae*, [Brescia], A. Britannicus, 1497.
 Filelfo 1552 = F. Filelfo, *De morali disciplina*, Venezia, G. Scottus, 1552.
 Filelfo 1990 = J. Hankins, *Plato in the Italian Renaissance*, Leiden, Brill [Columbia Studies in the Classical Tradition, 17], 1990.
 Filelfo 1997 = F. Filelfo, *De psychagogia. Editio princeps dal Laurenziano 58,15*, ed. G. Cortassa, E.V. Maltese, Alessandria, Edizioni dell'Orso [Hellenica, 1], 1997.
 Filelfo 2005 = F. Filelfo, *Satyrae I (Decadi I-V)*, ed. S. Fiaschi, Roma, Edizioni di Storia e Letteratura [Studi e Testi del Rinascimento Europeo, 26], 2005.
 Filelfo 2007a = F. Filelfo, *Commentarii de vita et rebus gestis Frederici Urbinatis Societatis Italicae imperatoris*, ed. L. Giannobile, Pisa, Università degli Studi, 2007.
 Filelfo 2007b = M. Pade, *The Reception of Plutarch's Lives in Fifteenth-Century Italy*, Copenhagen, Museum Tusulanum Press, 2007.

³ The references to Filelfo's *Collected Letters* are first to the book and then to the sequence of the letters within that book. As such PhE·08.24 is to be understood as letter 24 of Book 8, etc. In addition, the Greek letters have a progressive serial number from Φ·001 to Φ·110.

⁴ We are much obliged to Enrico V. Maltese for providing us with the Greek text of his *De Psychagogia* edition.

⁵ The partial edition in Filelfo 2005 is not entirely reliable. In the incipits alone, for example, it prints, against all three witnesses we collated and without any annotation in the critical apparatus: *nunc* instead of the correct *bunc* in *Sat.* II.1; *monacus* instead of *monachus* in *Sat.* II.7; and *vocare* instead of *vocari* in *Sat.* V.8.

- Filelfo 2008 = F. Filelfo, *Dione Crisostomo, Captivitatem Ilii non fuisse. Traduzione latina di Francesco Filelfo*, ed. S. Leotta, Messina, Centro Interdipartimentale di Studi Umanistici, 2008.
- Filelfo 2009a = F. Filelfo, *Odes*, ed. and trans. D. Robin, Cambridge, MA, Harvard University Press [I Tatti Renaissance Library, 41], 2009.
- Filelfo 2009b = Platonis *Euthyphron* Francisco Filelfo interprete, *Lysis* Petro Candido Decembrio interprete, ed. S. Martinelli Tempesta, Firenze, Sismel – Edizioni del Galluzzo, 2009.
- Filelfo 2009c = J. De Keyser, « Solitari ma non soli. Traduzioni umanistiche della lettera *De vita solitaria* di Basilio di Cesarea, » *Medioevo greco. Rivista di storia e filologia bizantina*, 9, 2009, p. 53-83.
- Filelfo 2012 = F. Filelfo, *Traduzioni da Senofonte e Plutarco. Respublica Lacedaemoniorum, Agesilaus, Lycurgus, Numa, Cyri Paedia*, ed. J. De Keyser, Alessandria, Edizioni dell’Orso [Hellenica, 44], 2012.
- Filelfo 2013a = F. Filelfo, *On Exile (Commentationes Florentinae de Exilio)*, ed. J. De Keyser, trans. W.S. Blanchard, Cambridge, MA, Harvard University Press [I Tatti Renaissance Library, 55], 2013.
- Filelfo 2013b = J. De Keyser, « Early Modern Latin Translations of the Apocryphal *De Sacerdotio Christi* », *Lias. Journal of Early Modern Intellectual Culture and Its Sources*, 40(1), 2013, p. 29-82.
- Filelfo 2015a = *Francesco Filelfo and Francesco Sforza. Critical edition of Filelfo’s Sphortias and Oratio parentalis*, ed. J. De Keyser, Hildesheim–Zürich–New York, Georg Olms Verlag [Noctes Neolatinae, 22], 2015.
- Filelfo 2015b = F. Filelfo, *Collected Letters (Epistolarum Libri XLVIII)*, ed. J. De Keyser, Alessandria, Edizioni dell’Orso [Hellenica, 54], 2015.

INCIPIARIUM

An abbreviation followed by π refers to the respective preface or dedication letter.

A me iandiu nullas litteras accepisti; id quod non mea de	PhE·31.60
A quo meas accepisti litteras, pater reverendissime, audies	PhE·45.34
Ab eo veniunt ad te litterae, invictissime dux Alphonse	PhE·44.01
Abeunti mihi nuper ex urbe Mantua, quo una cum principe	PhE·15.23
Absalonis iudicium de Laurae meae vita ita me animi	PhE·43.12
Abuteris, Blasi Ghigline, facilitate modestiaque mea. Et facis	PhE·13.43
Accepi a non nullis tibi esse illud Alberti Magni opus, quod	PhE·12.54
Accepi a nostro Bonoaccursio Pisano quam apte et eleganter	PhE·13.20
Accepi binas litteras tuas eodem die, cum primum ex castris	PhE·10.39
Accepi binas litteras tuas posteaquam Urbinum revertisses	PhE·32.04
Accepi equidem a non nullis viris gravibus et amicis, pater	PhE·31.09
Accepi esse apud vos quosdam priscos de arte grammatica	PhE·09.37
Accepi et plantas, quas non sine desyderio expectabam	PhE·23.22
Accepi ex litteris Iohannis Marii filii, cum eximiam tuam	PhE·12.72
Accepi hodie litteras tuas, quas nuper ex Rhagusio pridie	PhE·17.26
Accepi litteras tuas ad me, et cum his eas binas, quas duo	PhE·11.29
Accepi litteras tuas et cum his quas Thomas medicus ad	PhE·12.87

Accepi litteras tuas, fili Mari; quibus lectis haud facile	PhE·32.28
Accepi litteras tuas, pater humanissime, perlegique libenter	PhE·45.18
Accepi litteras tuas, pater illustrissime, cum mea incredibili	PhE·31.59
Accepi litteras tuas, quas diu multumque concupitas vix	PhE·32.26
Accepi litteras tuas, quibus non dubio declarasti tibi meum	PhE·01.04
Accepi superiore hyeme tuas litteras, et illas quidem	PhE·12.64
Accepi te ab amplissimo tuo sapientissimoque senatu eius	PhE·29.35
Accepi te Senae declaratum episcopum; quod et tibi et	PhE·07.58
Accepi tuas litteras ex Venetiis; quas tuus ille familiaris	PhE·13.45
Accepi tuas litteras, quas ad decimum Kalendas Februarias	PhE·15.45
Accepisse te mihi non commode esse Florentiae, intellexi	PhE·02.45
Accersitus a Sisto Quarto, pontifice maximo, beneficentissimis	PhE·41.18
Accipies ex Galeacio isto Chremensi, qui meas pertulit	PhE·06.40
Accipies ex Iohanne Diedo, collega tuo, qua in re tuo	PhE·34.03
Accipio frequenter ex aliis qui Florentia ad nos eunt	PhE·31.48
Accursius Pisanus, cognomento Bonus, cum esset a me	PhE·10.06
Accusandus es doli mali (mea quidem sententia), qui ante	PhE·32.02
Accusare negligentiae me videris quod iandiu ad te nihil	PhE·05.41
Accusarem ego te profecto vel oblivionis vel negligentiae	PhE·12.32
Accusarem te mendacii, si scirem te huiusmodi accusationem	PhE·16.21
Accusas me negligentiae; quod equidem permoleste ferrem	PhE·05.32
Ad caelum, Paraclete, laudibus me / effers exuperans	<i>Od.</i> II.9
Ad caetera fortunae commoda, quae Pherdinando regi	PhE·40.11
Ad decimum Kalendas Iulias paulo post meridiem veni	PhE·41.37
Ad decimum Kalendas Septembres dedi ad te litteras unas	PhE·14.40
Ad decimum Kalendas Sextiles simul cum meis litteris ad	PhE·10.19
Ad ea quae intelligere a me cupis, paucis respondeo. Nam	PhE·14.33
Ad ea quae petieras proximis diebus, respondi tibi. Quod	PhE·11.56
Ad ea quae petisti et de Verona et de Patavio, quopacto	PhE·41.06
Ad ea quae scripsisti, tibi coram, cum istuc venero	PhE·30.32
Ad eas litteras, quas Idibus Martiis tibi reddendas ad	PhE·16.06
Ad nos laetior est perlatus nuncius, Sistum cum universa	PhE·46.31
Ad octavum Kalendas Augustas hasce litteras ad te dedi	PhE·29.07
Ad octavum Kalendas Maias, qui dies Georgio martyri	PhE·43.18
Ad pristinam meam erga te observantiam tantum nunc	PhE·09.87
Ad quartum decimum Kalendas Februarias scripseram tibi	PhE·30.03
Ad quartum decimum Kalendas Ianuarias scripseram ad te	PhE·14.14
Ad quartum Kalendas Octobres meis ad te litteris sum	PhE·04.22
Ad quintum Idus Apriles dedi ad te, pater humanissime	PhE·18.53
Ad quintum Idus Quintiles dedi ad te litteras, quibus	PhE·04.10
Ad septimum Idus Augustas, cum iam meas litteras	PhE·09.56
Ad sextum Idus Octobres Ticinum huc perveni, ut ex	PhE·03.20
Ad sextum Idus Octobres veni Ticinum, ubi continuus	PhE·09.72
Ad sextumdecimum Kalendas Iunias respondi ad ea tibi	PhE·30.29
Ad triduum usque ad summum solvere hinc decrevi	PhE·01.22
Addere si stulto socium se Matthia perget	<i>Ioc.</i> II.24

Adhortatio tua mihi maiorem in modum probari debet	PhE·05.52
Adhortationem tuam etsi bonam in partem accipio	PhE·03.39
Adhortationem tuam non invitus audivi, quippe qui	PhE·05.10
Adhortationem tuam, pater modestissime, libenter admitto	PhE·03.14
Admitto excusationem tuam quod serius ad ea mihi	PhE·47.09
Admonitionem tuam et probo et plurimi facio, utpote	PhE·06.63
Admonitionem tuam libenter admitto ac probo	PhE·01.32
Admonuerunt me hi sacri dies ut te per litteras adirem	PhE·15.70
Admonuit me superior <i>Lacedaemoniorum Respublica</i>	<i>Age. π</i>
Adolescens quidam (auditor tuus, ut audio), quaesivit	PhE·39.03
Adolescens quidam Mediolanensis reddidit mihi hodie	PhE·45.43
Adolescens quidam Mediolanensis, aequalis tuus aut	PhE·10.49
Adolescens quidam quottidie tuo nomine a me petit ut	PhE·44.10
Aediles plus, Cicche, nihil fecere rogati	<i>Ioc. I.64</i>
Aegeum mare, quod scire vis, alii dictum putant ab Aegeo	PhE·02.50
Aemulus Alcidae repetis Phlegetonte subacto	<i>Sat. III.9</i>
Aenea decus eximium et spes summa Camenae	<i>Ioc. V.18</i>
Aenice, distuleras nimium mihi, Davale, gratas	<i>Od. III.3</i>
Aenice, quem lateri fidum sibi, Davale, iungit	<i>Od. II.6</i>
Aenice, quid facio si forsan, Davale, quaeras	<i>Od. IV.8</i>
Aenice, quid mirum, si te complexer amore?	<i>Sat. VII.3</i>
Aequanimitatem tuam atque constantiam, Laurenti Medices	PhE·31.45
Aequatos agit aura sinus fluctuque iacenti	<i>Ioc. IV.1</i>
Aequae mihi amicus est qui tibi meas reddidit litteras atque	PhE·10.05
Aequae tuam humanitatem laudo atque tabellariorum	PhE·06.18
Aequoris undisoni domitor tria, maxime Theseu	<i>Ioc. II.49</i>
Aes illud omne quod diuturniore silentio conflaras mecum	PhE·29.09
Aes tibi conflatum, Prosper, dissolve, Chamuli	<i>Ioc. V.19</i>
Aethereo dilecte Iovi cunctisque, Lycurge, caelicolis	<i>Lac. π</i>
Affer opem vati, rogo te, mi care Iohannes	<i>Ioc. VIII.32</i>
Affers mihi semper aliquod argumentum scribendi tibi	PhE·32.15
Afflari, Gaspar, caelesti numine vatem	<i>Ioc. II.31</i>
Agasicles, rex Lacedaemoniorum, admirante quodam	<i>Apo. Lac.</i>
Agnovi tuam epistolam, quemadmodum amicorum filios	<i>Sol.</i>
Ago tibi gratias immortalis quod tanta benivolentia me	PhE·01.05
Aiebat multos Dyonisius esse sophistas	<i>Ioc. I.102</i>
Aiunt te, mi Cato, factum avariusculum, quod plurimum	PhE·09.38
Alberthum nostrum Zancarium, Enochii filium, concessisse	PhE·27.40
Alea quem fovit, vitio Porcellius omni	<i>Ioc. IV.50</i>
Alexandrum Assanem, ut tibi maiorem in modum	PhE·18.45
Aliunde, mi Galeaci, tibi consule. Nam hoc tempore	PhE·06.34
Alphonse, nostri lucidum saeculi iubar / decusque regum	<i>Od. IV.9</i>
Alphonsum, regem illum sapientissimum et optimum	PhE·40.10
Alphonsus Atheniensis est, ut scis, ex ordine religionis	PhE·37.27
Ambrosi, tandem ferus ille Mavors / ac Fames, duros	<i>Od. III.4</i>
Ambrosius Gentilis Derthonensis iurisconsultus, suo	PhE·10.34
Ambrosius Gentilis Derthonensis, necessarius tuus, ut	PhE·09.76
Ambrosius queritur monachus quod legis amicae	<i>Sat. II.7</i>

Amici quidam tui quibus ego familiarissime utor	PhE·12.01
Amicus ille tuus nec orationem mihi tuam ostendit nec	PhE·13.29
Amplissimus Novariensis episcopus, Iohannes Arcimboldus	PhE·29.39
Anaxagoras Clazomenius, vir ex Ionica philosophia	<i>Mor.</i> III
Andrea, dum placida nobis munuscula mittis	<i>Od.</i> III.5
Angele, quem veteri probitas mihi iungit amore	<i>Ioc.</i> II.26
Angele, quod precibus totiens contenderis, ecce	<i>Sat.</i> VII.8
Angele, si gratus voluisset primus haberi	<i>Ioc.</i> V.5
Angelus Actiolae manans ab origine gentis	<i>Ioc.</i> II.56
Angelus Actiolus, nobilis Florentinus et idem	PhE·15.71
Angelus Actiolus, ornatissimus eques auratus, qui te	PhE·06.46
Angusto ne calle ruens diverberet aures	<i>Ioc.</i> I.4
Animadverti ex tuis ad me litteris tibi fortunam quam	PhE·07.22
Animadverto esse te occupatissimum, qui, cum hinc	PhE·27.05
Annua byrrheti mihi quae munuscula debes	<i>Ioc.</i> IV.5
Annua fac: veniant, quae debes, Matthia, vati	<i>Ioc.</i> VI.57
Annua iam propere nobis ieiunia, Sacce	<i>Sat.</i> VI.3
Annum hunc Florentinae debeo reipublicae. Itaque	PhE·02.58
Annus hic, o Gaspar, agitur iam tertius, ex quo	<i>Ioc.</i> X.4
Annus prope iam praeteriit posteaquam binas duntaxat	PhE·17.29
Ante iterum prisci quem praedixere prophetae	<i>Ioc.</i> V.56
Ante reor totum longe lateque cremabit	<i>Ioc.</i> III.26
Antevertis tu quidem, mi Alberthe, ut qui negligentiae	PhE·05.42
Antigonum regem familiaris quidam, Aristodemus	PhE·34.04
Antipodas Titan radiis spargebat Eois	<i>Sphor.</i> VII
Antonelle, mei nolim rurbere cavillis	<i>Ioc.</i> I.80
Antonellus amat Musas, qui Troilon ipsum	<i>Ioc.</i> VI.63
Antoni, cui longa fides cognomina Longi	<i>Ioc.</i> II.28
Antoni, pereat quae te cruciare podagra	<i>Sat.</i> III.6
Antoni, pereat quae te febris improba torquet	<i>Ioc.</i> IX.75
Antoni, pulchram modo te duxisse puellam	<i>Sat.</i> VIII.9
Antonio Lyttae, Mediolanensi presbytero, litteras ad te dedi	PhE·11.58
Antoni Rembalde, meae pars maxima vitae	<i>Sat.</i> VII.2
Antonius Auximanus, scriba vester, vir sane non minus	PhE·36.21
Antonius Capanorensis, qui a principe Lucensi orator it	PhE·01.47
Antonius Florentinus, fictor et excussor egregius aequae	PhE·06.16
Antonius Pistoriensis quae istinc abiens a te coram acceperat	PhE·30.34
Apollinis oraculum quoddam (quod dicitur περί τοῦ ἰσθμοῦ)	PhE·20.24
Apollonii Tyanei, Pythagoricae disciplinae philosophi	PhE·34.10
Appianum, qui Graece illam scripsit historiam, cui 'regiae'	PhE·26.04
Appollonium tuum de praepositionum constructione	PhE·17.07
Appropinquat iam Augustus; quod ad tempus me ad vos	PhE·09.53
Aptior est ulla quae vituperatio, Gaspar	<i>Ioc.</i> X.44
Apud eum principem senatumque versaris, ut	PhE·38.29
Archippi ac Philonidis familiares ad nos venerunt et	<i>Ep.</i> 9
Arcimbolde, gravi me voce hortaris ut alta	<i>Od.</i> I.10
Arcimbolde, virum quem Gallia praedicat omnis	<i>Sat.</i> VIII.4
Aristides Atheniensis, cognomento 'Iustus', cum legatus	PhE·04.03

Aristoteles Alexandro regi salutem dicit. Sum tuis litteris factus	<i>Rbet.</i> π2
Aristoteles ille peripateticus, qui ob singularem quandam	<i>Nup.</i> 1
Aristotelis artes ad Theodecten, quod antea te monui	PhE·01.45
Aristotelis <i>Rhetoricam ad Alexandrum regem</i> , quam nuper	PhE·02.16
Arripienti mihi arundinem ut pro nostra vetere ac summa	PhE·32.23
Arte Guido illustris medica, quam Phoebus Apollo	<i>Ioc.</i> VII.90
Arte nihil melius, rerum natura creatrix	<i>Ioc.</i> III.29
Arundinis officio te abstinuisse diutius quam vellem	PhE·39.11
Aspicite, o proceres, quem nobis summa potestas	<i>Ioc.</i> IV.19
Aspirat vaesana meis fortuna cavillis	<i>Ioc.</i> II.1
Assentare, Colax, et blande cuncta locutus	<i>Sat.</i> IV.5
Ast aliud virtute nihil praestantius una	<i>Ioc.</i> I.52
Astra iuris nunquam possunt nocuisse probatis	<i>Ioc.</i> V.24
Astra Pio minitantur, Otho, caelestia mortem	<i>Ioc.</i> IX.23
At iunior imperator Otho, cum primum illuxisset	<i>Otho</i>
Attentius mihi, Laurenti Medices, atque accuratius	<i>Mor.</i> IV
Audio istic esse libros quosdam vaenalis, e quorum numero	PhE·25.45
Audio istic esse presbyterum quendam Cremonensem	PhE·04.07
Audio librorum impressores (quos vocant) nescio quos	PhE·40.15
Audio libros esse Graecos permultos nuper ad vos perlatos	PhE·16.09
Audio, Marchesi, quanto cruciare dolore	<i>Ioc.</i> V.46
Audio Matthiam tuum (vel nostrum potius) ex patria	PhE·08.21
Audio, Pacine, te sopnio quodam humidior excitatum	PhE·14.32
Audio te angi animi ex obitu Alphinae matris	PhE·43.13
Audio te apud cauponem nescio quem divertisse, rem	PhE·35.30
Audio te Dioni et nunc esse et fuisse semper tam	<i>Ep.</i> 10
Audio te functum Massiliae magistratu, et eo quidem	PhE·07.34
Audio te nimium clunis agitare, Gerarde	<i>Ioc.</i> VI.66
Audio te reliquisse Alphonsum regem et esse Romae	PhE·09.03
Audivi nunc ex homine amicissimo eo te die meas litteras	PhE·15.48
Audivi quae scripsisti omnia; et Barbari nostri consilium	PhE·04.43
Augeat omnipotens ut res Fortuna secundas	<i>Sphor.</i> VI
Augustine, queri quid pergis, Rufe, quod unus	<i>Ioc.</i> VII.24
Aula tuum reditum laetis applausibus omnis	<i>Ioc.</i> IV.15
Aulae dura nimis vita est, Mercate, nec ulli	<i>Ioc.</i> VII.76
Aurea noctifugus iam Lucifer astra fugabat	<i>Sphor.</i> III
Aut rem, Cicche, meam propera navare vel iro	<i>Ioc.</i> I.91
Baldassar Cremensis, qui medicinae studet apud vos	PhE·12.71
Baldus Martyrellus et tibi iam pridem et mihi ut est	PhE·13.50
Baptista Maiolinus, vir Pisanus ac plane optimus, cum	PhE·18.12
Bardo Leofrancus memorat mihi, Trocte, deserto	<i>Ioc.</i> IV.45
Barnabae armis praestans bellicue gerendi	<i>Ioc.</i> X.11
Bartholomaeae, sacris semper nova munera Musis	<i>Ioc.</i> III.34
Bartholomaeae, tibi iam debent plura sorores	<i>Ioc.</i> IV.25
Bartholomaeo Collensi, iurisperito humanissimoque viro	PhE·12.30
Bartholomaeus Catias, Novariensis iurisconsultus, me	PhE·06.09
Bartholomaeus Petro Cremonensis quotiens ad nos istinc	PhE·38.08

Basinium meum, qui magno ingenio est et bonus	<i>Od.</i> V.7
Beccariam Petrum dum mecum mente voluto	<i>Ioc.</i> II.22
Belligeras age, diva, manus, Iove nata parente	<i>Sphor.</i> X
Benedictum Morandum, virum sane cum apprime eruditum	PhE·26.03
Bertholla noster, qui ad te venit, faciet de omni statu meo	PhE·14.49
Bessario, reverendissimus in Christo Ihesu ac idem	PhE·14.46
Biantis illius Prienensis, qui inter septem Graeciae	PhE·35.01
Binae litterae tuae, et eae quidem ornatissimae, eodem	PhE·13.11
Binae mihi eodem die redditae sunt litterae tuae, non	PhE·25.40
Binas accepi a te litteras, quibus luce etiam ipsa clarius	PhE·30.20
Binas accepi litteras tuas posteaquam veni Romam	PhE·41.34
Binas accepi litteras tuas, pater reverendissime, posteaquam	PhE·46.33
Binas ad te nuper litteras dedi: alteras ad decimum	PhE·14.44
Binas litteras diebus proximis ad te dedi; quibus non	PhE·12.67
Binas litteras tuas, quas non eodem tempore ad me	PhE·14.07
Binas sub idem fere tempus litteras tuas accepi; quarum	PhE·35.28
Binis aliis litteris tibi significavi Iohannem Caimum neque	PhE·11.60
Binis caseolos linguis, Iannete, quaternos	<i>Ioc.</i> IX.46
Binis litteris meis, quas vestro illi tubicini ad te dedi	PhE·28.46
Bis deinceps, posteaquam tertiana febre sum liberatus	PhE·15.09
Blanca, dei Natalis adest, qui munera pacis	<i>Ioc.</i> III.14
Blanca, tibi incolumis servent natosque virumque	<i>Ioc.</i> H.63
Blanca, tuum vatem cruciat mora tardior orbe	<i>Ioc.</i> II.55
Bonitatem ingenii tui humanitatemque praecipuam et	PhE·36.28
Bononiae hoc semestri futurus sum, hoc est a Kalendas	PhE·02.87
Bononiam (quod tibi voluptati fore certo scio) sum	PhE·02.83
Bononiensis huius reipublicae status, quibus procellis	PhE·01.50
Bornii Salae obitum, quem ternis litteris mihi significasti	PhE·31.16
Borrhomae decus generis sublime vetusti	<i>Ioc.</i> VI.14
Brevi ad te ibo, Romam petiturus, nisi ab iis fuero	PhE·06.27
Caecum non nulli amorem putant ob eam rationem	PhE·45.23
Caelestinus, qui mihi, aetatis annum agenti sextum	PhE·39.07
Caelicolis, Francisce, refer, dux maxime, grates	<i>Ioc.</i> IV.44
Caesar ille, cui omnium primo cognomentum ‘Augusto’	PhE·38.40
Calcar equo properans, quantum potes, adde volanti	<i>Ioc.</i> I.98
Calx, Malatesta, libri, princeps memorande, secundi	<i>Ioc.</i> II.72
Cana tibi, Francisce, fides et candida coniunx	<i>Ioc.</i> VII.4
Candida si levem cito det tibi frigida cunnum	<i>Ioc.</i> I.95
Candide Leuce, nigro pectus perfuse veneno	<i>Ioc.</i> I.20
Candide, sanguineos mingit tibi mentula rivos	<i>Ioc.</i> V.4
Candidus hic Leucus depravat vestra poetae	<i>Ioc.</i> VI.52
Candidus invehitur scelerum sentina volensque	<i>Ioc.</i> VII.84
Caproni, cunctos nullo discrimine carpis	<i>Ioc.</i> I.47
Carminibus, mea Musa, Trechum celebrare Iohannem	<i>Ioc.</i> I.101
Carus Amaretus molluscas mittit amico	<i>Ioc.</i> V.11
Caseolos iterum totidem, quos, Matthia, nobis	<i>Ioc.</i> I.9
Catervus Tholentinas, conterraneus meus ac iurisconsultus	PhE·18.38

Caupones Ticini perdat Deus optimus omnes	<i>Ioc.</i> VI.46
Causa, Petre, mea multos persaepe labores	<i>Ioc.</i> VII.23
Cedat ut octavo, liber en hic septimus orat	<i>Ioc.</i> VII.100
Cedit et Alcini Gabriel et Cypria tellus	<i>Ioc.</i> I.28
Celebris quidem illa atque perillustis morum tuorum	PhE·44.13
Certius esse tuo nihil est, quod possit amore	<i>Ioc.</i> II.20
Certus honos et spes sumpti non vana laboris	<i>Ioc.</i> I.35
Cetera me credas tecum luisse, Malumbra	<i>Ioc.</i> IV.12
Christophorus Pontremulensis, qui tibi reddidit litteras	PhE·24.32
Cicche, capos vati, lepores, perdicas, olivas	<i>Ioc.</i> IX.61
Cicche, decus vatum spes et tutela Camenae	<i>Ioc.</i> III.9
Cicche, meis semper tu rebus prospicis aequae	<i>Ioc.</i> IV.55
Cicche, meus princeps Musas veneratur et harum	<i>Ioc.</i> III.52
Cicche, moram tollens maiori munere vatem	<i>Ioc.</i> III.31
Cicche, nihil prosunt Musae mihi, semper inane	<i>Ioc.</i> IX.49
Cicche, petunt Musae ne se patiaris inerti	<i>Ioc.</i> III.40
Cicche, potes merito quidquid vis principis aures	<i>Ioc.</i> IX.58
Cicche, putas fortasse tuum iuvenescere vatem	<i>Ioc.</i> II.27
Cicche, quid auxilium tam longo tempore vati	<i>Ioc.</i> VII.77
Cicche, quid Italiam credis sentire, quod ipse	<i>Ioc.</i> VIII.16
Cicche, quod ignorat, nemo est qui diligit unde	<i>Ioc.</i> VIII.37
Cicche, ratis properet: non uno remige cursum	<i>Ioc.</i> VI.50
Cicche, ratis properet: non uno remige cursum	<i>Ioc.</i> VII.10
Cicche, sua noster fraetus gravitate Malumbra	<i>Ioc.</i> I.22
Cicche, tuae generi fratrumque negotia nostri	<i>Ioc.</i> VIII.12
Cicche, tui, Calaber, non es, carissime, vatis	<i>Ioc.</i> IX.45
Cicche, tuum vates si tollat in aethera nomen	<i>Ioc.</i> I.93
Cicche, tuus vates, qui te non pigrius unum	<i>Ioc.</i> V.23
Cicche, vir in primis gravis es, qui vana referre	<i>Ioc.</i> VI.23
Ciccho nemo quidem nostro callentior usu	<i>Ioc.</i> II.38
Cicchus abit Ticinum nec quod promisit amico	<i>Ioc.</i> H.59
Clare, quod oblitus non es, mi Petre, poetae	<i>Ioc.</i> VII.27
Clarus ab Hesperio qui surgens aequore totum	<i>Sat.</i> IX.5
Claude fores postisque sera, iunge ordine vectes	<i>Sat.</i> I.9
Claudicat ut Sampson, sic nummus claudicat omnis	<i>Ioc.</i> I.79
Claudius Ptolemaeus, Alexandrinus philosophus	PhE·32.01
Clunibus haerentem modulis Ismenia quondam	<i>Ioc.</i> III.16
Codicem illum Antonii Siculi illius Cassarini, quo Platonis	PhE·06.53
Codre, nimis semper nos insectaris, adulter	<i>Sat.</i> III.10
Coepisti tandem sua restituisse parenti	<i>Od.</i> V.6
Coepit Mediolani adeo pestilentia incrudescere, ut non	PhE·09.28
Cogit me Iohannes, cognomento Quietus, vel Irrequietus	PhE·12.26
Cogitanti aliquando mihi Spartam, quae omnium una	<i>Lac.</i>
Cognovi ex binis litteris tuis te nihil eorum neglexisse	PhE·15.27
Colella Aversanus dixit mihi verbis tuis esse tibi non	PhE·16.29
Collige te fortemque gerens concedere noli	<i>Ioc.</i> I.43
Commendas mihi per litteras virum optimum et ea	PhE·02.08
Commendatio tua de Laurentio Veneto erit mihi loco	PhE·13.03
Commendavi te per litteras Iohanni Argyropulo	PhE·05.04

Commendo tibi virum nobilem ac doctum, Marcum	PhE·01.80
Commentariolum tuum, quo non minus eleganter quam	PhE·28.17
<i>Commentationum Florentinarum</i> dedi ad te libros tris. Nam	PhE·05.20
Communis ille familiaris noster me coram monuit tuis	PhE·05.26
Commutarisne forsitan loquendi artem in tacendi facultatem?	PhE·31.63
Conatus hominum, ratio quos nulla gubernat	<i>Ioc.</i> IX.27
Concaluere quidem renes mihi, Gaspar, et urunt	<i>Ioc.</i> IV.35
Concederem equidem ad Petraiam, ut perhumaniter me	PhE·02.47
Consenuimus, Nicodeme, ideoque redditi sumus ad	PhE·32.08
Consilio motus animi, qui temperat acres	<i>Sat.</i> IV.8
Consilio nobis multi numerantur amici	<i>Ioc.</i> II.71
Consilium quisnam rectum praeponere nolit	<i>Ioc.</i> IX.1
Consilium tuum facio certe plurimi, tum quod est	PhE·07.10
Consobrinus tuus Iohannes Petrus, vir et doctus et	PhE·31.66
Consuesti persaepe, Lodovice princeps, eos poetas	PhE·15.47
Consyderanti mihi, pater reverendissime Lodovice	PhE·11.34
Continuum et diuturnum silentium tuum reddit etiam	PhE·17.27
Copia cunctorum quam sit tibi multa, Philippe	<i>Ioc.</i> II.12
Corporeus morbus qui tantus creverit unquam	<i>Ioc.</i> IV.17
Cosme, nimis sorti, Medices, ne crede secundae	<i>Sat.</i> I.3
Cosme, tuos unquam si mores forte momordi	<i>Sat.</i> VII.7
Cras, Mercate, reor pompam Romana triumphis	<i>Ioc.</i> VIII.21
Cras (quod felix, faustum fortunatumque sit) iter capiam	PhE·41.20
Crede mihi, Gaspar, nulla est constantia cunno	<i>Ioc.</i> III.46
Crede mihi, non sunt ea multi, Gaspar, habenda	<i>Ioc.</i> I.92
Cretensis quidam auceps, qui nomine tui principis	PhE·07.53
Crimine suspectum quamquam, Baptista, verebar	<i>Od.</i> IV.6
Croesus, rex Lydorum, Vitaliane Borrhomaeae, quoniam	<i>Exi.</i> III π
Cui mirum esse debet, si tu, qui nunc tertiam agas aetatem	PhE·20.23
Cui tua non urat species, Lucretia, venas	<i>Ioc.</i> VII.62
Cuius recta modo temptavit mentula cunnum	<i>Ioc.</i> II.68
Cum absum a te longius, videris deperire meas litteras	PhE·46.07
Cum accepissem nuper publicis et litteris et nunciis	PhE·33.15
Cum accepissem te profecturum legatum nomine	PhE·33.31
Cum accuratius causam aliquam quaererem qua	PhE·44.03
Cum ad Kalendas Maias Urbinum pervenissem per	PhE·45.01
Cum ad proximum mensem Ianuarium venissem Romam	PhE·15.16
Cum ad quintum Idus Iunias scripsissem tibi, pater	PhE·25.11
Cum ad undecimum Kalendas Septembres ex castris	PhE·11.64
Cum aequae tibi redditae sint litterae meae ut mihi tuae	PhE·33.12
Cum alia permulta sapienter Plato, tum illud non indocte	PhE·17.02
Cum aliquid cuperem ad te scribere, pater illustris, Francisce	PhE·25.22
Cum anno proximo pro florentissimo tuo Christianissimoque	PhE·31.61
Cum antea semper, dux Frederice, tum maxime hoc	PhE·41.01
Cum antea semper, tum maxime hoc tempore omne	PhE·42.20
Cum antea semper, tum maxime hoc tempore sum	PhE·35.13
Cum Antonius Tricinus Ferrariam peteret, indignum me	PhE·11.12

Cum Artaxerxi, Persarum regi, o maxime imperator	<i>Apo. Tra.</i> π2
Cum Blasius Gyllinus abbas integerrimus monasterii divi	PhE·30.23
Cum caeterae virtutes e dolio erupissent fugissentque	PhE·34.11
Cum caeteris cunctis in rebus summae te laudandum	PhE·47.23
Cum caeteris in rebus me tuae proximae litterae plurimum	PhE·09.46
Cum dedissem ad te has litteras ad octavum Kalendas	PhE·25.14
Cum didicerim te nunquam esse otiosum, quippe qui id	PhE·32.27
Cum diu tacitus mecum ipse multumque mirarer quod	PhE·29.21
Cum diutius frustra expectassem litteras tuas, pater	PhE·18.04
Cum ego istac nuper semel et iterum, Malatesta Novelle	<i>Galba</i> π
Cum ego per id temporis quo tam diu apud vos agerem	<i>Ep.</i> 1
Cum ego quottidie tuas litteras expectarem, pater	PhE·14.50
Cum ego te semper antea sapientem quendam, Cicche	PhE·48.12
Cum ego te semper antea, rex Pherdinande, sapientem	PhE·46.01
Cum eram absens, eram apud te semper. Me diligebas	PhE·04.17
Cum essem animo de navigatione tua ad Rhagusinos	PhE·16.03
Cum essem arbitratus tibi voluptati fore pro tui liberalitate	PhE·41.32
Cum essem postridie profecturus in castra ducalia	PhE·11.46
Cum essem Romae, ibas ad me quottidie salutatum	PhE·45.25
Cum essem, pater beatissime, nomine atque iussu	<i>Div.</i> 1
Cum et communi quadam gentium lege et trita etiam	PhE·44.02
Cum ex aliis non nullis, tum ex modestissimo et optimo	PhE·15.62
Cum existimarem te non invitum ea omnia audire, pater	PhE·29.14
Cum existimarem vos usqueadeo deliciis et voluptariae	PhE·35.02
Cum existimarem, pater reverendissime, eas iam tibi	PhE·39.13
Cum gravioribus in artibus atque disciplinis Graecorum	<i>Conv.</i> I π
Cum hasce litteras essem ad te daturus, et cum hisce item	PhE·23.17
Cum hesterno vesperi Cremonam venissemus essemusque	PhE·09.58
Cum hesterno vesperi ex Neapoli Capuam venissem	PhE·11.38
Cum hodie Franciscus Ferretus, frater tuus (vel potius noster)	PhE·02.38
Cum iam litteras tuas, quod te scribendo non loquendo	PhE·12.29
Cum iam putarem te Romam repetisse, abs qua te totam	PhE·40.14
Cum idoneus esset oblatus nuncius, cui meas ad te litteras	PhE·03.31
Cum idoneus esset oblatus nuncius, cui tuto litteras ad te	PhE·06.47
Cum in aliis multis rebus et maximis et gravissimis	PhE·47.01
Cum in dies magis atque magis Venetiis tempus tero	PhE·01.21
Cum in dies magis magisque tuas litteras expectarem	PhE·15.21
Cum inclytae vestrae et excellentissimae reipublicae	PhE·07.01
Cum indignum existimarem ut qui praesentia essem a te	PhE·05.02
Cum integerrimus clarissimusque theologus Iohannes	PhE·18.50
Cum intelligerem me tibi facturum rem non ingratham	PhE·26.07
Cum inter equitandum, posteaquam ex Florentia solvissem	PhE·42.01
Cum inter vaehementissimos ac maximos animi affectus	<i>Nup.</i> 7
Cum Iohannes Marius filius ad te iret, non ei potui nihil	PhE·08.02
Cum Iohannes Marius filius Mantuam peteret Pii	PhE·15.37
Cum istac iter facerem Cremonam petiturus, me	PhE·09.61
Cum iuvenis quispiam tuas mihi litteras unas reddidisset	PhE·16.36

Cum magis in portum festinat nostra secundis	<i>Ioc.</i> X.1
Cum mane venissem hodie ad te salutatum domi, pater	PhE·37.07
Cum Manuel Iacob nostri huius principis nomine ad	PhE·12.83
Cum Matthaeus Malferitus tuus, ad hunc principem	PhE·13.38
Cum tecum diligentius ipse cogitarem de communi	PhE·44.07
Cum memoria tecum repeto magnitudinem atque	PhE·01.88
Cum mense Novembri proximo, ex Tuscia rediens	PhE·31.55
Cum mihi esset renunciatum proximos meos ad te versus	PhE·14.27
Cum mihi hodie est renunciatum per communem amicum	PhE·28.19
Cum mihi nuper esset renunciatum et bene valere te	PhE·27.09
Cum mihi redditae essent tres epistolae tuae eodem	PhE·31.11
Cum minime dubitarem, pater humanissime, litteras meas	PhE·34.33
Cum mitterem Xenophonta filium ad Alphonsum regem	PhE·12.46
Cum modo caseolos mihi trinos, Angele, mittis	<i>Ioc.</i> V.55
Cum neque dignitate nec doctrina et eloquentia alium	PhE·47.05
Cum nihil in hanc diem te video meis ad te litteris	PhE·08.15
Cum nihil nos inter nos simus aliud commentaturi quam	PhE·05.30
Cum nihil respondeas, causam praestas ut ipse quoque	PhE·36.25
Cum non minore te humanitate praeditum quam dignitate	PhE·33.26
Cum nudius octavus me pro tua munificentia familiari	<i>Sac.</i> 1 π1
Cum nudius tertius salutatum ad te venissem meque et	<i>Sac.</i> 1 π2
Cum nulla te laude animadverterim delectari, pater	PhE·15.42
Cum nuper ab Alphonso rege et a summo ecclesiae	PhE·11.48
Cum nuper ad Aprilem istic epithalamii illius Sphortiani	PhE·12.82
Cum nuper ex nova Roma Italiam repetiturus navigarem	<i>Troia</i> π
Cum nuper hac iter faceres, pater reverendissime, in urbem	PhE·18.09
Cum nuper Senam profectus domestici negotii gratia dies	PhE·31.41
Cum olim cogitarem quot populi dominatus per illos	<i>Cyr.</i> I
Cum presbyter iste Florentinus qui has tibi litteras reddidit	PhE·08.20
Cum primum Candidus Bontempus, eques auratus	PhE·11.13
Cum primum est mihi renunciatum in agrum Senensem	PhE·29.05
Cum primum in Urbem veni, illud mihi potissimum duxi	PhE·41.24
Cum primum revertissem Mediolanum, Sphortia Secunde	PhE·42.13
Cum primum venissem in urbem Romam, Sigismunde	PhE·15.01
Cum pro vetere nostra benivolentia (vel potius amicitia)	PhE·39.15
Cum proximis litteris, quas sexto Kalendas Decembres	PhE·15.29
Cum putarem propter itineris difficultatem fore ut te	PhE·12.49
Cum satis me tibi scribere arbitrarer, cum meas ad	PhE·42.17
Cum semper antea aequae te diligentem in omni re mea	PhE·46.23
Cum sint humanae divina incognita menti	<i>Ioc.</i> VII.61
Cum splendidissimus eques auratus Guido Antonius	PhE·41.31
Cum splendidissimus eques auratus Iacobus Viscus	PhE·17.30
Cum splendidissimus eques auratus Iacobus Viscus	PhE·17.35
Cum statuisset ire brevi in urbem Romam, pater	PhE·28.41
Cum Stephanus Albanus, vir modestus et litteratus	PhE·22.15
Cum superiore anno Bononiae docerem, clarissime pater	<i>Rhet.</i> π
Cum superioribus diebus splendidissimus eques auratus	PhE·02.70

Cum talia disserentes ad fines usque Persidis venissent	<i>Cyr.</i> II
Cum te existimarem, pater modestissime, pervenisse iam	PhE·20.21
Cum te libertati tuae ac pristinae dignitati restitutum	PhE·08.22
Cum te, vir optime, diebus superioribus praeclara multa	<i>Sol.</i> π
Cum Thomas Graecus is, qui meas tibi litteras reddidit	PhE·17.23
Cum Thomas Thebaldus, splendidissimus eques auratus	PhE·13.30
Cum tibi gratulor, Leonarde Date, tum mihi in maiorem	PhE·23.24
Cum, Tristane, aliis permultis, Sphortia, calles	<i>Ioc.</i> IV.48
Cum tuae me omnes litterae semper delectarunt, tum hae	PhE·15.61
Cum tuas ego res bellicas diu mecum, rex Karole	PhE·08.24
Cum tuis istis binas a me litteras versibus accepisti	PhE·15.13
Cum tuo mihi amore sit certius nihil, et ad id tanti	PhE·33.14
Cum tuum adventum, fili Xenophon, iam quotidi	PhE·25.01
Cum tuus hic nuncius ad te rediret, princeps excellentissime	PhE·48.31
Cum tuus iste concivis Bonus Accursius Pisanus	PhE·17.21
Cum Venantius Genesis istac iter faceret rediturus in	PhE·37.13
Cum viderem non nullos in eo versari errore, Laurenti	PhE·37.02
Cum vir clarissimus Iohannes Cossa, regius legatus	PhE·10.43
Cum vir humanissimus et optimus Pigellus Portanarius	PhE·28.04
Cuncta valent superi, sed quae sunt facta retrorsum	<i>Ioc.</i> III.48
Cuncta, meus Gaspar, semper facit, optime, pompa	<i>Ioc.</i> V.75
Cunorum magna est nunc copia, magna Priapi	<i>Ioc.</i> I.34
Cunus habet nummos, sceptrum vitamque beatam	<i>Ioc.</i> I.59
Cupienti mihi acerbissimum luctuosissimumque	PhE·15.07
Cupienti mihi aliquid ad te scribere, Iacobe Antoni Marcelle	<i>Cons.</i>
Cupio fieri a te certior siqui libri Graeci apud librarios	PhE·37.17
Cupio fieri ex te certior quomodo res vestrae habent in	PhE·24.04
Cupio omnino vos visere ad resurrectionem dominicam	PhE·06.13
Cupio per tuas litteras intelligere quid de illa <i>Satyrarum</i>	PhE·20.37
Cupio quaedam commentari tecum. Itaque rem mihi	PhE·09.64
Cupio te pro summa nostra benivolentia tuae meaeque	PhE·14.29
Cupit Aurispa noster ut scribis quaeritque vindicare suo	PhE·01.91
Cur adeo, Gaspar, caperis tentigine cunni	<i>Ioc.</i> I.39
Cur mea, Gentilis, tanto dulcissime, vota	<i>Ioc.</i> VII.11
Cur miramur adhuc quid rara poemata surgant	<i>Ioc.</i> V.76
Cur non admodum mirer te repente adeo ex septuagenario	PhE·20.09
Curasti rem meam et amice et diligenter. Quo fit ut me	PhE·31.12
Curaverisne quod hinc abiens mihi coram recepisti	PhE·28.25
Cypris, quae placidis fluis / in venas facibus, germina	<i>Od.</i> I.9
<i>Cyri Paediam</i> , quam et Xenophon tuus (ille Socraticus)	PhE·48.07
Cyrus igitur in his erat. At Armenius, auditis quae sunt	<i>Cyr.</i> III
Cyrus quidem ita locutus est. Chrysantas vero, post eum	<i>Cyr.</i> VIII
Cyrus ubi modicum temporis ibi una cum acie mansisset	<i>Cyr.</i> IV
Da mihi, Porcelli, qui sydera monstrat, Hyginum	<i>Ioc.</i> I.78
Daedalus dum praesul aves ita mittere vati	<i>Ioc.</i> VI.13
Damnas tu, Aurispa, consilium meum, quod nolim eam	PhE·01.59

Davale, quod tanti virtutem ducis amasque	<i>Sat.</i> VIII.1
De anni initio mensiumque et nominibus et ordine	PhE·02.85
De Iacobo Incino mercatore quid tibi respondeam?	PhE·26.02
De Lycurgo legumlatore nihil, ut ita dicam, certi narrari	<i>Lyc.</i>
De Mantuano episcopo quae scripsisti, legi perlibenter	PhE·13.40
De me quod flagitas scire, ad proximas studii vacationes	PhE·03.11
De mea voluntate quid aliud scribam tibi? Ego brevi	PhE·03.05
De morali disciplina consultant mihi diligentius aliquid	<i>Mor.</i> I
De Petro Medice, clarissimo et humanissimo viro	PhE·18.49
De <i>Phaethonte</i> quod petis: dictio trisyllaba est <i>Phaethon</i>	PhE·10.54
De Phoenice quid sentiam (avem loquor), superioribus	PhE·04.29
De Plutarchi <i>Apophthegmatis</i> quod quaerere videris	PhE·29.15
De Quintiliani <i>Declamationibus</i> quid ipse sentiam, paucis	PhE·03.44
De re illa Alexandrina nihil ad me scripsisti. Itaque nescio	PhE·12.73
De re mea te multum habuisse sermonem cum viro	PhE·02.43
De re pecuniaria quid mihi sperandum sit, non satis	PhE·07.55
De re tua (vel nostra potius) hi tui affines id mihi	PhE·24.11
De te mihi, ut quamsaepissime soleo, percunctanti hodie	PhE·24.31
De te, mi princeps, queritur Laurentius ipse	<i>Ioc.</i> VI.26
De tua in Peloponnesum, quam instituisti, profectione	PhE·05.08
De voluntate Alphonsi regis erga me et de studio	PhE·13.04
Debeas non esse oblitus quam me semper Boetii opera	PhE·06.07
Debent plura tibi nostrae, Scalone, Camenae	<i>Ioc.</i> VII.59
Debes ex Baptista Marucio, viro optimo mihi que	PhE·27.07
Debes iam accepisse meas ad te litteras, quibus ad ea	PhE·41.08
Debita naturae nuper tuus ultima solvit	<i>Ioc.</i> IX.35
Debueram ego iam pridem tibi, Blanca Maria, aliquid pro	PhE·31.65
Debuisti hesterno vesperi ex conterraneo, vel potius concivi	PhE·09.74
Decet callidum virum ubi consyderarit bonam valitudinem	<i>Pass.</i>
Dederam ad te anno proximo Kalendas Octobribus ex	PhE·10.21
Dederam alteras ad te litteras sexto Kalendas Februarias	PhE·10.46
Dederam ultimas ad te litteras, pater claementissime	PhE·41.15
Dederamus ad te anno superiore duo illa prima lyrici	PhE·07.45
Dederas ex Calamotta insula ad me litteras ad xv Kalendas	PhE·25.50
Dedi ad te anno proximo Iohanni Cossae, splendidissimo	PhE·12.16
Dedi ad te antea nostrum Diona Chrysostomum, patria	PhE·01.38
Dedi ad te consolationis librum <i>De obitu pueri Valerii Marcelli</i>	PhE·18.37
Dedi ad te Graecam elegiam quam eodem hoc die ad	PhE·36.17
Dedi ad te hasce litteras ex Mincio tuo, cum ex Ethruria	PhE·31.27
Dedi ad te hodie octonos mearum epistolarum tris	PhE·37.09
Dedi ad te iandiu, pater reverendissime, nonum <i>Sphortiadis</i>	PhE·38.05
Dedi ad te librum quintum <i>De iocis et seriis</i> , ut experiaris	PhE·16.11
Dedi ad te litterarum exemplum quibus me praestantissimus	PhE·29.20
Dedi ad te meum <i>Satyrarum</i> codicem; quem ut quamprimum	PhE·25.28
Dedi ad te nudius tertius litteras ex Arimino; quibus certior	PhE·14.52
Dedi ad te proximis diebus ea duo carmina, quae eodem	PhE·35.05
Dedi ad te proximis diebus litteras Baptistae Parrhisiani	PhE·33.36

Dedi ad te proximis Idibus Iuliis litteras unas cum aliis	PhE·28.16
Dedi ad te superioribus diebus litteras quasdam et cum	PhE·36.35
Dedi ad te, pater claementissime, litteras ternas, quibus	PhE·29.18
Dedi ad te, pater claementissime, litteras unas, quae mihi	PhE·28.29
Dedi ex Cremona litteras ad te, quas accepisse iam debes	PhE·32.24
Dedi famulo quem misisti pecunias quas petebas, non eas	PhE·15.14
Dedi litteras ad virum disertum et eruditum, Andronicum	PhE·22.06
Dedi litteras heri ad te Pigello, negotiatori Cosmiano	PhE·13.13
Dedi nudius tertius alteras ad te litteras, quibus liquido	PhE·22.29
Dedi Petro Galerae ad te litteras; ex quibus intelligere	PhE·15.04
Dedi proximis ad te diebus, pater claementissime, litteras	PhE·15.15
Dedi proximis diebus epistolam ad pontificem maximum	PhE·17.05
Dedi proximis diebus litteras ad reverendissimum patrem	PhE·27.26
Dedi <i>Sphortiadus</i> nostrae libros octo ad Alberthum	PhE·20.22
Dedisti ad me dono caseolos novem, et eos quidem	PhE·39.16
Dedisti ad me rursus hodie dono tris coturnices; quibus	PhE·46.17
Dedisti iam secundum litteras ad me cum gravis et	PhE·24.22
Delectari te nostris <i>Satyris</i> minime miror. Non potes enim	PhE·20.03
Delectarunt, mediusfidius, me tuae littere, Iohannes	PhE·35.11
Delectarunt me plurimum tuae litterae, Iacobe Antiquari	PhE·29.36
Delectarunt me profecto litterae tuae in maiorem modum	PhE·09.23
Delectarunt me profecto litterae tuae, mi Georgi, quibus	PhE·37.19
Delectasti me tu profecto mirum in modum, Petre	PhE·35.20
Delectatum esse te duobus his libris Hippocratis, altero	PhE·06.64
Delectatus sum equidem plurimum suavissima tua	PhE·42.06
Delector ingenio modestiaque tua qua in scribendo uteris	PhE·13.46
Delicior factus es, qui nihil respondeas. Nolo enim	PhE·14.42
Delicior mihi videris factus, pater humanissime	PhE·33.17
Demetrius Sguropulus istac iter facturus in urbem	PhE·09.39
Depravare meas satyras dum, Leuve, laboras	<i>Ioc.</i> VI.56
Depravare meos non cessas, impie, versus	<i>Ioc.</i> VII.53
Desyderare te litteras meas aequo animo facileque patior	PhE·05.28
Desyderavi iandiu litteras tuas rursusque desyderio	PhE·07.40
Desyderium de me tuum me non iniuria plurimum	PhE·03.33
Deteriorne puter vel mercatore, damascum	<i>Ioc.</i> IX.70
Deus iis vel mortuis sit iratus, qui primi auro et argento	PhE·09.42
Deus malefaciat factionibus suspicionibusque, quibus fit	PhE·11.67
Deus malefaciat huic procellae calamitatieque bellorum	PhE·10.35
Deus optimus maximus vel tuam rem pecuniariam	PhE·25.07
Dextra tuis, Mercate, favent en sydera votis	<i>Ioc.</i> IX.32
Dic, Aquilane, quibus tandem nunc utere cunnis	<i>Ioc.</i> IX.62
Dic, Aquilane, tibi dum mulget anicula penem	<i>Ioc.</i> VI.15
Dic, Mercate, mihi num quicquam durius altis	<i>Ioc.</i> V.29
Dic, Mercate, mihi, coquitur quo tempore perdix	<i>Ioc.</i> VII.93
Dic, Petre mi Galera, quo nunc mea vota paratu	<i>Ioc.</i> II.4
Dicat an obticeat quod mens cupit optime sedis	<i>Sat.</i> IX.8
Dicite, qui colitis sub relligione severa	<i>Sat.</i> V.3

Dic mea barbato subrepta volumina reddat	<i>Ioc.</i> V.77
Dic mihi quid lautos Graecorum, Candide, libros	<i>Ioc.</i> IX.4
Dic mihi si quid adhuc nummorum cuditur uni	<i>Ioc.</i> VIII.41
Dic mihi, dum futuis, quam tentigine, Gaspar	<i>Ioc.</i> II.7
Diebus superioribus Orpheus tuo mihi nomine salutem	PhE·12.27
Die hoc ipso Marti dicato, octavo Kalendas Augustas	PhE·31.08
Die, puer, divi quem progenere parentes	<i>Ioc.</i> IV.3
Diem hunc sacrum Sisto illi Tertio, pontifici maximo	PhE·43.03
Difficili cum causa reo nummisque soluto	<i>Ioc.</i> V.44
Diique deaeque omnes perdant, Cato Sacce, podagram	<i>Ioc.</i> II.47
Diligebam antea semper atque observabam novum hunc	PhE·20.16
Diligentiam tuam non solum probo, sed etiam laudo	PhE·09.70
Diligentiam tuam, dilectissime mi Demetri, et probo et	PhE·32.16
Diligentiam vestram in amicos qui minus admiretur, sit	PhE·31.13
Dionysium iunior, Vitaliane Borrhomae, posteaquam	<i>Exi.</i> I π
Dionysius Hieromonachus abbas, qui meas tibi reddidit	PhE·12.60
Dionysius ille iunior, cum esset interrogatus quid fuisset	PhE·27.01
Dira mihi febrem bilis tulit aequa mederi	<i>Ioc.</i> V.53
Dissimulem, Rainalde, mones, iramque prementem	<i>Sat.</i> VII.4
Diu ac multum desyderanti mihi litteras tuas nusquam	PhE·37.22
Diu est, posteaquam nullas litteras ad te dedi; nec aliud	PhE·22.24
Diu mihi multumque cupienti aliquid ad te scribere	<i>Cyr.</i> π
Divinam testor veritatem (qua nihil est apud animum	PhE·47.22
Divino quodam mysterio fieri arbitror ut singulis annis	PhE·32.14
Divitiae ingentes simul et pulcherrima virtus	<i>Ioc.</i> I.27
Divitiis multum paupertas, Aenice, praestat	<i>Sat.</i> IX.9
Dixisti cum hinc esses abiturus Laudem, ad triduum fore	PhE·07.38
Dolia nulla novo dulcescunt plena Lyaeo	<i>Ioc.</i> IX.16
Dolui equidem ac doleo (ut aequum est) immaturum	PhE·45.15
Dominus Iohannes Tholentinas et vir est integerrimus	PhE·22.12
Donatus theologus cum ex capitulo Novariensi Rhagusium	PhE·25.12
Duas Lysiae oratoris orationes ad te dedi: alteram <i>Funebrem</i>	PhE·02.19
Ducite iam proceres uxorem, ducite tandem	<i>Ioc.</i> III.42
Dulcem quod peponem misisti et mitia pruna	<i>Ioc.</i> V.71
Dulcia mala tuo si das, Cato, Punica vati	<i>Ioc.</i> IV.32
Dum cupis imprudens alios superare vel arte	<i>Ioc.</i> VIII.7
Dum flavos nimia contenditis arte capillos	<i>Sat.</i> IV.3
Dum Italia tota in armis est, quam prudentissime ac	PhE·06.55
Dum linguas gemino mihi cum farcimine binas	<i>Ioc.</i> VII.96
Dum mecum ipse tacitus cogitarem quid potissimum	PhE·32.03
Dum mihi quotidie, Laurenti, dona, Vitelli	<i>Ioc.</i> II.46
Dum mora te, Galera, cunctando tardat amicas	<i>Ioc.</i> IV.40
Dum morem micare geris, Iannete, poetae	<i>Ioc.</i> VI.25
Dum nebulo mandas nebuloni, Candide, partes	<i>Ioc.</i> VII.5
Dum negligis, Gaspar, gratum, Mercate, poetam	<i>Ioc.</i> VIII.8
Dum nimis indulges, Gaspar Mercate, Priapo	<i>Ioc.</i> VIII.15
Dum nimium futuis, nimis intestina moventur	<i>Ioc.</i> VIII.48
Dum nobis sonipes, Sphortia, muneri / abs te datur, παῖ	<i>Od.</i> V.3

Dum pares monitis equo citato, / Sphortia clare puer	<i>Od.</i> III.7
Dum pergit latrare canis, tunc callida vulpes	<i>Ioc.</i> I.104
Dum Phrygiis teretem cunnis emungere penem	<i>Sat.</i> VI.8
Dum rusticaturus te ruri diutius contines, ego in urbe	<i>PhE</i> ·02.37
Dum te nostra, Lodovice, superbius / optat Pieris ad	<i>Od.</i> V.9
Dum tibi, Gaspar, equus volitat velocior Euro	<i>Ioc.</i> V.45
Dum, Iannete, fores pulsat draco ferreus, aedes	<i>Ioc.</i> VII.73
Duos Hippocratis libros, alterum <i>De flatibus</i> , alterum	<i>PhE</i> ·13.51
Dux Francisce, vides tibi quam Deus optimus uni	<i>Ioc.</i> X.29
Dux, sitis atque fames tenet hunc aestusque poetam	<i>Ioc.</i> X.21
Duxisti tandem tibi, quod, Frederice, beato	<i>Sat.</i> III.5
E binis litteris tuis alteras accepi, quas Idibus Aprilibus	<i>PhE</i> ·09.34
E binis litteris tuis, quas proxime ad me dederas	<i>PhE</i> ·07.43
Ea est canum natura (quos nulla disciplina instituerit)	<i>PhE</i> ·44.08
Ea est indulgentissimorum parentum consuetudo	<i>PhE</i> ·34.32
Ea iucunditate legi tuas litteras, ut adesse te coram atque	<i>PhE</i> ·18.31
Ea mihi est tecum benivolentia et vetus et singularis	<i>PhE</i> ·32.18
Ea mihi tecum benivolentia familiaritasque est, ut omnia	<i>PhE</i> ·38.09
Ea sane fuit causa, princeps illustris, quod posteaquam	<i>PhE</i> ·29.16
Eam Homeri <i>Iliada</i> , quam vir eruditissimus Theodorus	<i>PhE</i> ·06.36
Eam mihi benivolentiam ad Aprilem ostendisti, ut videar	<i>PhE</i> ·09.48
Eam quam pro te apud Comensis ad xvi Kalendas	<i>PhE</i> ·16.25
Ecce dies properat nimis expectata metendi	<i>Ioc.</i> VI.10
Ecce dies, Botigella, quibus vesana parentum	<i>Ioc.</i> III.56
Ecce dies, Christum quo gens Hebraea sonoris	<i>Ioc.</i> III.59
Ecce dies, quo Christus homoque Deusque pependit	<i>Ioc.</i> IX.81
Ecce latet Leucus, Botigella, nec impius usquam	<i>Ioc.</i> II.25
Ecce ruit tempus rapido perniciosus amni	<i>Ioc.</i> III.44
Ecce sacri castique dies venere: protervo	<i>Ioc.</i> VII.60
Ecce tuus venit Thomas, Botigella, petitus	<i>Ioc.</i> I.60
Effugi tandem vel maximo cum vitae periculo naufragium	<i>PhE</i> ·02.63
Egerisne an minus egeris quod Franciscus Sphortia	<i>PhE</i> ·07.33
Egi de praetura Mediolanensi apud hunc nobilissimum	<i>PhE</i> ·05.56
Egi rem tuam et diligenter et amice. Et ne tecum inter	<i>PhE</i> ·31.25
Egisti recte, quod munus, Cicche, petitum	<i>Ioc.</i> I.96
Ego ad proximum octiduum hinc solvam Romam versus	<i>PhE</i> ·41.17
Ego istic ad paucos dies futurus sum. Nosti quae olim	<i>PhE</i> ·43.21
Ego, mi Alberte, ad triduum hinc solvam, et perpulchre	<i>PhE</i> ·03.16
Ego, mi Antoni, mallet istic esse, ubi quietior mihi	<i>PhE</i> ·02.22
Ego, mi Aurispa, in itinere sum, cras Florentiam versus	<i>PhE</i> ·01.64
Ego, mi Aurispa, in Syrtibus navigo, unde sine maximo	<i>PhE</i> ·06.61
Ego, mi Nicodeme Tranchedine, et benivolentiam erga	<i>PhE</i> ·31.14
Ego, mi Thoma dilectissime, sum Florentinae reipublicae	<i>PhE</i> ·01.58
Ego, pater humanissime, iam diem tertium Mantuae	<i>PhE</i> ·45.06
Ego, quod fore nunquam putavi, hoc vesperi navim	<i>PhE</i> ·01.24
Ego singularem ingenii tui acrimoniam summamque	<i>PhE</i> ·05.39

Ego te plurimum rogo atque oro ut rem meam iam	PhE·09.15
Ego te virum non solum mei amantissimum, sed et	PhE·01.06
Ego te, Nicolae Nicole, vel ex usque Constantinopoli	PhE·02.31
Ego te, rex Vladislav, cum adire scribendo instituissem	PhE·06.01
Eloquium nuper redolentis, Stroza, tabellas	Sat. I.10
En Mars saevus abest, dirus latro, praeda necesque	Ioc. I.67
En properat peponum vis maxima, Lazare, praesul	Ioc. VII.65
En tu caelitibus virgo gratissima cunctis	Ioc. X.12
Eo maiore cum fiducia tuis beneficiis usurus advenio	PhE·12.44
Eo minus frequenter in hanc diem ierunt ad te litterae	PhE·43.02
Epicrates Atheniensis idcirco extimabat stipendiarium	Galba
Equidem etsi tuam liberalitatem maximi facio, Cosme	PhE·01.75
Eram hoc ipso die, quo litteras ad vos dedi, quarto	PhE·31.23
Erat natalis meus, cum haec scriberem tibi ad octavum	PhE·06.60
Erat vel officii vel humanitatis tuae, posteaquam hinc	PhE·11.07
Eripui me tandem ex Bononiensi naufragio, quo tota	PhE·01.65
Error quantus habet mortalia pectora, Gaspar	Ioc. I.105
Erunt cum his ad te litteris mea quaedam scripta, quae	PhE·20.34
Erunt fortasse qui mirentur quid ego vos veniam in	PhE·12.03
Es tu, fili carissime, quantum mihi videor intelligere	PhE·28.09
Es tu in me, Iacobe, quotidie quam par est importunior	PhE·12.08
Es tu profecto, mi Antoni, cum in caeteris philosophiae	PhE·06.54
Es tu quidem pietatis laudandus, quod vel mortui patris	PhE·04.46
Esse valetudo quam firma beatius ullum	Ioc. VII.16
Est a te factum et amice et perhumaniter, qui, dum ad	PhE·31.36
Est a te sane prudenter factum, quod mihi ex itinere	PhE·03.18
Est autem et de Numae regis temporibus quibus extiterit	Numa
Est diuturna nimis nostri mora, Petre, libelli	Ioc. V.25
Est laus illustris, Karole, magnis / principibus quenquam	Od. II.5
Est mihi pulcher equus, Galeaci, munere tali	Ioc. II.62
Est non parva tibi victarum copia, Cicche	Ioc. IX.29
Est oblitus Otho veteris doctoris ob aurum	Ioc. VII.19
Est ope, Gaspar, opus satis est in vate Philelfo	Ioc. II.69
Est sapiens, Mercate, triplex, sibi sicut avarus	Ioc. VI.67
Est tibi curarum pondus pergrande premensque	Ioc. IX.66
Est tibi fraterno, Gaspar, coniunctus amore	Ioc. VII.7
Est tibi nupta quidem specie, Boschine, venusta	Ioc. V.34
Est tibi, Gentilis, coniunx, Simoneta, pudicis	Ioc. III.35
Et alii multi, Malatesta Novelle, et Marcus Otho non	Otho π
Et amorem et diligentiam tuam tanti facio, quanti aliud	PhE·11.28
Et anulum quem misisti mihi et gemmam μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς	PhE·16.22
Et bene valere te, et secundiorem iam tibi aspirare	PhE·03.04
Et bonitas tua benignitasque naturae et divini cultus	PhE·36.24
Et celeris nuncii abitio et meae non nullae occupationes	PhE·48.32
Et de horologii inventore et unde nomen acceperit,	PhE·05.36
Et diligentiam tuam in omni re mea, et praecipuam erga	PhE·37.25
Et ficus aridae et uvae passae et palmulae et amygdala	PhE·30.10

Et Galbae et Othonis Caesarum <i>Vitas</i> ex Plutarcho	PhE·11.59
Et Graecam tuam orationem et carmen Latinum vidi	PhE·31.26
Et humanitatem erga me vestram vehementer amplector	PhE·02.81
Et ingenio et facundia tua sum non mediocriter delectatus	PhE·17.15
Et ipse bene habeo, et te ex litteris tuis bene valere audio	PhE·05.25
Et leporem et capos et perdices, quos dono misisti mihi	PhE·05.15
Et libri, quos plurimum desyderabam, et caseoli quattuor	PhE·32.09
Et libros nostrae <i>Sphortiadus</i> , et cum his una accepi litteras	PhE·20.18
Et litteras accepi et <i>Convivium</i> . Quod iam tibi caelo gloriam	PhE·07.21
Et litteras ad me tuas libenter legi, et reliquas illas curavi	PhE·17.24
Et litteras quas misisti omnis accepi, et tua sum diligentia	PhE·15.31
Et litteras tuas et quem cupiebam Herculen accepi	PhE·17.32
Et meam in te observantiam, Iacobe, pater amplissime	PhE·23.04
Et nunciis et litteris apud nos increbuit applicuisse istuc	PhE·45.28
Et officium tuum in Marium et Xenophonta filios	PhE·15.63
Et opportune et salutifere divina providentia de excelso	PhE·31.02
Et Paulum tuum, quem mihi tanto commendas studio	PhE·33.07
Et princeps abest Mediolano, et pestifer hic morbus	PhE·09.41
Et priscum sane fuisse morem et usitatum legimus	PhE·17.34
Et quid ego cum hinc esses abiturus abs te petierim	PhE·10.13
Et quid ipse maxime omnium cupiam, et quantum liceat	PhE·14.36
Et recte quidem tu, mi Alberthe, et peramice facis et ut	PhE·02.68
Et sanctum est praeceptum et evangelicum ne alteri	PhE·05.18
Et serius respondi tuis ad me litteris, et brevius fortasse	PhE·04.28
Et studium in me tuum non ignoro, et quam mihi cupias	PhE·30.24
Et superbia a me nihil alienius, et gratitudine apud me	PhE·04.37
Et te et universam familiam tuam (imo nostram) valere	PhE·02.44
Et tibi et Phoebo codices duo, quibus <i>Cyri Paedia</i> continetur	PhE·48.17
Et tu meam erga te benivolentiam ab ipsa usque puericia	PhE·23.09
Et tuae mihi litterae primum ac deinde libri, quos abs te	PhE·04.35
Et tuae mihi turtures placuerunt, et quae nosse a me petis	PhE·46.22
Et tuam erga me voluntatem non laudare non possum	PhE·09.62
Et vetus amicitia nostra ab inclyto usque illo magnanimoque	PhE·39.05
Etsi ad quintumdecimum Kalendas Decembres scripsi ad	PhE·09.84
Etsi annis iam consenuimus, Gregori, non tamen debemus	PhE·26.05
Etsi arbitror ex Columbano te factum iri certiolem quam	PhE·09.91
Etsi brevi Mediolanum sum rediturus, nolim tamen	PhE·43.23
Etsi celeriores fuerunt litterae tuae omni Saturni curriculo	PhE·29.44
Etsi certo novi nulla mea neque admonitione nec item	PhE·46.30
Etsi certo scio mea omnia tibi negotia pro vetere nostra	PhE·16.23
Etsi certo scio te mei et honoris et emolumenti	PhE·09.12
Etsi consilium iudiciumque tuum de nostro illo opusculo	PhE·25.20
Etsi de tua in me singulari mansuetudine atque benivolentia	PhE·14.45
Etsi gaudeo eum te ostendisse altitudinis gradum	PhE·17.17
Etsi iam incipiebam expectare litteras tuas, tamen non	PhE·31.49
Etsi iam plaerique dies praeteriere posteaquam unae mihi	PhE·15.56

Etsi ignarus certe non eram vel sine ulla commendatione	PhE·16.18
Etsi laetandum mihi admonendum sentio, illustrissime dux	<i>Nyp.</i> 2
Etsi mihi dubium nunquam fuit meos omnis tibi esse	PhE·16.04
Etsi mihi es incognitus, tuae te tamen litterarum notae	PhE·12.05
Etsi mihi non est obscurum sine ullis etiam meis litteris	PhE·33.29
Etsi mihi videbar satis ad ea tibi antea respondisse ad	PhE·06.44
Etsi nihil habebas quod pro mea tuaque voluntate ad me	PhE·35.34
Etsi non eram ignarus te sine ulla etiam mea commendatione	PhE·18.11
Etsi non eram nescius ea te esse vel benignitate naturae	PhE·35.21
Etsi non eram nescius, rex Lodovice, te, ut es princeps	PhE·30.17
Etsi non ignorabam eo te esse ingenio atque animi	PhE·12.76
Etsi non nullos existimabam fore, beatissime pater, Calliste	PhE·13.01
Etsi non sum nescius neque consilio tibi, pater	PhE·48.09
Etsi non vereor aliquos fore qui, Graecae litteraturae	PhE·13.54
Etsi nondum audiebam te Genuam revertisse posteaquam	PhE·07.20
Etsi novi ea te esse integritate ac bonitate naturae	PhE·05.45
Etsi nudius quartus litteras dedi ad te alteras de re tua	PhE·12.85
Etsi omnes epistolae tuae mihi semper iucundissimae	PhE·29.25
Etsi plane scio ea te esse humanitate, ut nullis etiam meis	PhE·12.66
Etsi post obitum viri clarissimi et optimi, patris tui	PhE·31.47
Etsi poteram subvereri ne in summis occupationibus tuis	PhE·34.28
Etsi proximis litteris debes satis intellexisse quam mihi	PhE·11.15
Etsi putabam, pater modestissime, iam tibi redditas esse	PhE·18.08
Etsi quae non minus ratione quam necessitate naturae	PhE·18.25
Etsi quottidie percunctanti de te mihi optati nuncii	PhE·25.15
Etsi serius ad te litteras dedi quam pro mutua nostra	PhE·27.18
Etsi serius scripsisti quam expectaram, scripsisti tamen	PhE·34.26
Etsi talis tantusque es, ut sine ullo etiam dono semper	PhE·44.20
Etsi te novi iampridem quam rebus egregie doctis atque	PhE·14.41
Etsi tuum munusculum mihi fuerat pergratum, quippe	PhE·10.33
Etsi verebar futurum ut brevitatem litterarum mearum	PhE·42.25
Etsi verebar te vel ducalis legationis munere vel maioris	PhE·34.05
Etsi vereor, viri Florentini, aliquos fore qui, perturbatione	PhE·04.02
Etsi Xenophonti filio hinc abeunti mandavi omnia	PhE·12.50
Eustathium cupio, non hunc, Iacobe, Gerardum	<i>Ioc.</i> VI.28
Eustathium geminus perdix, Iacobe, secutus	<i>Ioc.</i> VI.30
Euterpen cithara patris citatam / sperabam fore	<i>Od.</i> III.10
Ex Arabum flammis Phoenix quicumque renasci	<i>Ioc.</i> VII.92
Ex binis iis litteris, quas Iohanni Antonio Fossano ad te	PhE·11.27
Ex Hispania te cum primum accepissem revertisse	PhE·30.12
Ex Iacobo, mercatore Mediolanensi, accepisti et litteras	PhE·18.36
Ex Immola hasce litteras septimo Idus Apriles ad te dedi	PhE·01.63
Ex litteris humanissimi patris Iacobi, cardinalis Ticinensis	PhE·20.08
Ex litteris Iohannis Petri, integerrimi atque disertissimi	PhE·27.24
Ex litteris quas dedi heri ad reverendissimum cardinalem	PhE·42.03
Ex litteris tuis quas ex Fulgineo dedisti ad me XVII Kalendas	PhE·46.26
Ex litteris Xenophontis filii liquido cognovi quod minime	PhE·09.20

Ex omnibus optatis meis nullum mihi magis ex mea	PhE·37.03
Ex proximis litteris, quas XVI Kalendas Maias ad te	PhE·35.22
Ex qua die te Bononiae primum vidi, cum legatus	PhE·02.21
Ex quo primum die Mantuae, pater reverendissime, te	PhE·34.17
Ex quo primum die te, pater clamentissime, adii Mantuae	PhE·20.15
Ex tuis novissimis litteris, quas pridie Kalendas Ianuarias	PhE·47.14
Ex tuis proximis litteris, quas ad quartum Idus Iunias ex	PhE·25.10
Excepit me rex Alphonsus cum perhumaniter et honorifice	PhE·11.36
Exigua etiam munuscula inter benivolos et amicos	PhE·47.10
Exiliū vati, Porcelli, redde libellos	<i>Ioc.</i> II.65
Exilio nunquam virtus obnoxia, Palla	<i>Sat.</i> VI.4
Eximium Musae decus et tutela poetae	<i>Ioc.</i> VII.64
Existimabam te ante repetiturum Mediolanum quam	PhE·11.06
Existimo expectare te, ut es homo ambitiosus	PhE·28.22
Existimo fieri aut nunciorum negligentia aut etiam fortassis	PhE·12.63
Existimo hosce quadragesimalis cybos tibi ad scribendum	PhE·24.29
Existimo propediem fore ut filius mihi dilectissimus	PhE·10.02
Existimo te ex aliis non nullis accepisse quam me honorifice	PhE·15.25
Existimo te in admirationem incidisse, quod in proximo	PhE·14.18
Existimo te mirari quod in hanc diem nihil tibi responderim	PhE·21.08
Existimo te nequaquam oblitum quae mecum locutus es	PhE·16.07
Existimo te non esse oblitum, cum novissime negotii	PhE·36.34
Existimo tibi ab ingenuo adolescente Christophoro Marliano	PhE·09.66
Exoptatissimae litterae tuae affecere me profecto	PhE·40.09
Expectabam quottidie tuas litteras, quibus de iis omnibus	PhE·06.17
Expectanti mihi iam dies complusculos tuas litteras	PhE·25.09
Expectanti mihi in horas litteras tuas, inopinato renunciatum	PhE·32.05
Expectanti mihi litteras tuas maximo sane cum desyderio	PhE·19.07
Expectanti mihi quottidie Mediolani tuum reditum	PhE·34.20
Expectavi iam dies non nullos atque in dies magis magisque	PhE·31.70
Expecto et plantas et amygdala. Tu vero respondes omnino	PhE·20.36
Expecto litteras tuas, quibus intelligere mihi liceat quam	PhE·48.36
Expostulationem tuam, qua proximis es litteris usus	PhE·47.19
Fac ne, Petre, diu, Galera, te nostra moretur	<i>Ioc.</i> III.5
Facerem non tibi modo (ut mea fert opinio) sed etiam	PhE·13.23
Faciam quod petis et libenter et cito. Neque erunt ullae	PhE·13.02
Faciat Deus omnipotens ut quamdiutissime ac deinceps	PhE·33.20
Faciat Deus omnipotens ut tibi offendant litterae meae	PhE·22.25
Facies tu quidem, Thoma Thebalde, cum hisce patribus	<i>Com.</i> II
Facis omnia causa mea et diligenter et amice. Quare non	PhE·14.11
Facis tu mihi iniuriam, quod et per litteras primum, deinde	PhE·17.11
Facis tu, mi Octaviane, et humaniter et benigne, ut semper	PhE·17.28
Facis tu quidem, mi Amarete, peramice, quod febrienti	PhE·15.06
Facit amicitia nostra, quae ad summum iam usque pervenit	PhE·18.05
Facit grave optatumque testimonium amicissimi Andreae	PhE·12.25
Facit mutua nostra summaque amicitia ut nihil mihi	PhE·12.52

Facit singularis tua humanitas ac summa animi mansuetudo	PhE·23.03
Facit vel humanitas tua vel pristina illa nostra familiaritas	PhE·22.20
Facit vel singularis mea erga te veneratio vel excellens tua	PhE·11.42
Facit vetus ac summa amicitia illa nostra, qua ab usque	PhE·13.65
Facito quamprimum adeas meo nomine cardinalem	PhE·10.15
Faciunt occupationes meae ut sim ad ea respondendo	PhE·11.54
Fallimus humanas mentes en fraude doloque	<i>Ioc.</i> VII.39
Familiares Ciceronis epistolas, quas petebas, vaenalis	PhE·10.25
Fare, animi pars magna mei pro munere tanto	<i>Sat.</i> I.6
Fare, Gerarde, mihi: num sola piscibus ortum	<i>Ioc.</i> VI.54
Fateor plane te mihi silentio longe praestare, qui meis	PhE·45.35
Fecerant profecto litterae tuae, quas secundum et tertium	PhE·26.09
Fecerat tua scribendi tarditas ut tibi iam inciperem subirasci	PhE·22.17
Fecerunt litterae tuae, quae mihi redditae sunt hesterno	PhE·18.35
Feci te ad tertium Nonas Iulias per litteras certiore me	PhE·16.15
Fecisti me proximis tuis litteris certiore de navigatione	PhE·15.66
Fecisti mihi rem pergratam, quod Philonem meum, imo	PhE·04.27
Fecisti ut de te decet, qui desyderio meo cumulatissime	PhE·09.75
Fecit prolixitas tuarum litterarum ut existimarem vel	PhE·19.03
Fecit vel singularis illa tua benivolentia erga Franciscum	PhE·28.02
Felicem, Gaspar, nullum, Mercate, per omnes	<i>Ioc.</i> I.3
Ferunt Alexandrum regem, Nicodeme Tranchedine	PhE·36.01
Ferunt Palameden, cum esset in castris Graecis apud Ilion	PhE·28.13
Fidem et observantiam in me tuam diligentiamque in	PhE·41.26
Fieri certior abs te cupio, pater modestissime, et qui libri	PhE·33.03
Filiolis praecepta tuis, qui pessima tradis	<i>Ioc.</i> I.66
Finis adest pugnae, Galeaci, ludere postquam	<i>Ioc.</i> I.76
Finis adest, Malatesta, libri tibi debita quinti	<i>Ioc.</i> V.83
‘Finis unius mali,’ ut apud M. Senecam scriptum legitur	PhE·45.10
Fistula quod doli delectat rumen Ethrusci	<i>Ioc.</i> I.17
Flamigerum Titana vehens argenteus harmis	<i>Sphor.</i> V
Foenus in Insubribus lauta est et mira supellex	<i>Sat.</i> VIII.10
Forte Syracusium quiddam petiisse tyrannum	<i>Ioc.</i> I.14
Fortis iura viri, quem tristis pressit egestas	<i>Sat.</i> VIII.7
Fortunata dies, quae caelo illuxit ab alto	<i>Ioc.</i> IX.79
Franciscus Barbarus, vir clarissimus et, ut scis, Latine	PhE·06.57
Franciscus Fossatus, vir nobilis et humanus idemque	PhE·15.08
Franciscus, Francisce, tuus tibi, Sphortia, vates	<i>Od.</i> π
Franciscus Poesius iurisconsultus petiit a me verbis tuis	PhE·34.22
Frater Alphonsus, qui tibi reddidit meas litteras, petiit	PhE·38.03
Frater Iohannes Florentinus, viri optimi illius Alberthi	PhE·22.16
Frater Roberthus, concivis iste tuus, si nulla provocatus	PhE·13.55
Fratris Roberthi, concivis sociique tui, oratio quam de	PhE·13.47
Frigida manarat squalentem fama per urbem	<i>Sat.</i> VII.6
Frigida sic, Gaspar, cunnum tibi claudat, et omne	<i>Ioc.</i> VI.22
Frustra pauper amat: capitur nam femina donis	<i>Ioc.</i> X.42
Fuerat profecto aequum et ab omnibus mea sententia	<i>Div.</i> 4

Fuere non nulli et prudentes et docti viri, praestantissime	<i>Erat.</i> π
Fuere non nulli Veneti qui a me per litteras meos <i>Carminum</i>	PhE·16.20
Fuerunt mihi litterae tuae eo iucundiores, quod iam de	PhE·39.10
Fuerunt mihi tuae litterae periucundae et Iohannes Andreas	PhE·04.06
Fuerunt mihi tuae litterae profecto periucundae, idque non	PhE·18.33
Fuerunt mihi tuae litterae, pater humanissime, admodum	PhE·25.08
Fuissent tuae mihi litterae pro nostra amicitia iucundissimae	PhE·11.51
Fuisti tu in me semper et liberalis et comis nullumque	PhE·06.68
Fuit mea illa epistola, quae tuo beneficio iure postliminii	PhE·20.35
Fuit mihi permagnae voluptati, pater amplissime, quod	PhE·31.35
Futurum certo arbitrabar ut ad proximum diem Veneris	PhE·45.02
Gabriel, vir religiosus idemque disertus qui modo istinc	PhE·12.14
Gabriele Mirabili, qui tibi has litteras reddidit, utor iam	PhE·08.04
Galbae Othonisque Caesarum <i>Vitas</i> , quas e Graecis	PhE·13.19
Galeacius Mediolanensis, aulicus ducalis, me adiit tuo	PhE·01.34
Gaspar abit princeps laudem fidamque Cremonam	<i>Ioc.</i> IV.8
Gaspar adest tempus, meritis quo accessio fiat	<i>Ioc.</i> III.30
Gaspar, alis, Mercate, moram: mora displicet omnis	<i>Ioc.</i> I.99
Gaspar, amicitia mihi quem coniunxit honestas	<i>Ioc.</i> III.24
Gaspar amicorum dulcissime, quando Camillam	<i>Ioc.</i> IV.52
Gaspar, amor, quo saepe caret tibi sanguine iunctus	<i>Ioc.</i> VII.3
Gaspar, amore mihi coniunctus, amice, vetusto	<i>Ioc.</i> II.60
Gaspar, Apollineae qui praestas laudibus artis	<i>Ioc.</i> I.46
Gaspar Castaneas, ingenio vicens / faecundo, gemitus	<i>Od.</i> II.8
Gaspar, fare mihi: qua tandem Sphortia luce	<i>Ioc.</i> IV.10
Gaspar, habes, qui te nulla mercede per omnis	<i>Ioc.</i> VII.9
Gaspar, in Augusti qui pulchrum Caesaris aula	<i>Sat.</i> IX.6
Gaspar, longa nimis trahitur, Mercate, poetae	<i>Ioc.</i> X.35
Gaspar, nemo potest tranquillam ducere vitam	<i>Ioc.</i> IX.65
Gaspar, nutrit honos artes et laude citatur	<i>Ioc.</i> VII.86
Gaspar, opem vati si nullam forsitan olim	<i>Ioc.</i> V.61
Gaudeat orator, Musae, gaudete, Latinae	<i>Ioc.</i> IX.64
Gaudeo equidem et tibi munificentissimo viro debere	PhE·11.26
Gaudeo equidem mirum in modum Petrum Medicen	PhE·06.45
Gaudeo equidem plurimum, quod non solum in rei	PhE·09.21
Gaudeo equidem vaehementer ita res tibi secundas esse	PhE·16.30
Gaudeo quod scribis te meas antevertisse litteras, etsi	PhE·09.17
Gentilis mi care, siles num flumine Lethe	<i>Ioc.</i> II.42
Gentilis, nihil est nostrum, nisi tempus abire	<i>Ioc.</i> V.16
Gentilis, non est quod quisquam laudis amorem	<i>Ioc.</i> V.59
Gentilis Simoneta, nimis noctisque diesque	<i>Ioc.</i> V.70
Gessisti mihi morem et tempestive et amice, ut semper	PhE·38.04
Graecatur Leucus, Graecatur Poggius una	<i>Ioc.</i> V.17
Graece prius responderam Graecis litteris tuis. Nunc	PhE·02.79
Graecis istis, quibus meas litteras ad te dedi, et favi hic	PhE·12.10
Gratissimae fuerunt mihi litterae tuae; quibus quod scire	PhE·15.52
Gratularer equidem dignationi tuae, humanissime pater	PhE·18.03

Gratularer equidem tibi, Bartholomaeae protonotarie	PhE·29.19
Gratulatio tua non minus est mihi grata quam probata	PhE·25.02
Gratulatio tua, Antoni Lusce, non debet mihi non	PhE·01.67
Gratulor ecce tibi, Cato Sacce, quod ore diserto	<i>Ioc.</i> II.19
Gratulor equidem tibi ecclesiae Sagonensis episcopatum	PhE·38.36
Gratulor fortunae tuae, mi Tuscanella, iuxta atque virtuti	PhE·06.23
Gratulor in maiorem modum tuis secundis rebus, Leonarde	PhE·33.30
Gratulor non minus tuae singulari prudentiae, pater optime	PhE·39.17
Gratulor tuae praesenti expectataeque dignitati. Nunquam	PhE·10.27
Grave mihi et permolestum est ea premi necessitate	PhE·09.82
Gravem et perdisertam epistolam tuam ea voluptate perlegi	PhE·13.10
Gryphe, tuos si te legatum mittet ad Hunnos	<i>Ioc.</i> IX.25
Guilielmus Aicardus noster, ὁ καὶ ὑπογραμματαῦς, petiit	PhE·44.15
Guilielmus noster Bergomensis fecit me suis litteris	PhE·43.29
Guiniforto Bergomensi, disertissimo iurisconsulto, litteras	PhE·10.28
Habes una cum hisce litteras meas ad Baptistam	PhE·30.08
Haec, Alphonse, tuo surgens centesima tandem	<i>Sat.</i> X.10
Haec ex Florentia scripsi tibi, cum Senam peterem eam	PhE·31.21
Haec negotia quibus fluctibus agitentur, scio te non latere	PhE·07.05
Haedus hic, o Michael, larvas mihi noctis opacae	<i>Ioc.</i> VII.95
Haedus ut ad nostros venit, Simoneta, Penates	<i>Ioc.</i> VII.98
Has litteras ad quartum Kalendas Ianuarias ex Sena dedi	PhE·43.08
Hasce ad te litteras dedi ex Tholentino, unde post	PhE·11.40
Haud equidem ausim affirmare utris sit magis tuum	PhE·32.13
Haud facile dixerim, Frederice, tibine magis gratulandum	PhE·40.05
Haud facile quenquam invenias, Nicodeme, qui et sapiens	PhE·21.07
Haud fugienda quidem praesentis gloria saeculi	<i>Ioc.</i> III.38
Haud mea de te me certe fefellit opinio. Nam iampridem	PhE·09.73
Haud scio quid optatius mihi potuisset iucundiusque	PhE·31.15
Heri Alphonsus rex me Capuae fecit equitem auratum	PhE·11.37
Heri dedi ad te litteras et cum iis carmen ad vestrum	PhE·15.28
Heri dedi binas litteras (alteras ad Aloysium Crottum	PhE·05.46
Heri Laudem veni rei privatae gratia atque meae ad	PhE·10.01
Heri litteras ad te dedi; quas cum primum acceperis	PhE·37.26
Heri, pridie Nonas Ianuarias, in Urbem veni; qui dies	PhE·43.09
Hesternis litteris tuis, quas mihi reddidit frater tuus qui	PhE·09.29
Hesternis vesperi, cum universi aulici permagnaque	PhE·03.32
Heu, frustra invito quicquam molimur Olympo	<i>Ioc.</i> III.47
Heu, miserae Musae, quo tempore carmina diro	<i>Ioc.</i> VIII.22
Hi quidem haec et egerunt et dixerunt. At Cyrus dona	<i>Cyr.</i> V
Hic docet in populum quae sint servanda, supernas	<i>Ioc.</i> III.58
Hic est ille dies, mihi quo, Matthaee, futurum	<i>Ioc.</i> II.6
Hic te, care, tuus rogat, Antonelle, poeta	<i>Ioc.</i> VII.81
Hieronymi quas petieras Augustinique epistolas ad te dedi	PhE·06.74
Hieronymus Bindotus factus est gener meus. Huic cupio	PhE·09.08
Hinc abiens omnia te facturum recepisti mihi quae mea	PhE·47.03

His unis litteris ad ea duo respondi tibi, quae proximis	PhE·29.28
Hoc habet ipsa boni paupertas: monstrat amicus	<i>Ioc.</i> VII.91
Hodie cum diluculo hinc ad vos abiit Venetorum legatus	PhE·29.26
Hodie cum tibi primum facultas oblata fuerit, fac	PhE·09.63
Hodie mihi redditae sunt litterae a Theodoro Gaze	PhE·04.25
Hodie, octavo Kalendas Augustas, meus est natalis	PhE·38.01
Homini cupienti omnia tardiora. Id cum caeteris omnibus	PhE·36.06
Horrentis cautes vehemens diverberat aestus	<i>Ioc.</i> V.36
Horribili hostilis prostratas vulnere vires	<i>Ioc.</i> VI.4
Horrisonae in portu pulsant, Aurispa, procellae	<i>Sat.</i> III.3
Hortare Chrysolorinam meam ne miretur quod hic	PhE·03.24
Hortatur me, Sphortia Secunde, singularis tua benignaque	PhE·09.01
Hortor amicitiae fungaris munere, Gaspar	<i>Ioc.</i> II.41
Hospesne adsim tibi, pater reverendissime, hac mea	PhE·42.18
Hugolote, meos cupis hos legisse libellos	<i>Ioc.</i> V.82
Hugolote, nihil dignum mage principe duco	<i>Ioc.</i> VI.7
Huic amplustre rati, rogo, sis, mi Cicche, procellae	<i>Ioc.</i> VI.78
Hulcere pro roseo sic ludens praestet Elissa	<i>Ioc.</i> VII.45
Humanas quicumque regi res mente negarit	<i>Od.</i> II.4
Humanas vigili dum res in pectore mecum	<i>Ioc.</i> V.2
Humanissimam excusationem, qua in proxima es usus	PhE·04.47
Hunc atro, Clappane, diem signare lapillo	<i>Ioc.</i> VI.47
Hunc diem cum ita agitassent caenassentque, dederunt	<i>Cyr.</i> VII
Hunc mihi tu regem dicas, vesana libido	<i>Ioc.</i> IX.54
Hunc si, Cosme, putas tibi succensere poetam	<i>Sat.</i> II.1
I iuvenem egregium, Patavi qui claustra superbi	<i>Sat.</i> V.5
Iactator maiora facit, quae magna peregit	<i>Ioc.</i> I.32
Iam annus mihi videtur praeterisse, posteaquam nullae	PhE·21.03
Iam annus prope secundus praeteriit posteaquam nullae	PhE·02.59
Iam de cunctatione litterarum tuarum querenti mihi	PhE·27.28
Iam ditior factus es. Id quod ea coniectura assequor	PhE·03.38
Iam duo tranquillis mihi praeteriere libelli	<i>Ioc.</i> III.1
Iam increbuisse apud te debet et litteris multorum et	PhE·43.10
Iam lustrum absolutum est totum (quinquennium enim	PhE·24.28
Iam menses prope duo praeteriere posteaquam nullae	PhE·09.24
Iam menses, Gaspar, sex praeteriere morando	<i>Ioc.</i> VIII.46
Iam mihi integrum non est ut tuo utar consilio. Sum enim	PhE·03.34
Iam mirari admodum incipienti mihi quod ad tot litteras	PhE·24.02
Iam nimis atque nimis lautus mihi, Sacce, videris	<i>Sat.</i> IX.3
Iam non plura liber patitur nos ludere quartus	<i>Ioc.</i> IV.56
Iam prope, Gaspar, adest, quem Christus fecit ab atris	<i>Ioc.</i> III.61
Iam pudet me repetere totiens libros illos, quos, cum	PhE·09.05
Iam quartum ad te scripseram, posteaquam nullae mihi	PhE·09.52
Iam semel et iterum tuis munusculis, mi dilectissime	PhE·46.10
Iam tandem resipisce, miser, totiensne petitus	<i>Ioc.</i> IX.80
Iam tempus adventat quod te quoque, pater humanissime	PhE·47.31
Iam tempus est, humanissime Laurenti, ut ad ea mihi	PhE·31.51

Iam ver est in limine. Itaque a te peto ut quas hyeme	PhE·08.23
Iampridem a Xenophonte filio nullas accepi litteras	PhE·18.18
Iampridem et novi et expertus sum praecipuam tuam	PhE·02.41
Iandiu desydero tuas litteras, et id quidem frustra	PhE·28.11
Iandiu nihil de te audio. Itaque non possum non timere	PhE·10.03
Ibis ab Insubrium caelo miranda per urbes	<i>Ioc.</i> X.14
Ierunt ad me tandem litterae ex castris a legato apostolico	PhE·01.62
Ignosce brevitati litterarum mearum. Nam repentina	PhE·03.02
Ihesus, salvator humani generis, de se interrogatus	PhE·18.48
Illis Marci Tullii Ciceronis orationibus, quas a me	PhE·09.16
Illud in invidia longe laudabile duco	<i>Ioc.</i> X.23
I, mea, Posterulam Petrum pete, Musa, disertum	<i>Ioc.</i> II.32
Immemorem nunquam patietur Musa poetam	<i>Ioc.</i> I.73
Immitem canit ille virum, qui funera Graiis	<i>Sat.</i> I.1
Immortalis Deus malefaciat eorum insidiis qui meas	PhE·38.15
Imperitat late Latiumque supervolat omne	<i>Sat.</i> X.7
Impium illud esse hominum genus arbitrator, Cosme	PhE·02.42
Importuna gravi, Gaspar Mercate, ruina	<i>Ioc.</i> IV.2
Importunus ego non sum tibi, Cicche, vocandus	<i>Ioc.</i> II.61
In dies magis atque magis mihi declaras singularem	PhE·09.09
In dies profecto magis litteris tuis magisque delector	PhE·25.39
In Ligurum primam spectatum venimus urbem	<i>Sat.</i> IX.10
In meretrice boni si quaeris nosse quod insit	<i>Ioc.</i> III.43
In quanto sim hic vitae periculo atque discrimine constitutus	PhE·02.53
In summa voluptate, qua me afficiunt tuae litterae graviter	PhE·18.46
Incessum cancri, ut aiunt, litterae tuae sunt imitatae	PhE·29.03
Incipiebam iam expectare litteras tuas, pater integerrime	PhE·24.05
Incipienti iam mihi expectare litteras tuas aliud occurrit	PhE·11.66
Incipio iam vereri vel tabellariorum negligentia fieri vel	PhE·39.19
Inclyta nec virtus, fortuna nec inclyta possunt	<i>Ioc.</i> VI.55
Inclytus interea properans superare frementem	<i>Sphor.</i> II
Incolumem si te curas, Mercate, tueri	<i>Ioc.</i> IX.53
Increbruerat apud me iampridem te in Graeciam traiecisse	PhE·38.13
Increbruisse apud te insidias mihi tam impie paratas	PhE·02.52
Increbuit apud nos venisse nuper ad inclytum istum	PhE·24.26
Indignare nihil quod non sit digna relata	<i>Ioc.</i> IX.3
Indocti natura hominis quem dira fatigat	<i>Ioc.</i> V.3
Indocti semper doctos odere, tenebris	<i>Ioc.</i> V.14
Indoctus cur, Cicche, faves, qui doctus et idem	<i>Ioc.</i> VI.65
Indolui profecto mirum in modum tum viri clarissimi	PhE·41.02
Inesse divinam vim quandam in poetarum animis si antea	PhE·33.21
Infelix ille est, aulam quicumque secutus	<i>Ioc.</i> VII.18
Infula barbaricis pulchre insignita figuris	<i>Ioc.</i> IX.31
Ingenium, laborem tuum et exquisitum studium in iis	PhE·32.17
Ingentes animi tristi rubigine tetrae	<i>Ioc.</i> X.43
Ingentis, Alphonse, tuas dum pectore laudes	<i>Sat.</i> IX.1
Ingratis, Mercate, favens facis omnia caute	<i>Ioc.</i> VII.50
Ingratum te nemo magis, Porcelle, per omne	<i>Ioc.</i> IV.27

Ingratus certe sim, nisi et amorem tuum magnificiam	PhE·24.21
Ingratus certe sim, si tot a vobis et litteris et nunciis invitatus	PhE·02.82
Ingratus sim profecto, nisi amorem et observantiam erga	PhE·18.20
Iniecisti mihi, Raimunde Marliano, cum anno proximo	PhE·40.03
Inire benivolentiam, Alamanne Rhamnucine, puto	PhE·41.25
Iniuriam ii mihi videntur facere non vulgarem, qui	PhE·44.17
Insidiis totiens potuit qui et fraudibus usus	<i>Ioc.</i> V.42
Insitam esse natura animis hominum vim quandam	PhE·16.08
Instituenti mihi pro vetere nostra summaque amicitia	PhE·16.27
Instituenti mihi, viri commenses, verba apud vos facere	<i>Div.</i> 3
Instituenti scribere pluribus ad te mihi tabellarius	PhE·27.04
Institueram hodie redire ad vos, sed iussu principis ante	PhE·03.30
Institui consilium tuum sequi. Nam quod me commonueris	PhE·09.71
Instituisse te tandem aliquando gravissimo	PhE·01.83
Insubribus mos est donandi rarus amico	<i>Ioc.</i> I.24
Insubrium proceres, quorum res publica ductu	<i>Sat.</i> X.6
Insubrium proceres, quos principis aula benigni	<i>Ioc.</i> IX.21
Intellexi ex humanissimis tuis litteris, pater amplissime	PhE·27.27
Intellexi ex litteris tuis in nobilissimo illo Alphonso rege	PhE·41.13
Intellexi ex proximis tuis litteris quas dederas ad me nono	PhE·23.23
Intelligo in dies magis (id quod certe dubitavi nunquam)	PhE·13.16
Inter humanae societatis vincula, quibus ratione duce	<i>Nup.</i> 5
Inter magnanimos proceres sic, Cicche, refulges	<i>Ioc.</i> VII.30
Inter maxima innumerabiliaque mala quae tristis invidia	PhE·06.02
Inter quas merito tribuit tibi, Sphortia, vates	<i>Ioc.</i> IV.28
Interea temporis comes Iacobus, qui castra habebat	<i>Fred.</i> V
Invidiam quodam in disticho scribit Aristoteles esse rem	PhE·02.36
Iocatus eram tecum de olivis; quod tu serio esse a me	PhE·22.14
Iocatus es mecum per litteras, quod mihi sane molestum	PhE·20.02
Iohannem Antonium, Iohannis Angeli, generi mei, fratrem	PhE·18.23
Iohannem Argyropulum, quem mihi diligentissime	PhE·13.26
Iohannem Euglyphum, quem Ambrosio Grypho, ducali	PhE·22.10
Iohannes Amerinus, vir doctrina et probitate clarus, tuis	PhE·31.03
Iohannes Angelus, qui tibi reddidit meas litteras, gener	PhE·25.24
Iohannes Antonius Rembaldus ubi omnes quos expectarat	<i>Conv.</i> I
Iohannes Antonius Vicus, iuvenis perhumanus ac modestus	PhE·25.17
Iohannes Arciboldus, Novariensis episcopus, vir non	PhE·29.33
Iohannes Corbicius, mercator Florentinus, meo nomine	PhE·01.29
Iohannes Cossa, istinc modo rediens, mihi tuis verbis	PhE·10.48
Iohannes Maria Bindotus meus est ex fila nepos. Hunc	PhE·45.24
Iohannes Marius filius, cum nuper Mediolanum mei visendi	PhE·08.01
Iohannes Petrus Euty chius fecit me suis litteris certio rem	PhE·15.32
Iohannes Petrus is, qui meas tibi litteras reddidit, et	PhE·31.67
Iohannes, qui nunc vocatur natione Turcus, cum suo	PhE·17.25
Iohanni Zaburgadae, scribae regio, dedi ad te dono	PhE·05.37
Ionis Alciden domuit, Briseis Achillen	<i>Ioc.</i> VIII.5
Ira tenet Musas, Phoebus stomachatur Apollo	<i>Ioc.</i> I.37

Irarum nimius recta, Mercate, domandus	<i>Ioc.</i> VIII.2
Is adolescens, qui mihi nomine tuo salutem dixit, petit	PhE·39.02
Is Graecus codex, qui tibi una cum litteris meis est redditus	PhE·17.08
Is iuvenis quem habes Mediolani, pater reverendissime	PhE·31.62
Ita Deus mihi benefaciat, ut tuis litteris, quas Maiis Idibus	PhE·35.25
Ita immortalis Deus mihi benefaciat, ut nihil mihi optatius	PhE·30.27
Ita me tuis modestissimis moribus et humanissima	PhE·22.01
Ita mihi Christus optimus maximus benefaciat, pater	PhE·37.08
Ita mihi Deus benefaciat, ut nihil magis cupio in	PhE·46.06
Ita mihi grata sunt quae scribis, ut etiam in summis	PhE·18.56
Ita velim officio tuo uti, ut id mihi commodo sit, non	PhE·07.48
Ite, triumphalis Capitolia ad alta superbi	<i>Sat.</i> III.7
Iudicavi te semper, pater reverendissime, sollertem	PhE·45.29
Iulius officii nulli Mercatus amico	<i>Ioc.</i> II.54
Iure amo te meritoque tuo, Francisce carissime, qui	PhE·42.04
Iure es mihi negligentiae accusandus, qui neque quod	PhE·26.11
Iure quidem, Palla, te Florentina vocare	<i>Sat.</i> III.1
Iure tuas semper laudes, Francisce, per omnis	<i>Ioc.</i> IV.7
Iuro tibi, Gaspar, summi per sydera caeli	<i>Ioc.</i> V.51
Ius expostulationis adversus te, pater modestissime	PhE·48.35
Iustiniani pientissimi regis temporibus fuit homo quidam	<i>Sac.</i> 2
Iustiniano rege piissimo imperatore fuit homo quispiam	<i>Sac.</i> 1
Iustus es tu quidem, mi Aureli, qui dum silentium meum	PhE·44.16
Karole Francorum rex praestantissime, nomen	<i>Od.</i> III.1
Karole, carminibus si quos cecinisse poetam	<i>Ioc.</i> VI.37
Karole, cras superest tantum Venerique iocisque	<i>Ioc.</i> III.54
Karole, mane: tuum porrorum copia guttur	<i>Ioc.</i> IV.53
Karole, miraris tibi quod nil nostra Thalia	<i>Ioc.</i> IV.38
Karole, non omni delectant tempore pruna	<i>Ioc.</i> V.73
Karole, perdices de te turdique querentur	<i>Ioc.</i> II.35
Karole, scire velim, Francorum more puellae	<i>Ioc.</i> VI.9
Karole, si sapias vinclisque et carcere penem	<i>Ioc.</i> III.60
Kyriacus Anconitanus cum Venetias peteret, a me petit	PhE·05.24
Laeticiam ingentem consuerunt tristia semper	<i>Ioc.</i> IX.33
Laetor equidem et gaudeo plurimum tibi oblatam fuisse	PhE·12.31
Laetor equidem et maiorem in modum gaudeo quod	PhE·13.61
Laetor equidem mihi plurimum quod nunquam mea	PhE·29.12
Laetor equidem te pristinam vel potius innatam	PhE·28.44
Lampugnane, meae quaeris cur serius aedes	<i>Ioc.</i> V.54
Lampugnane, meas adeo quod laudibus unus	<i>Ioc.</i> I.82
Lampugninus Byragus, vir non solum nostri sed etiam	PhE·18.10
Lapus Castellunculus, auditor et familiaris meus	PhE·02.67
Latus, Alexander, mihi campus, Sphortia, restat	<i>Ioc.</i> IX.82
Laudari abs te, viro amicissimo, eodemque et sapientissimo	PhE·02.64
Laudem quisquis amat, virtutem rite sequatur	<i>Ioc.</i> VI.77
Laudes de me tuas quanquam minime contemno	PhE·47.04

Laudo bonitatem ingenii tui, qui aetate iandudum	PhE·06.73
Laudo diligentiam tuam, qui fugitiva nostra illa <i>Convivia</i>	PhE·09.27
Laudo te, mi Gabriel, quod te a litteris abdicare nolueris	PhE·01.16
Laudo, mi Nicolae, bonitatem ingenii tui singularemque	PhE·02.01
Laurenti, non est nummorum copia nobis	<i>Ioc.</i> VIII.49
Laurentium nostrum Senensem velim causa mea diligas	PhE·10.04
Lazare, nummorum me tristis cogit egestas	<i>Ioc.</i> IX.48
Lazare, quod fratrem rapuit tibi rector Olympi	<i>Ioc.</i> IX.24
Lazare, te nemo magis est studiosus amici	<i>Ioc.</i> X.26
Lazarus Pagnanus, Mediolanensis mercator, venit mane	PhE·46.36
Lectitanti mihi nuper Graece quaedam, princeps optime	<i>Apo. Tra.</i> π1
Lectitavi iterum atque iterum perpolitam epistolam tuam	PhE·20.06
Lectitavi litteras tuas iterum atque iterum incredibili	PhE·23.15
Lectitavi litteras tuas, quas ad XVIII Kalendas Februarias	PhE·15.49
Legi diligenter litteras tuas, quas quarto Nonas Octobres	PhE·24.10
Legi duas epistolas tuas ad eruditum ac disertum virum	PhE·19.01
Legi et libenter quidem, Iohannes Simoneta, eos <i>Commentarios</i>	PhE·46.09
Legi litteras tuas perlibenter, ut semper, etsi post mensem	PhE·40.13
Legi litteras tuas pro amicitia nostra (ut debui) libentissime	PhE·10.29
Legi litteras tuas quas ex Bononia dedisti ad me. Quod	PhE·12.02
Legi litteras tuas quas tertio decimo Kalendas Octobres	PhE·23.20
Legi litteras tuas, fili Xenophon, quas ex Rhagusio ad	PhE·31.69
Legi ornatissimam tuam epistolam, qua sum mirifice	PhE·36.12
Legi perlibenter litteras tuas quas tertio Kalendas Februarias	PhE·31.54
Legi tuas litteras quas duodecimo Kalendas Iulias ad me	PhE·19.14
Leonardum Gryphum, modestum adolescentem et	PhE·15.46
Leonardus Gryphus, qui tibi reddidit meas litteras	PhE·28.21
Leonardus Iustinianus, vir clarissimus, pater tuus	PhE·07.14
Leuce, alia atque alia aggredere medioque labore	<i>Ioc.</i> I.68
Leuce, quid in superos adeo excandescis inepte	<i>Ioc.</i> VIII.17
Leuce, sapis certe, nostro qui grande labore	<i>Sat.</i> VIII.3
Leuce, ter et tuxis, simul et ter, Candide, pedis	<i>Ioc.</i> I.40
Levasti me magna sollicitudine tuis litteris. Nam cum	PhE·22.03
Libelli tui iam pridem sunt absoluti. Itaque eos habebis	PhE·12.81
Libenter audio te virum doctum ac disertum mandare	PhE·09.07
Liber quem expectabam, simul fere cum tuis litteris mihi	PhE·18.21
Liberalior in me es quam vel ratio postulet vel ipse	PhE·02.02
Liberalitatemne tuam an prudentiam magis laudandam	PhE·17.31
Libertas en tota perit, discrimine nullo	<i>Sat.</i> X.8
Libertate nihil reor esse beatius una	<i>Ioc.</i> VI.62
Libros Apuleii philosophi mihi comparare percupio	PhE·02.03
Libros <i>De exilio</i> , quos tibi iam pridem fueram pollicitus	PhE·18.07
Librum <i>De consolatione ad Iacobum Antonium Marcellum</i> dedi	PhE·18.39
Librum <i>De Iocis et seriis</i> , quem ex quattuor illis primis	PhE·15.53
Librum illum, quem Nicodemus Tranchedinus meo	PhE·18.41
Librum qui <i>De flatibus</i> et ab Hippocrate scriptus est et	<i>Pass.</i> π
Librum tibi iam pridem redditum esse, certo scio	PhE·18.27

Lingua tibi media, Poggi, plus parte secetur	<i>Sat.</i> II.3
Linque feras silvas, incultos desere montes	<i>Sat.</i> X.1
Littera Graia quibus gravis est et lingua Pelasgi	<i>Ioc.</i> IV.11
Litterae illae papales absolutoriae pro filia mea, sorore	PhE·45.42
Litterae istinc ad mercatorem quondam perlatae sunt	PhE·46.12
Litterae mihi tuae semper gratissimae fuerunt, et in	PhE·02.28
Litterae quas ad nonum Kalendas Iulias ad me dederas	PhE·27.21
Litterae quas hesterno vesperi a te accepi, incessu (ut aiunt)	PhE·04.24
Litterae tuae ex Marino unae mihi redditae sunt, et eae	PhE·25.47
Litterae tuae fuere mihi periucundae, idque cum multis	PhE·29.11
Litterae tuae fuerunt mihi iucundissimae, cum tua causa	PhE·14.03
Litterae tuae non mihi solum et nostris omnibus, sed ipsi	PhE·27.11
Litterae tuae quae XIII Kalendas Martias solverunt ex portu	PhE·21.06
Litterae tuae quas ad quintum Kalendas Novembres ad	PhE·31.42
Litterae tuae, Bartholomaeae Sphondrade, quas Kalendis	PhE·33.01
Litterae tuae, pater claementissime, fuerunt huic	PhE·42.02
Litterae tuae, pater claementissime, non minore desyderio	PhE·29.04
Litterae tuae, quas diutius desyderaram, honestam	PhE·45.22
Litterae tuae, quas diutius expectaram, tandem redditae	PhE·03.08
Litterae tuae, quas Idibus Maiis ex Neapoli dedisti ad me	PhE·27.20
Litterarum tuarum tarditatem eo fero aequiore animo	PhE·17.22
Litteras dedi nudius quintus ad reverendissimum	PhE·41.05
Litteras meas ad Petrum Iohannetum, illustrem philosophum	PhE·03.29
Litteras meas quas xv Kalendas Iunias ad te dedi, accepisti	PhE·32.11
Litteras quas ad xv Kalendas Februarias ad te dederam	PhE·30.07
Litteras quas pridie Kalendas Octobres ad me dederas	PhE·27.33
Litteras tuas diu mihi ac multum desyderatas non secus	PhE·27.37
Litteras tuas ex urbe Roma cum libenter vidi, tum lectitavi	PhE·01.55
Litteras tuas expectanti mihi quottidie magis atque magis	PhE·25.21
Litteras tuas non minus disertas quam gravis et vidi	PhE·25.36
Litteras tuas ultimas, quas scribis dedisse ad Nicolaum	PhE·09.04
Litteras tuas ut ad me des, ita abs te peto, ut videar	PhE·47.20
Litteras tuas, quas ex urbe Roma tertidecimo Kalendas	PhE·24.27
Litteras tuas, veteris illius tuae ac prope divinae humanitatis	PhE·35.06
Litteras tuis hisce oclusas communi amico et eruditissimo	PhE·06.21
Litteris tuis sum mirifice delectatus. Video enim nostram	PhE·01.07
Lodovicus Donatus, Bergomensis episcopus, vir sane	PhE·31.64
Lodovicus Foroiuliensis cum esset Venetias petiturus	PhE·01.89
Longe plura sapis, quam te sentire, Gerarde	<i>Ioc.</i> VII.79
Luna, soror Phoebi, dubiis argentea rebus	<i>Sat.</i> I.8
Lycurgus, Eunomi regis frater, laudatur non mediocriter	PhE·48.01
Lydo quem vitis virum supremis / praeponas alium	<i>Od.</i> IV.3
Maceror atque truci crucior, Simoneta, dolore	<i>Ioc.</i> III.64
Macrobbii codex de <i>Saturnalibus</i> is modo est Mediolanum	PhE·05.49
Maeme, decus Senae, mentis solatia nostrae	<i>Sat.</i> VII.9
Maesta Faventini Mars luget fata Guidonis	<i>Ioc.</i> I.5

Magna me profecto sollicitudine tuae proximae litterae	PhE·38.14
Magna moves, Poggi, miraeque cupidine laudis	Sat. VI.10
Magna quidem Insubribus laus est, Mercate, quod unum	Ioc. VII.29
Magnanime heroum, celsis quem Sphortia virtus	Ioc. I.15
Magnanime heroum princeps, quos prisca tulerunt	Ioc. IV.36
Magnanime heroum princeps, spes unica lapsis	Sat. V.1
Magnanimo genitore fluens duce, Blanca, Philippo	Ioc. I.71
Magnidecentiam erga me tuam (sic enim malo novo	PhE·13.33
Magno certe mihi incommodo est adversa tua valetudo	PhE·45.39
Magnus amicorum numerus mihi, Matthia, verbo	Ioc. II.70
Malo abs te diligentior existimari quam oportet	PhE·19.05
Malo te negotiosum esse quam otiosum, modo negotia	PhE·16.17
Mantuam veni hesterno vesperi, pater reverendissime	PhE·41.21
Marchesi, queritur tua quod bene mentula nunquam	Ioc. VIII.35
Marchesius Varisinus, et mihi familiaris et nominis	PhE·17.19
Marco Palaeologo, qui tibi reddidit meas litteras	PhE·01.81
Marcus Antonius Scalamontes negat, ut scis, <i>Satyras</i>	PhE·37.14
Marius ac Xenophon filii fecerunt me suis litteris	PhE·15.51
Marius filius (id quod audisse te puto) est his diebus	PhE·15.68
Materiam, Thoma, novit Botigella iocandi	Ioc. I.57
Matthia care, libet tecum quandoque iocari	Ioc. III.66
Matthia, mendacis si quis te forsitan olim	Ioc. X.34
Matthia, perdicas dum das capreasque caposque	Ioc. VII.78
Matthia, quam vellem didicisses ilia tacendi	Ioc. IV.13
Matthia, quam vereor ne bili deditus acri	Ioc. II.13
Matthia, quid nuptam fallis, miserande, pudicam	Ioc. VII.56
Matthia, si clipei fueris septemplex una	Ioc. VI.60
Matthia, si quantum loqueris, nos diligis ipsa	Ioc. I.26
Matthia, si veteri statues parere magistro	Ioc. VI.64
Maxima lis inter quod ducitur utile quodque	Ioc. IX.51
Maximam Italiae video impendere calamitatem	PhE·32.21
Maximas tibi gratias habeo, mi Andrea, quod omnibus	PhE·01.20
Maximus antistes, quod te, dulcissime Borni	Sat. X.3
Me in dies magis atque magis tibi obstringis plurimis	PhE·12.41
Me miserum, quanto me mors immitis amico	Sat. VIII.6
Me nimis extollis, nimium me laudibus ornas	Sat. II.2
Me satyri iuvere lyrae clangorque tubarum	Ioc. I.1
Me tibi esse carissimum, non ignoro. Meam vero erga	PhE·27.02
Me tuae litterae adeo delectarunt, ut in praestantissimo	PhE·12.11
Me tuae litterae mirum in modum delectarunt; quibus	PhE·14.12
Me tuae perhumanae amicissimaeque litterae non modo	PhE·07.54
Me tuus obtundit nimis importunus ephebus	Ioc. III.28
Meam in omnis Senenses benivolentiam nosti. In te vero	PhE·45.37
Mediolanensis quidam adolescens, cum proximis diebus	PhE·20.12
Mellifluo quas fonte sacer Parnasus in omnis	Ioc. III.45
Memini dixisse te modo, cum hic esses, cum alii	PhE·48.29
Memini quam nuper, cum Mediolanum revertisses	PhE·09.14
Memini te quandoque admonitum a me fuisse non	PhE·38.35

Mendaciorum tria esse genera omnis erudita docet	PhE·18.29
Mens versuta nimis longeque retrusa tyranni	<i>Ioc.</i> X.25
Mentula recta solet nullum servare decorum	<i>Ioc.</i> I.55
Mentula sic nimio rigeat tibi frigore, Cicche	<i>Ioc.</i> VI.8
Messis erat tempus, gravidis flavebat aristis	<i>Ioc.</i> V.40
Meum quoddam negotium Iohannes Petrus Euty chius	PhE·15.33
Meus erga te animus et integerrima fides, pater	PhE·02.80
Mi Galera, cuius virtus generosa per omnem	<i>Ioc.</i> V.78
Mihi pater tuus, vir optimus et mei amantissimus	PhE·10.32
Mihi Polluce meo vaehementer est opus. Itaque rogo	PhE·02.27
Mirabar equidem vaehementer quod praeter consuetudinem	PhE·40.16
Mirabar quod te glacies tam saeva, Gerarde	<i>Ioc.</i> VII.25
Mirabile dictu est quam me tuae litterae delectarunt	PhE·48.05
Mirari forsitan posses, pater reverendissime, et iure	PhE·43.04
Mirari fortasse possis, Aenice Davale, cur minus	PhE·34.13
Miraris fortasse tu quod nullas iandiu litteras meas legeris	PhE·15.60
Miraris, Galera, quod tecum nulla duobus	<i>Ioc.</i> V.50
Miraris, Gaspar Mercate, quod omnia vates	<i>Ioc.</i> IV.31
Miraris, Gaspar, quae tanta silentia vatem	<i>Ioc.</i> VIII.19
Miraris, Gaspar, quid nunc, Mercate, silendo	<i>Ioc.</i> III.19
Miraris tu fortasse quid in causa sit ut tandiu differam	PhE·13.31
Mirata es fortasse, virgo nobilissima, et ne id quidem	PhE·22.18
Mireris fortasse, pater reverendissime, quod tandiu nullas	PhE·18.54
Mirror moleste tulisse te quod in litterarum mearum	PhE·10.14
Mirror quid in causa sit, quod saepe meis litteris provocatus	PhE·13.07
Mirror quid tibi in mentem venerit, ut ex Papia litteras ad	PhE·05.35
Mirror quod nihil ad ea responderis, quae proximis diebus	PhE·11.45
Mirror tantum tibi indictum esse silentium, ut ne verbum	PhE·43.24
Mirum est quod vidi sopnians: dici mihi a Minerva sum	PhE·04.32
Mirum, Cicche, meum, quo te complector, amorem	<i>Ioc.</i> I.30
Mitis ab occiduo Zephyrus flat littore, malum	<i>Ioc.</i> VIII.1
Modesti atque gratissimi filii officium esse duco, ut	PhE·33.10
Monstri simillimum esse puto, pater reverendissime	PhE·46.35
Monueras me, Ambrosi pater, atque affirmaras nihil	PhE·02.51
Monui te antea semel et iterum per litteras ut Plutarchi	PhE·13.06
Moverunt mihi risum litterae tuae, quibus Macrobius	PhE·01.72
Mox petet ecce tuus Ticinum, Gentilis, amicus	<i>Ioc.</i> II.58
Muliones mihi parati sunt caeteraque omnia quae	PhE·43.17
Multa hinc abiens mihi es pollicitus; quorum in hanc	PhE·14.30
Multa more tuo (ne ‘inconsyderate’ dixerim) petenti	PhE·02.13
Multa refers, Gaspar, causa fecisse poetae	<i>Ioc.</i> VIII.42
Multa solent homines animo versare nefando	<i>Ioc.</i> IX.55
Multum prodesse tibi et ad rem et ad gloriam	PhE·01.84
Munde, ferunt animi male te cruciarier aegrum	<i>Sat.</i> V.9
Munde, tuus rursus venit modo, dire, Philippus	<i>Sat.</i> V.6
Munera quaeque mihi tua sunt pergrata, Iohannes	<i>Ioc.</i> VII.69
Munere promisso quid me donare moratur	<i>Ioc.</i> I.70

Munus ab umbriferis Verbani collibus haedum	<i>Ioc.</i> VI.68
Munus dulce mihi peponum dum, Cicche, dedisti	<i>Ioc.</i> V.10
Munus id accepi, princeps Lodovice, deabus	<i>Ioc.</i> IX.18
Munus ut omne quidem pergratum debet haberi	<i>Ioc.</i> VI.59
Musa iacet, Gaspar, nec quicquam ferre canora	<i>Ioc.</i> III.4
Musa Reatinus repetat cupit Angelus urbem	<i>Ioc.</i> V.8
Musis Cremonae nullus est locus sacris, / nullus Minervae	<i>Od.</i> IV.7
Mutua quae petiit, Mercate, pecunia nostros	<i>Ioc.</i> X.18
Narravit mihi Iohannes Corbicius quanta me benivolentia	PhE·01.33
Narravit mihi Marius filius quanta se modo humanitate	PhE·10.09
Narres, Berthe, velim cuinam victoria cessit	<i>Ioc.</i> II.2
Natalis properat, quo se Deus optimus imis	<i>Ioc.</i> III.12
Nate Mari, vita mihi carior una voluptas	<i>Sat.</i> VI.1
Naturae in primis cognoscis, Lazare, causas	<i>Ioc.</i> IX.28
Ne aut te aut alios quos huc discendi gratia venturos	PhE·02.20
Ne existimes fortassis ex illorum me esse numero	PhE·27.30
Ne frustra ad nos eas, hoc die Mediolanum egredimus	PhE·09.57
Ne mea ridiculo tibi sint epigrammata semper	<i>Ioc.</i> IX.22
Ne rursus queraris quod semel et iterum exostulasti	PhE·47.21
Ne tam turpis equus, quam tu, puer inclyte, damnas	<i>Ioc.</i> I.56
Ne videar oblitus amicitiae nostrae, in illudque	PhE·01.69
Nec gallina mihi, quae saepius ova cacavit	<i>Ioc.</i> VII.75
Nec inferre cuiquam sum iniuriam unquam solitus	PhE·07.44
Nec tibi perdices opto turdive libellos	<i>Ioc.</i> II.43
Nec tu mihi tuos cogitatus proximis litteris declarasti	PhE·12.35
Negligis Aonidas, princeps Lodovice? Poetam	<i>Ioc.</i> IX.15
Negotia Romanae Curiae geri omnia prudenter ac	PhE·30.25
Nemo caelicolas adeo sibi, Cicche, benignos	<i>Ioc.</i> III.50
Nemo diu scelere gaudet: Deus imminet ultor	<i>Ioc.</i> VII.49
Nemo est te uno verior nec gravior vir, pater reverende	PhE·45.36
Nemo potest, Gaspar, tranquillam ducere vitam	<i>Ioc.</i> VIII.26
Nemo quidem sapiens spem debet ponere, Gaspar	<i>Ioc.</i> IV.43
Nemo te in amicos officiosior, nemo benignior	PhE·28.31
Nemo te uno accipiendo facilior. Te rursus nemo	PhE·05.09
Nequaquam sum nescius mea tibi omnia maximae curae	PhE·11.25
Neque hic esse licet sine periculo, nec alio ire permittitur	PhE·07.02
Neque venis nec respondes quicquam. Itaque arbitror	PhE·17.13
Nequid rerum mearum lateat te, hominem amicissimum	PhE·06.11
Nesciam quid optatius in vita mihi, pater beatissime	PhE·06.22
Nesciebam equidem ita pauperem esse te, ut in revisenda	PhE·20.26
Nesciebam sane te tanto esse ingenio, quantum prae te	PhE·30.19
Nescio an etiam ipse tu nostri Phoebi Capellae, hominis	PhE·33.11
Nescio gratulerne tibi magis an timeam, pater reverendissime	PhE·47.24
Nescio qua vel tua vel mea negligentia fit ut mutuum	PhE·45.32
Nescio quae dirae vis semper Erinyos obstat	<i>Ioc.</i> VII.21
Nescio quid aliud mihi potuisset gratius renunciari	PhE·15.43
Nescio quid monstri mihi mens praesagit, amicus	<i>Ioc.</i> X.13

Nescio quo tandem iure te adeo offirmaris, ut contra	PhE·02.74
Nescio sane quid tibi sim responsurus ad ea, quae multa	PhE·06.35
Nescio sane uter nostrum magis sit accusandus: egone	PhE·12.53
Nescio uter nostrum magis sit accusandus quotidiani	PhE·13.59
Nescio utrum nostrum fore existimem ut defatigetur	PhE·19.04
Nestor cum tertiam aetatem iam ageret (quae id omne	PhE·34.21
Ni, Botigella, mones Ticinatis, docte, puellas	<i>Ioc.</i> II.50
Ni dilucide iam pridem didicissem, mi Marsili, te alterum	PhE·37.10
Ni, Guilielme, piam Musarum suscipis unus	<i>Ioc.</i> I.42
Ni iam pridem clarissimus ille praestantissimusque vir	PhE·38.26
Ni, Mercate, gravis thorax mihi membra per altum	<i>Ioc.</i> VIII.31
Ni mihi bonitas humanissimi tui ingenii modestissimique	PhE·06.59
Ni mihi iter interceptisset tertia febris, cui ipsi Deus	PhE·04.14
Ni mihi materiam dederis, Botigella, iocandi	<i>Ioc.</i> I.53
Ni mihi plane persuasissem ea te perpulchre tenere	PhE·38.42
Ni mihi reddideris, Porcelli care, libellos	<i>Ioc.</i> II.67
Ni mihi tu, Gaspar, quam primum reddere pergis	<i>Ioc.</i> V.47
Ni mirum laetor et gaudeo quod etiam sit Florentiae	PhE·02.17
Ni perspectum haberem et exploratum animum erga	PhE·05.40
Ni plane intelligerem, ea te esse aequanimitate atque	PhE·36.04
Ni plurimi faciam amorem tuum, ingratus sim. Intellego	PhE·05.55
Ni scirem me tibi, pater reverendissime, esse carissimum	PhE·39.20
Ni te, Gaspar, amem, non me modo iure vocandum	<i>Ioc.</i> III.53
Ni te iam pridem animadvertissem, Guilielme Palaeologe	PhE·36.10
Ni te plurimum amem, cui norim iam pridem me esse	PhE·06.49
Ni te plurimum diligam, mi Francisce, atque magnificiam	PhE·36.08
Ni tibi viro integerrimo et eruditissimo homini, et cum	PhE·09.36
Ni tibi, tam variae vatem de pectore curae	<i>Ioc.</i> VII.70
Nicodeme, tibi dicitque optatque salutem	<i>Ioc.</i> I.21
Nicolaus Cressius, qui hasce litteras tibi reddidit	PhE·30.22
Nicolaus Perusinus, quem superius ad Montem Lurum	<i>Fred.</i> II
Nicolaus Trachaniotes et Alexander Cananus, a vobis	PhE·12.84
Nicolaus Trachaniotes et Alexander Cananus, qui tibi	PhE·12.65
Nicoleon Quintum, quo nec sapientior alter	<i>Ioc.</i> V.7
Nicoleos recti iudex aequique piique	<i>Ioc.</i> V.43
Nihil ad ea tibi possum, quae a me quaeris, respondere	PhE·06.48
Nihil eorum in hanc diem video abs te confectum	PhE·06.71
Nihil erat quod ad te scriberem et iam tuas litteras	PhE·07.29
Nihil esse reor in viro gravi et sapienti praesertim in eo	PhE·11.41
Nihil est apud me antiquius animi gratitudine. Quare cum	PhE·17.39
Nihil est mihi benivolentia tua certius. Quid enim non	PhE·12.06
Nihil est quod hoc tempore aliud tibi respondeam	PhE·07.25
Nihil in hanc diem acerbius sensi unquam in vita Novae	PhE·11.53
Nihil in hanc diem respondisse litteris meis Lodovicum	PhE·28.38
Nihil mihi certius benivolentia tua, Cicche Simoneta	PhE·29.17
Nihil mihi iucundius tuis litteris, Gabriel mi carissime	PhE·01.61
Nihil mihi iucundius tuis litteris hoc tempore potuisset	PhE·10.47

Nihil mihi potuisset hoc tempore iucundius contingere	PhE·16.31
Nihil mihi suavius tuis litteris, quibus veluti renovas	PhE·01.86
Nihil mihi suavius tuo nuncio, princeps praestantissime	PhE·47.16
Nil homine ingrato puto flagitiosius esse	<i>Ioc.</i> IX.2
Nil mihi cum pathicis: cuncti fugitote cinaedi	<i>Ioc.</i> X.27
Nil opus elleboro, Gaspar, respiscit amicus	<i>Ioc.</i> II.33
Nil probitate magis ducens, optabile Gaspar	<i>Ioc.</i> VIII.11
Nil temere a me unquam scribi quod affirmare non	PhE·02.04
Nimis lautus factus es, qui nos iam taedio habeas	PhE·04.05
Nimum est silentium tuum. Vereor ne factus sis	PhE·25.46
Nisi caritudo rei pecuniariae mihi fuisset impedimento	PhE·23.14
Nisi certo persuasissem ea te esse humanitate, pater	PhE·23.25
Nisi ego te, mi Cicche, non diligam solum, sed et colam	PhE·33.16
Nisi iampridem nossem certissimis argumentis me tibi	PhE·34.02
Nisi liquido intelligerem quibus es occupationibus septus	PhE·13.14
Nisi mihi perspecta cognitaque esset iampridem	PhE·25.23
Nisi perspecta mihi iampridem cognitaque esset singularis	PhE·21.01
Nisi plurimum diligam singularem tuam in me dilectionem	PhE·27.29
Nisi te et amem et plurimi faciam, sim apprime ingratus	PhE·03.22
Nisi te iampridem plurimum diligerem, stomacharer	PhE·10.44
Nisi te, Lodovice Fuscarine, longe plus nimio	PhE·35.24
Nisi te plurimum amem atque magnificiam, non ingratus	PhE·33.02
Nisi tua mihi benivolentia iampridem certissimis documentis	PhE·13.09
Nisi una omnium voce praedicationeque cognitum mihi	PhE·11.32
Nisi vaehementer amem amorem tuum, ingratus sim	PhE·11.14
Nobis quid doleas fare, Bisulcere. / Dic, Martinio	<i>Od.</i> I.5
Noli fortunae te blando credere vultu	<i>Ioc.</i> X.24
Noli me, rogo, accusare quod nullas ad te litteras dederim	PhE·43.22
Noli, obsecro, moleste ferre quod tecum caenatum non	PhE·01.41
Nolim equidem frontem mutes, Rhomae, serenam	<i>Sat.</i> II.9
Nolim mireris quod nullas ad te litteras dederim posteaquam	PhE·09.77
Nolim mireris si quando serius respondero tuis litteris	PhE·05.38
Nolim posthac Gregorium Lucensem, prudentissimum	PhE·01.76
Nolim tibi persuadeas quenquam esse ex amicis omnibus	PhE·11.50
Nolim tibi persuadeas tuas res a me negligi, quod minus	PhE·10.41
Nolim tibi persuadeas ulla mea vel negligentia vel tui	PhE·12.74
Nolim tibi persuadeas ullo pacto accidere posse ut mihi	PhE·24.09
Nolim tibi unquam persuadeas quicquam accidere posse	PhE·38.23
Nolo, Gerarde, meae moveant tibi pectora nugae	<i>Ioc.</i> VII.46
Nolo mea causa quicquam patiaris incommodi. Nam tua	PhE·01.10
Nolo meis unquam turberis, Pappae, cavillis	<i>Ioc.</i> II.9
Nolo meum accuses, quod ais, Botigella, silere	<i>Ioc.</i> II.39
Nolo, meus Gaspar, cui quam sic praebeat aures	<i>Ioc.</i> IV.24
Nolo mireris, si in hoc meo ad Pium pontificem itinere	PhE·14.51
Nolo putes interceptas litteras ad me tuas: utrasque enim	PhE·43.15
Nolo putes, pater amplissime, usqueadeo me ab omni	PhE·42.11
Nolo putes te posse meis, Matthaee, sagittis	<i>Ioc.</i> II.11

Nolo te diutius teneri ambiguum, ne me iure queas	PhE·02.15
Nolo tibi unquam persuadeas, Alberthe Zancari	PhE·05.13
Nolo tuum, princeps, ficti fallacia vultus	<i>Ioc.</i> V.67
Nolo voces rubeum posthac te, Rufe, rigentem	<i>Ioc.</i> X.19
Non absurde mihi videtur Plato sensisse in eo libro	PhE·15.05
Non absurde Plato, Frederice princeps, ita ex eadem	PhE·35.32
Non absurde Timotheum musicum illum tradunt	PhE·33.06
Non desino quottidie aliquid ad te scribere, quo ne	PhE·34.15
Non didicit laesus rex unquam ignoscere: rectum	<i>Ioc.</i> X.30
Non difficulter adducor, Matthia Triviane, ut tuae	PhE·42.29
Non ea sum atrocitate ingenii atque ingratitude	PhE·45.12
Non ea sunt mea in te officia, ut tantis me quottidie	PhE·01.77
Non eadem ratio datur iis, quos gloria dispar	<i>Ioc.</i> VI.74
Non ego conduco pretiove dolove puellas	<i>Ioc.</i> IV.51
Non ego sum admodum nescius quam omnis docere	<i>Troia</i>
Non ego, Vincenti, sum nescius omnia cordi	<i>Ioc.</i> V.41
Non equidem ignorabam fore, cum Kyriacum	PhE·05.23
Non equidem possum non accusare Latinos	<i>Ioc.</i> I.29
Non equidem sum oblitus quam mihi nuper in agro	PhE·11.05
Non es oblitus (ut reor) quam inter loquendum te	PhE·48.20
Non esse possum sine permagna sollicitudine animi	PhE·09.40
Non esse te oblitum et doctoris et hominis amicissimi	PhE·05.14
Non est sane mirandum si tu quoque inter Neapolitanas	PhE·26.10
Non est turpe viro sapienti poscere: quisquis	<i>Ioc.</i> I.13
Non facit utilitas, Gaspar, nec servat amicos	<i>Ioc.</i> IX.37
Non idem esse τὸ ψεῦδος λέγειν καὶ τὸ ψεύδεσθαι, Sextus	PhE·05.34
Non immerito sapientissimus noster princeps te unum	PhE·05.47
Non iniuria mihi rebusque meis metuis, amicissime Aurispa	PhE·06.26
Non iniuria semper ego te dilexi, mi Antoni, quem unum	PhE·07.24
Non luctum augere luctu, sed illi potius aliquo laeticiae	PhE·42.28
Non me latet quam abs te non solum diligor sed etiam	PhE·12.24
Non mediocre me lucrum video consecutum, quod	PhE·41.27
Non mediocre mihi documentum praeuisti, pater	PhE·15.34
Non mediocri afficior desyderio audiendi tui, posteaquam	PhE·15.41
Non mercantur, Otho, Parnasi numina Musae	<i>Ioc.</i> VIII.27
Non mihi sufficiunt nummi; nam vestis et esus	<i>Sat.</i> IV.6
Non mihi te, Gaspar, communis iunxit amicum	<i>Ioc.</i> V.58
Non minus tibi gratulor, pater reverendissime, quam	PhE·48.28
Non nullas litteras ad te dedi, cum nihil in hanc diem	PhE·37.23
Non opus est, Gaspar, tanto, Mercate, labore	<i>Ioc.</i> II.37
Non parva illi mihi accusatione digni videri solent	PhE·43.25
Non parva illi mihi accusatione digni videri solent	<i>Sac.</i> 2 π
Non parvae mihi laudi esse arbitror, pater reverendissime	PhE·48.33
Non possim non improbum quendam insidiatorem illum	PhE·38.27
Non possum equidem mihi non persuadere hominum	PhE·46.03
Non possum equidem non laetari iam omnibus esse	PhE·17.37
Non possum equidem non mihi laetari plurimum atque	PhE·38.11

Non possum equidem non quotidie maiore in te unum	PhE·15.55
Non possum equidem, viri Papienses et vos caeteri patres	<i>Div.</i> 2
Non possum fortunae meae non gratulari plurimum	PhE·25.31
Non possum non accusare erratum meum quod, cum	PhE·11.62
Non possum non admodum laetari veterem atque	PhE·12.09
Non possum non probare tuam tam longam taciturnitatem	PhE·16.26
Non possum non subdubitare factum esse ut tot quas	PhE·09.55
Non possum non subvereri nequid tibi (quod immortalis	PhE·37.15
Non possum non te plurimum laudare, qui semper	PhE·31.07
Non possum non vereri nequid tibi acciderit, pater	PhE·46.13
Non possum officium tuum non accusare quod tandiu	PhE·08.16
Non possum profecto non laetari quod magis magisque	PhE·11.33
Non possum profecto non mirari quod non modo petenti	PhE·07.36
Non possum te non ingratitude accusare, quod rebus	PhE·04.11
Non possum te non iure optimo laudare, Gasparine	PhE·36.32
Non possum tibi quod a me petis gratificari. Amicus enim	PhE·01.40
Non possum tuam diligentiam non probare et fidem	PhE·02.89
Non possum ulla adduci coniectura, quin credam te	PhE·48.03
Non potui equidem non subridere quod tandem	PhE·35.15
Non potui non subridere, cum legi tuas litteras; quibus	PhE·13.48
Non potui sane non subridere cum legi tuas litteras	PhE·20.17
Non prius mihi quicquam de tua amissa valitudine est	PhE·13.21
Non probare te consilium meum, quod non admittam	PhE·02.10
Non secus nos omnes, qui eloquentiae studium profitemur	PhE·15.10
Non sinit octavus metas transcendere, nonus	<i>Ioc.</i> VIII.51
Non sum ignarus ea te esse in me dilectione, ut mea	PhE·47.15
Non tam delector laudibus de me tuis, quae omnem	PhE·48.25
Non tam mihi molestum fuerat quod serius meos mihi	PhE·04.31
Non te praeterit quanta mihi cum Rhomaeo Pepulo	PhE·04.39
Non tibi plures moduli, Thalia, / dantur. Pone silentium	<i>Od.</i> IV.10
Non vanum extitisse me sopnii coniectatorem, res ipsa	PhE·03.12
Non vanum fuisse meum de te metum, testantur	PhE·28.48
Non venisse me ad constitutum tempus, non mea ulla	PhE·25.29
Nondum forte satis me nosti, Gaspar amice	<i>Ioc.</i> V.79
Nondum ullae mihi redditae sunt litterae tuae posteaquam	PhE·30.05
Nondum venit eques, Thoma, licet omnia	<i>Ioc.</i> X.10
Nonis Augustis redditae mihi sunt per Nicodemum	PhE·20.01
Nonne pudet vatem, quod qui gravitate severos	<i>Ioc.</i> VI.21
Nonne pudet, Thoma, qui se profitetur amicum	<i>Ioc.</i> IV.26
Nonnullos studiosa iuvat venatio, cuius	<i>Sat.</i> VI.6
Noram futurum, eodem afflatus numine quo soleo	PhE·35.04
Nos Caravaginae petimus, Triviane, sacratum	<i>Ioc.</i> X.31
Nos utinam falsos habuisset opinio, Munde	<i>Sat.</i> IV.9
Nos ventris crepitus trullas, Triviane, vocamus	<i>Ioc.</i> VI.53
Nosse velim Veneti te quantum copia cunni	<i>Ioc.</i> IX.20
Nosse velim, Bossi, quibus insit, care, voluptas	<i>Ioc.</i> II.17
Nosse, Gerarde, petunt, quid tecum nulla coire	<i>Ioc.</i> VII.51

Noster alit princeps virtutes Sphortia multas	<i>Ioc.</i> III.37
Nosti eam esse sapientum virorum sententiam	PhE·07.57
Nosti iampridem quanta mecum familiaritate atque	PhE·02.26
Nostra nimis trahitur, Mercate, profectio, Gaspar	<i>Ioc.</i> II.34
Nostra Severinas bello pugnaque Roberthus	<i>Ioc.</i> I.65
Nostra Sigismundi laetatur Pieris alto / hinc Malatestei	<i>Od.</i> III.8
Nostra tibi multas dicit, Mercate, Camena	<i>Ioc.</i> VII.83
Novi ea te esse moderatione et ingenii bonitate, ut	PhE·39.22
Novi ea te esse vel modestia vel prudentia, ut mihi	PhE·27.38
Novi ex ipsa usque Constantinopoli esse tibi reconditos	PhE·05.33
Novi humanitatem tuam, pater amplissime; novi	PhE·35.16
Novi iampridem eum esse tuum erga me animum	PhE·31.19
Novi sane iampridem, princeps praestantissime	PhE·22.09
Nudius quartus Florentiam veni, cum ad decimum	PhE·41.38
Nudius quintus alteras ad te litteras dedi, quibus ostenderam	PhE·10.24
Nudius quintus litteras ad te dedi quibus dilucide significavi	PhE·23.08
Nudius sextus litteras ad te dedi quibus idem Latine petii	PhE·14.15
Nudius tertius affecisti me voluptate non mediocri	PhE·36.29
Nudius tertius converti ex Graeco in Latinum sermonem	PhE·36.27
Nudius tertius Mantuam veni, pater reverendissime	PhE·45.04
Nugaris tu quidem, cum negligentiam mihi obiicis	PhE·06.38
Nulla ego in culpa sum, Leonarde Arretine, quod ad	PhE·01.60
Nulla fides cunno, meretrici nulla pudoris	<i>Ioc.</i> III.49
Nulla fides regni semper se fraude tyrannis	<i>Ioc.</i> VII.31
Nulla fides unquam meretrici, Gaspar, habenda est	<i>Ioc.</i> III.22
Nulla nostra ratio, nulli humani conatus, nullae terrenae	PhE·07.13
Nulla quies vitae, nam perturbatio mentem	<i>Ioc.</i> VII.43
Nulla ratione adduci possum quin credam te mei esse	PhE·08.17
Nulla suo turbata loco fortuna movere	<i>Ioc.</i> IX.77
Nullas a te litteras accepi posteaquam Bergamo abisti	PhE·35.14
Nulla, Iacobe, mihi capiuntur pectora fastu	<i>Ioc.</i> VIII.10
Nullum abs te officium praetermittitur quo minus	PhE·20.05
Nullum sane mihi taedium afferre possunt litterae	PhE·16.02
Nullum terra quidem verum tenet, illud Olympi	<i>Sat.</i> VII.5
Nullum tu sane praetermittis officium singularis erga	PhE·36.13
Nullus honos doctis nec spes est ulla Camenae	<i>Ioc.</i> V.48
Nullus honos Muisis est, Lampugnane, virisque	<i>Ioc.</i> VIII.18
Num, Mercate, tuum meministi, clare, poetam	<i>Ioc.</i> VI.49
Num, Mercate, tuum possis meminisse poetam	<i>Ioc.</i> VII.13
Num pateris, princeps, inopi me, Sphortia, victu	<i>Ioc.</i> VII.71
Num semper, Mercate, putas eguisse Maronem	<i>Ioc.</i> VII.26
Num si Castalidum, Thoma, contemnis alumnos	<i>Ioc.</i> II.51
Nummos semper amat meretrix, quae munere solum	<i>Ioc.</i> X.22
Nunc age non fictis numeros ad verba Thalia	<i>Ioc.</i> V.66
Nunc age, Melpomene, cantu dic nostra supremo	<i>Od.</i> V.10
Nunc facito quantum veteri probitate, Tiberthe	<i>Ioc.</i> IV.46
Nunc, Francisce, tuo, nam tu potes omnia solus	<i>Ioc.</i> I.89
Nunc opus est opera, mihi qua, Mercate, suesti	<i>Ioc.</i> IX.41

Nunc paucis tecum egi. Eram enim occupatissimus	PhE·31.18
Nunc quoque Cicche, tuus rursusque iterumque poeta	<i>Ioc.</i> III.62
Nunc rogo te, Gaspar, quantum ratione vel arte	<i>Ioc.</i> V.37
Nunquam desinis, mi dulcissime Carole, me adire	PhE·48.27
Nunquam futurum existimaram, patres conscripti	<i>Fun.</i> 2
Nunquam impune Deus peccata horrenda remit tit	<i>Ioc.</i> VII.41
Nunquam me de te mea fefellit opinio, qui non minus	PhE·08.19
Nunquam me poenitebit, Nicodeme Tranchedine	PhE·35.27
Nunquam te das otio, Cato Sacce. Ac facis tu quidem	PhE·06.05
Nunquam verba mihi das, Gaspar, at omnia recte	<i>Ioc.</i> I.97
Nuptiarum laudationem, cui <i>epithalamio</i> nomen est	PhE·12.58
O Blasi Gylline, tuus si pectore vates	<i>Ioc.</i> IX.73
O cui relligio concessit nostra supremum	<i>Sat.</i> V.2
O decus eximium nostri splendorque supreme	<i>Ioc.</i> IV.39
O decus Insubrium Galeaci lausque parentum	<i>Ioc.</i> VIII.9
O Francisce, ducum lux et tutela salusque	<i>Ioc.</i> II.10
O iam nostra nimis trahitur res, maxime Thoma	<i>Ioc.</i> I.23
O legum iurisque pater, Cato Sacce, vetusti	<i>Ioc.</i> II.18
O Mutinae antistes, cuius super aethera virtus	<i>Ioc.</i> V.21
O princeps Lodovice, decus columenque dearum	<i>Ioc.</i> IX.12
O pueri, molles cultus et vestis amoena	<i>Sat.</i> IV.2
O qui pulchra dabis rebus momenta futuris	<i>Ioc.</i> IX.11
O rex Karole, regibus verendis / qui cunctis merito	<i>Od.</i> I.4
O sacer antistes, pietas quem summa supremo	<i>Ioc.</i> IX.26
O Scalona meis merito dilecte Camenis	<i>Ioc.</i> V.80
O Tite, Castellus si nil Hieronymus audet	<i>Ioc.</i> V.69
O tu quem Mariae venter ab aethere / susceptum peperit	<i>Od.</i> III.2
Ob eam quae coepta iampridem ad summum usque	PhE·46.25
Oblitus es plane ingenii consuetudinisque meae	PhE·02.33
Oblitusne mei, Galera, teris otia, Petre?	<i>Ioc.</i> VI.3
Obtundit me tota domus nullumque quieti	<i>Ioc.</i> III.63
Occupationum tuarum excusationem nullo pacto	PhE·18.34
Occurristi tu sane peropportune, Marce Aureli	PhE·38.41
Offenderunt me in luctu litterae tuae, qui mihi ex	PhE·45.17
Offenderunt me litterae tuae in lectulo adhuc	PhE·41.03
Officio semper dum, Lampugnane, recenti	<i>Ioc.</i> VI.41
Officio, Mercate, viri magnique gravisque	<i>Ioc.</i> V.81
Officium multi nos sane ducimus illud	<i>Ioc.</i> III.7
Omnes mihi litterae tuae fuerunt pergratae semper	PhE·22.21
Omnia cunnus habet, cunnus nunc regnat ubique	<i>Ioc.</i> X.32
Omnia debentur nugis, mendacia florent	<i>Ioc.</i> IX.34
Omnia mihi tribuit humanissimus princeps noster quae	PhE·10.38
Omnia sunt desyderanti tardiora ob idque vel sollicitudinis	PhE·10.11
Omnia sunt sane vario temptata labore	<i>Ioc.</i> I.108
Omnis tyrannis impium nutrit scelus, / sed nulla	<i>Od.</i> II.2
Omnium primum certior fieri cupio tuis litteris quam	PhE·18.19
Opinabar, pater clamentissime, nullam prorsus	PhE·20.30

Opportune mihi redditae sunt exoptatissimae litterae tuae	PhE·03.35
Opportune profecto mihi, Lodovice Fuscarine, obtigerunt	PhE·34.01
Opto equidem vaehementer saniozem tibi mentem	PhE·44.19
Opto tibi redeant vires, Iannete, priores	<i>Ioc.</i> IX.52
Orationem quam petis, dedi ad te. Miror autem tam	PhE·01.36
Ore puellarum linguae tibi sunt, Gerarde	<i>Ioc.</i> VIII.29
Ornatissimae litterae tuae quo crebrius ad me perferuntur	PhE·41.30
Oro meis verbis moneas, Carrete, lupercum	<i>Ioc.</i> IX.74
Ortygias dum mittis aves huic, Cicche, poetae	<i>Ioc.</i> VII.87
Ortygias dum mittis aves, munuscula vates	<i>Ioc.</i> VII.44
Ortygias, Galera, volucris dum, Petre, poetae	<i>Ioc.</i> IX.13
Ortygiis avibus dum me tam saepe Iohannes	<i>Ioc.</i> X.5
Ossa calor mihi sicca coquit pellitus in aestu	<i>Ioc.</i> VIII.34
Ostendis te vaehementer desyderare litteras meas	PhE·16.14
Ostendis tu mihi in dies magis atque magis, pater	PhE·35.09
Ostendit mihi Dominicus Bello, ducalis apud vos scribe	PhE·27.19
Otio qui se dederint inerti / nil habent quo sint celebres	<i>Od.</i> I.1
<i>Paedia Cyri</i> impressa est; quae ut ad te maturrime iter	PhE·47.25
Paedit equus vati, sed tu tibi, Candide, paedis	<i>Ioc.</i> VI.16
Pamphilus Antiphilam dum saevo flagrat amore	<i>Sat.</i> I.7
Par quidem fortasse fuerat, pater beatissime Paule Secunde	PhE·31.30
Parce piis lachrymis, gemitum, Petre, tolle querentem	<i>Ioc.</i> IX.76
Parve puer, quem spes et amor probitatis Olympo	<i>Ioc.</i> I.86
Pascere si verbis credis, Guazarde, poetam	<i>Ioc.</i> X.37
Pascha gradu celeri properat, quo morte subacta	<i>Ioc.</i> VI.5
Paucis respondebo tuae prolyxiori epistolae. Ego amiciciam	PhE·02.77
Paupertas cum multa mihi bona detulit uni	<i>Sat.</i> X.2
Pegasus factus es, qui quasi alatus sonipes es omni	PhE·18.47
Per hunc modum universa iam pacata Italia et ab omni	<i>Fred.</i> IV
Per proximum tabellarium mercatorum suavissimas tuas	PhE·02.35
Per te, dux ingens, per coniugis ora pudicae	<i>Ioc.</i> VI.6
Percunctanti quottidie saepissime de te mihi tandem est	PhE·07.52
Perdat omnipotens Deus ex hominum genere negligentiam	PhE·48.13
Perdifficile mihi profecto et apprime laboriosum oblatum	<i>Fun.</i> 3
Perdifficilem mihi sane provinciam oblatam sentio	PhE·33.25
Perdiu est posteaquam ex filio Xenophonte nihil accepi	PhE·28.07
Peregregia tua illa epistola, quae abs te profecta anno	PhE·36.20
Pergratae mihi fuerunt tuae suavissimae litterae. Fuissent	PhE·31.44
Perhumaniter mihi nudius nonus perbenigneque	PhE·11.16
Periucundae fuerunt mihi litterae tuae vel perbreves	PhE·05.29
Perlatae ad me sunt XVI Kalendas Maias ex binis illis	PhE·35.19
Perlibenter amplector dilectionem erga me tuam	PhE·42.26
Perlibenter equidem eos tibi commendo omnis qui	PhE·37.29
Permagnam huic reipublicae periculum ingensque	PhE·02.56
Permultis adducor rationibus, pater reverendissime	PhE·20.19
Peropportune mihi redditae sunt litterae tuae, cum iam	PhE·41.19
Perpetuum cuiquam, Galeaci, iure vocari	<i>Ioc.</i> IV.23

Perplacet mihi certe quod me otiosum esse non sinis	PhE·45.31
Perpulchra profecto res et eximia virtus est, sapientissime	<i>Lyc.</i> π
Persae amant homines adunco naso, quoniam Cyrus	<i>Apo. Tra.</i>
Persaepe litteras ad te dedi, quibus quod erat vel officii	PhE·07.41
Pestiferam istam atque immanem temporum malignitatem	PhE·46.11
Pestiferum genus est hominum, qui vestibus omnem	<i>Sat.</i> II.5
Petieram abs te mutuo, pater amplissime, equos duos	PhE·32.25
Petii abs te antea ternis litteris, ut existimo, quam	PhE·19.12
Petii abs te proximis litteris secundum quod etiam	PhE·08.10
Petis a me unde <i>triumphus</i> deducatur et quid <i>silicernium</i>	PhE·29.24
Petis a nobis qui apud Homerum versus ille intelligatur	PhE·02.75
Petis tu more Graeco tertium testem mutuo, cum dicas	PhE·44.11
Petisti a me nuper, cum Ferraria essem Mediolanum	PhE·11.21
Petisti a me per litteras ut te facerem certiore quae	PhE·09.06
Petisti a me, principis nostri iussu, quas ego arbores	PhE·39.12
Peto abs te, Gerarde mi suavissime, ut nisi cum caeli	PhE·20.33
Peto abs te in maiorem modum ut quod et mihi coram	PhE·08.09
Peto abs te maiorem in modum ut duos illos meos	PhE·12.12
Petre meus, Gaspar tuus hic et avunculus omnes	<i>Ioc.</i> V.31
Petre, mihi, Galera, Ligurum narrato puellas	<i>Ioc.</i> III.25
Petre, nec oblitum puto te, nec nolle, quod unus	<i>Ioc.</i> IX.42
Petre, quod officium dulci praestatur amico	<i>Ioc.</i> V.20
Petre, tibi nolo quod nolis scribere praeter	<i>Ioc.</i> II.45
Petre, tibi vates multum hic debere fatetur	<i>Ioc.</i> IX.36
Petre, tuus, Galera, te vates ille Philelfus	<i>Ioc.</i> X.17
Petre, velim, Galera, Blancae promissa benignae	<i>Ioc.</i> I.62
Petre, velim, Galera, nostris sollertior aures	<i>Ioc.</i> II.23
Petrum Iohannetum illum medicum, qui quo tempore	PhE·13.08
Petrus Parmensis, scribe tuus, adolescens modestissimus	PhE·33.33
Petrus Perleo tibi quaedam nomine meo exponet	PhE·14.16
Petrus Thomasius, doctissimus philosophus et	PhE·10.18
Petrus Thomasius, praeclarus in philosophia vir	PhE·10.22
Petrus Thomasius, vir scientia virtuteque singularis	PhE·06.58
Phidiam qui famae cupiditatis magnitudinem ostendunt	<i>Exi.</i> II π
Philarete Antoni, studium virtutis et archi	<i>Ioc.</i> X.33
Philippus ille, qui mihi reddidit tuas litteras, aliud tuo	PhE·25.13
Philippus Perusinus, ducalis aulicus, cum principis	PhE·18.17
Philosophus verum rhetorque probabile suevit	<i>Ioc.</i> I.77
Phoebe, Panormigenae propera succurrere vati	<i>Sat.</i> V.7
Pieriae volucres tecum, luscinia, certant	<i>Ioc.</i> VII.68
Pierides, Thoma, quem dilexere puellae	<i>Ioc.</i> II.15
Pieridum veneranda cohors laetare, trophaeum	<i>Sat.</i> VIII.8
Pigellus tuus, imo bonorum omnium (nam qui vir es	PhE·29.27
Placuerunt quae scripsisti mihi verbis reverendissimi	PhE·02.29
Placuisse plurimum humanissimo nostro principi	PhE·06.04
Placuisse tibi litteras meas et ea quae de Virgilio Maronis	PhE·01.19
Placuisse tibi meos <i>De exilio</i> libros, plurimum laetor	PhE·03.41

Placuit carmen tuum, placuit epistola. Quaeque scripsisti	PhE·12.69
Plura quidem faciunt ut te, Simoneta Johannes	<i>Od.</i> V.8
Plura tibi bona sunt, Simoneta, et pulchra, Iohannes	<i>Ioc.</i> VII.48
Plures tibi pluresque in dies commendem necesse est	PhE·12.77
Plurimi certe facerem, viri Athenienses, si talis vos	<i>Erat.</i>
Pollicitus es non modo non petenti mihi sed ne cogitanti	PhE·09.18
Pollucem meum videre cupio. Nam eius mihi praesentia	PhE·09.02
Pollucem quem petis, dabo ad te propediem, ea tamen	PhE·01.28
Pollucem, quem petis, libentissime ad te darem, si penes	PhE·05.17
Pontificem Mutinae cum virtus nulla nec ullus	<i>Ioc.</i> VI.20
Porcelli, nunquam metuit lusciniæ corvum	<i>Ioc.</i> IV.6
Porcelli, Porcelle, suum tutela decusque	<i>Ioc.</i> IV.47
Posses tu, rex Renate, non absurde admirari quid in causa	PhE·11.47
Post abitionem tuam, pater humanissime, mihi venit in	PhE·25.05
Post eas litteras quas diebus proximis dedisti ad me	PhE·48.37
Post eas litteras, quas mense Iunio dedisti ad me, cum	PhE·10.31
Post eas litteras, quas pridie Nonas Iunias ad me dederas	PhE·40.02
Post eas litteras, quibus mihi et de annulo quem Hispano	PhE·16.28
Post eas quas ex Ferraria litteras ad me dederas, accepi	PhE·15.50
Post meam ex Urbe abitionem nullas a te litteras accepi	PhE·45.40
Posteaquam a nobis abisti, de te nihil accepimus	PhE·08.14
Posteaquam ad deos hi orationem habuerunt, ad	<i>Cyr.</i> VII
Posteaquam hinc abieras, mihi redditae sunt litterae tuae	PhE·12.57
Posteaquam hinc abisti, quod praesens mihi persuaseras	PhE·11.02
Posteaquam in tuum te castellum recepisti, videris sane	PhE·07.31
Posteaquam istinc solvi petiturus Mediolanum, sum	PhE·42.10
Posteaquam Mediolano ad Senenses, hoc est ad Campos	PhE·28.27
Posteaquam praestanti archiepiscopo Mediolanensi	PhE·20.27
Posteaquam proximas litteras ad te dedi Pigello	PhE·12.78
Posteaquam Sena in urbem te recepisti, pater reverendissime	PhE·30.04
Postera lux aderit quae te ieiunia cogat	<i>Od.</i> III.6
Postridie perhibent te, princeps optime, laudem	<i>Ioc.</i> I.100
Potuisti cognoscere ex proximis litteris qua in re uti	PhE·18.40
Potuisti, pater clementissime, ex superioribus litteris	PhE·23.21
Praecipiti, Gaspar, tegitur, dum grandine caelum	<i>Ioc.</i> II.40
Praecipuum tuum in me amorem et expertus saepe sum	PhE·06.72
Praedixisse aliis ventura pericula nosti	<i>Sat.</i> IV.4
Praefecistis Bononiensi studio homines et indoctos et	PhE·33.35
Praemia quae tanto redduntur, Cicche, labori?	<i>Ioc.</i> VIII.43
Praeter eas litteras, quas ad me dederas ex Rhagusio	PhE·16.12
Praeteriere menses iam tres et amplius posteaquam	PhE·36.02
Praeterierunt anni iam triginta et amplius posteaquam	PhE·09.65
Praeterierunt, ut vides, ii tres menses quos excellentissimus	PhE·37.04
Praetermittis tu certe nihil, mi Antiquari, quod amici	PhE·38.10
Presbyter Antonius, qui tibi hasce reddidit litteras, vir	PhE·35.07
Pridie Idus Augustas renunciatum est Mediolani Callistum	PhE·14.34
Pridie Idus Maias unas ad te litteras dedi, quibus ad id	PhE·01.49

Pridie Idus Martias dedi litteras ad tuam dignationem	PhE·17.04
Pridie Kalendas Maias litteras ad te dedi, ex quibus	PhE·31.68
Pridie Kalendas Maias misi ad te has litteras, pater	PhE·35.23
Pridie Nonas Iulias cum Mediolanum revertissem	PhE·42.12
Principibus si mos est, Princivallis, inani	Ioc. VIII.20
Principis anguigeri Galeaci excelsa propago	Ioc. VIII.3
Principis est aliquid frustra promittere nunquam	Ioc. III.20
Princivallis abit tempus, promissa nec usquam	Ioc. III.23
Princivallis, adest tempus, quo dia poetae	Ioc. IX.59
Princivallis, adhuc non est, quod clara fateri	Ioc. III.39
Princivallis, adhuc potis es, dicteria laeto	Ioc. IV.30
Princivallis, adhuc potis es, quem possit amicus	Ioc. IV.18
Princivallis amor gradibus quibus alta recludat	Ioc. VI.43
Princivallis, amor mihi quem coniungit honestus	Ioc. III.13
Princivallis, honos si quis fugientibus olim	Ioc. IX.47
Prisca vocent alios, qui nil nisi ficta referre	Sphor. I
Pristina illa nostra vetusque amicitia, quae ex illo usque	PhE·25.44
Privata nihil est vita tranquillius, aulae	Ioc. VI.39
Pro ea qua et tu fide atque observantia nobilissimum illum	PhE·28.32
Pro tuis in me plurimis ac maximis beneficiis cum nullum	PhE·31.17
Procurator tuus eorum quae abiens iusseras, egit omnino	PhE·09.85
Prodigus in tristem contendit laetus avarum	Sat. II.8
Promissis qui saepe suis te fallere suevit	Ioc. VIII.40
Propedem Mediolanum repetiturus convehendae in	PhE·43.20
Prosper Camulius, vir prudens et disertus, cum istinc	PhE·13.58
Proximis diebus litteras ad te dedi, quibus intelligere	PhE·10.08
Proximis litteris tuis futurum mihi pollicitus es ut	PhE·38.06
Proximo autem veris tempore, cum exeundum esset	Fred. VI
Pruna tibi dedimus, quo rectum langueat inguen	Ioc. IX.19
Publico ad nos rumore perlatum est te cum re uxoria	PhE·46.28
Publium Cornelium Scipionem illum, qui omnium primus	PhE·30.01
Pudidiuscule ad te litteras dare iam inciperem, si putarem	PhE·48.34
Pulcher equus phalaras et ephippii dona requirit	Ioc. VI.76
Pulchra mihi, Gaspar, suerunt ea dona videri	Ioc. I.81
Punica mala tuo dum mittis, Sacce, poetae	Ioc. IV.33
Purpureis Titan supera ad convexa quadrigis	Sphor. IX
Putabam fore ut tandem aliquando resipisceres	PhE·27.10
Putabam fore ut, Romam versus iter faciens, te Florentiae	PhE·41.23
Putabam Karolum Arretinum redisse mecum in gratiam	PhE·09.13
Putabam te iampridem in Pannoniam revertisse	PhE·38.25
Putabam te usqueadeo rusticari, cum te diutius ruri	PhE·03.10
Putaras tu fortassis ex Urbe meas ituras ad te litteras	PhE·42.05
Putas fortasse vel oblivione vel negligentia factum esse	PhE·11.09
Putas tu fortasse, mi Ambrosi, fecisse mihi admodum	PhE·44.18
Putas tu fortasse, pater modestissime, Philelfum tuum	PhE·45.05
Putavi citius meas litteras ad te perventuras quam	PhE·12.48
Puto audivisse te iampridem, pater claementissime	PhE·17.14
Puto fieri fato nescio quo ut neque mulus ad me redire	PhE·13.18

Puto iam antea redditas tibi litteras, quas quarto Kalendas	PhE·09.78
Puto iam audisse te instituisse Iohannem Marium filium	PhE·09.45
Puto iam pridem te vel ab usque Florentia, cum apud vos	PhE·05.54
Puto idem tibi accidisse quod illis usu venire solet qui	PhE·24.33
Puto litteras tibi meas non solum redditas esse, verum	PhE·30.16
Puto Marium filium diem prope apud te fore. Nam eum	PhE·05.12
Puto minime opus esse, pater amplissime, ut longiore	PhE·33.28
Puto mirari te, pater reverendissime, quod posteaquam	PhE·39.06
Puto mirari te, praestantissime princeps Frederice, quod	PhE·37.31
Qua fuerim adductus ratione ut Ihesus cum <i>h</i> aspiratione	PhE·14.23
Qua in re tua mihi vel ope vel opera sit opus, ex Marco	PhE·48.19
Qua ipse in re tuo velim uti officio, Galeacius Chremensis	PhE·06.39
Qua mitius potes humanitate verborum leni atque	PhE·43.07
Qua non mediocriter premebar animi molestia, ea me	PhE·38.02
Qua ratione adducar ut et <i>sopnum</i> per <i>p</i> ante <i>n</i> alia nulla	PhE·36.31
Qua ratione tibi usu veniat, haud intelligo, ut qui	PhE·25.41
Quae a me scire vis de illo divino principe, Philippo	PhE·06.62
Quae ad pontificem maximum de Lampugnino Byrago	PhE·15.24
Quae ad te scripsit magnificus vir patricius clarissimusque	PhE·15.19
Quae amicis communia esse debent, ea quenquam	PhE·14.24
Quae annis superioribus Mantuae iacta mihi sunt tecum	PhE·19.13
Quae apud nos gesta fuerint ad proximas septimas	PhE·47.13
Quae Aristoteles acutissime scripsit in <i>Dialecticis</i> , ea ut	PhE·01.73
Quae coram agere tecum non licet, pater reverendissime	PhE·38.39
Quae de amicissimo nostro eodemque et modesto	PhE·43.26
Quae de me et sentis et loqueris, audio non invitus	PhE·11.20
Quae de re mea ad ornatissimum equitem auratum	PhE·36.03
Quae <i>De sacerdotio Christi Ihesu</i> ex Graeco in Latinum	PhE·43.19
Quae ex me scire litteris tuis ante petieras, respondi tibi	PhE·28.39
Quae familiaris tuus renunciavit tibi, vera sunt omnia	PhE·02.32
Quae hic gerantur, neque ausim neque debeo scribere	PhE·06.37
Quae hinc abiens curaturum te recepisti si dabis operam	PhE·15.58
Quae iam pridem ex me didicisse te oportuerat, quaesisti	PhE·41.22
Quae mea sit de tua prudentia opinio, ex ipso epistolae	PhE·47.07
Quae mecum locutus fueris Mantuae verbis summi	PhE·17.06
Quae mihi binae redditae sunt litterae tuae (alterae ex	PhE·22.28
Quae mihi cara tuus tulerat modo dona Priapus	<i>Ioc.</i> I.19
Quae mihi cum patre tuo, sapientissimo atque summo	PhE·47.27
Quae mihi dux fieri Franciscus Sphortia iussit	<i>Ioc.</i> IV.29
Quae mihi gravissimus Andreas Maurocoenus exposuit	PhE·02.09
Quae mihi non rectum servabat perfida cunnum	<i>Ioc.</i> I.94
Quae mihi scripserit nobilissimus princeps tuus (imo noster)	PhE·06.66
Quae mihi scripsisti verbis reverendissimi cardinalis	PhE·02.65
Quae mihi scripsisti, talia sunt, ut quid mihi cavendum	PhE·03.09
Quae mihi sit sententia de re vestra, Rainalde Albizi	PhE·05.57
Quae mihi Solomon Iudaeus nomine tuo exposuit	PhE·12.18

Quae mundi de fine mihi sententia surgat	<i>Ioc.</i> III.57
Quae nobis sunt, ea (ut nosti) nobilitata iampridem	PhE·09.88
Quae nobis, Pallas, famae nota inusta est inimicorum	<i>Exi.</i> II
Quae pedibus vulpes vestigia pulchra dedisset	<i>Ioc.</i> V.38
Quae petenti tibi, Philippo Maria duce adhuc vivo	PhE·06.41
Quae proximis litteris ob non nullas meas occupationes	PhE·25.34
Quae proximis tuis litteris verba exponi a me ex quinta	PhE·33.19
Quae rapidis natura polis, quae causa sepulchri	<i>Sat.</i> III.2
Quae sacer antistes veteri decrevit amico	<i>Ioc.</i> VII.66
Quae scripta pollicitus fueras ad me illico dare, ea	PhE·48.08
Quae spes certa mihi tantorum, Cicche, laborum?	<i>Ioc.</i> VIII.23
Quae sum tecum heri commentatus, si nostro sanctissimo	PhE·43.14
Quae tibi ex Bononia ob subitam abitionem meam	PhE·03.21
Quae tibi, Gentilis, non se concesserit uni	<i>Ioc.</i> I.69
Quae tibi in Ethruriam abeunti pro benivolentia nostra	PhE·09.68
Quae, Iannete, tuo dare vati dona solebas	<i>Ioc.</i> IX.63
Quae, Mercate, tibi debetur gratia, Gaspar?	<i>Ioc.</i> IX.60
Quae, Scarampe, mihi Comensis munera Bacchi	<i>Ioc.</i> VII.85
Quaedam mihi tecum sunt commentanda, eaque admodum	PhE·48.30
Quaeque magis tanto gravis est iniuria, dignus	<i>Ioc.</i> VI.73
Quaerenti mihi litteras ad te dare quas lecturus libenter	PhE·09.33
Quaerenti mihi saepius pro nostra vetere ac summa	PhE·40.08
Quaeris a me certior fieri utrum Aristoteles in <i>Aethicis</i>	PhE·01.31
Quaeris Alexandro quem praelatura per omnes	<i>Od.</i> IV.4
Quaeris quid ego de virginitate sentiam, cum sint	PhE·01.54
Quaeris quid ego sentiam de argumentatione illa	PhE·02.49
Quaesieras a me quid sentirem de versu illo pentametro	PhE·36.18
Quaesisti ex me per ornatissimas tuas litteras qua ratione	PhE·41.28
Quaesivi diligenter ut tibi quem cupis laboris socium	PhE·09.54
Quaestor in Insubribus mira integritate, Iohannes	<i>Ioc.</i> VI.31
Qualis expectabam litteras tuas, tales fuere quas ad me	PhE·34.34
Quam Albertho Scepto, illustri viro, epistolam nuper	PhE·17.16
Quam bene consultum rear, o, tibi, Gaspar amice	<i>Ioc.</i> V.12
Quam bene consultum, princeps mitissime, vati	<i>Ioc.</i> VII.15
Quam celeri utantur itinere meae ad te litterae, nescio	PhE·24.07
Quam de te Philelfus sit bene meritis, eloquentiae et	PhE·08.18
Quam doleo, vir amicissime, quod nobis uti non liceat	PhE·05.50
Quam durum et miserum est alieno vivere more	<i>Ioc.</i> V.74
Quam ego rem tuam apud principem neque neglexerim	PhE·15.26
Quam elegiam Graecis versibus hoc ipso die, quo eadem	PhE·19.06
Quam Epicuri de voluptate sententia te delectat, tuae	PhE·04.34
Quam erga me singularem benivolentiam etsi iampridem	PhE·17.38
Quam ex omnibus tuis litteris voluptatem maximam	PhE·30.18
Quam fuisse cupis teneram, Lodovice, puellam	<i>Ioc.</i> I.88
Quam iusseras ex Graeco Polluce particulam de purpura	PhE·36.26
Quam male res habet haec, ut quam tot maxima rerum	<i>Sat.</i> VI.2
Quam me delectant, pater beatissime, Paule Secunde	PhE·27.15

Quam me delectat L. Pauli Haemylii gravitas atque animi	PhE·38.19
Quam me vachementer amas (amas enim egregie)	PhE·12.40
Quam meruerim optime de Francisco Sphortia	PhE·28.12
Quam meus irradiat laudem sol, Sphortia princeps	<i>Ioc.</i> IV.9
Quam mihi animi aegritudinem de repentina aegrotatione	PhE·18.52
Quam mihi carus es, ea quoque potes coniectura assequi	PhE·31.71
Quam mihi, cum anno proximo istic essem, benivolentiam	PhE·48.15
Quam mihi difficile est bilem cohibere furentem	<i>Ioc.</i> V.28
Quam mihi gratum et periucundum fuerit lautissimum	PhE·15.02
Quam mihi nunc opus es, mea lux Gonzaga, Latinae	<i>Od.</i> III.9
Quam mihi profecto mirificam animi laeticiam affert	<i>Div.</i> 6
Quam mihi rem gratam factururus sis, si omni studio	PhE·18.22
Quam mihi spem iampridem in urbe Roma coram recepisti	PhE·02.40
Quam mihi spem optimam dederas per tuas humanissimas	PhE·41.12
Quam mihi vachementer tua non solum opera sed ope	PhE·15.65
Quam mihi verbis reverendissimi cardinalis tui, imo nostri	PhE·01.56
Quam mihi voluptatem attulerat maximam recuperata	PhE·36.11
Quam mirifice desyderem te visere atque coram alloqui	PhE·04.41
Quam miserae nuper Lydae, Gonzaga, salutem	<i>Od.</i> V.4
Quam novissimis litteris tuis mihi condicionem proposuisti	PhE·06.33
Quam omni in re cupio tuae amplitudini bene consultum	PhE·18.43
Quam pro Lazaro Scarampo, Comensi episcopo, orationem	PhE·16.24
Quam sit amicitiae mihi tecum forte ligamen	<i>Ioc.</i> VII.54
Quam te afflixerit obitus Francisci, filii tui nepotisque nostri	PhE·18.06
Quam temporum iniquitas non amandi quidem, sed scribendi	PhE·13.60
Quam tibi provinciam istinc solvens delegarim, debes esse	PhE·11.11
Quam tuam erga me benivolentiam, Francisce Guarneri	PhE·31.28
Quam vereor, Gaspar, ne, dum canis aera latrans	<i>Ioc.</i> VII.20
Quam vereor, ne, Cicche, suo lascivior ulla	<i>Ioc.</i> VII.82
Quam vereor ne te Christus, Botigella, benignis	<i>Ioc.</i> V.52
Quam vobis sit opus eo viro, qui Graecas disciplinas	PhE·42.23
Quam rectissime profecto et perquam optime providit	PhE·35.17
Quando erit illa dies, quae nostros, Cicche, labores	<i>Ioc.</i> X.7
Quando erit ille dies, quo noster possit Apollo	<i>Ioc.</i> III.17
Quando patrem patriae liceat te iure vocari	<i>Sat.</i> V.8
Quando pruina vorax potuit graviorque, Iohannes	<i>Ioc.</i> II.30
Quando tuas tandem linquet febris horrida venas?	<i>Ioc.</i> IV.16
Quanquam arbitrabar te admonitum meo nomine ex	PhE·34.06
Quanquam elephantus Indus, ut est in vetere illo Graecorum	PhE·24.01
Quanquam ex iis litteris, quas nudius quintus Berthollae	PhE·13.22
Quanquam exploratissimum est mihi vigere te incredibili	PhE·47.11
Quanquam hoc tempore mihi otii nihil erat, ne tamen mea	PhE·09.35
Quanquam intelligo vel ex proximis tuis litteris mea tibi	PhE·15.57
Quanquam me tuae ex Revero litterae eo maxime	PhE·15.54
Quanquam minime futurum dubitabam quin abs te mihi	PhE·06.19
Quanquam nescius certe non sum Agesilai tum virtutem	<i>Age.</i>
Quanquam nihil est exploratius mihi, pater reverendissime	PhE·36.09

Quanquam nihil mihi certius erat diligentia tua singulari	PhE·34.29
Quanquam nihil mihi exploratius est, nihil certius humanitate	PhE·24.17
Quanquam non eram nescius te memorem fore et quid	PhE·11.17
Quanquam non obscure futurum animadvertam, illustres	<i>Fun.</i> 4
Quanquam noram eo te esse ingenio, ut sine ullis etiam	PhE·31.06
Quanquam nulla potest oblivio, Cicche, poetae	<i>Ioc.</i> III.6
Quanquam omne beneficium pergratum esse debet, pater	PhE·16.32
Quanquam proximis diebus respondi tibi ad ea omnia	PhE·29.30
Quanquam res tibi meas omnis cordi esse neque quicquam	PhE·25.35
Quanquam revertissesne Genuam ignorabam, an adhuc	PhE·06.52
Quanquam sciebam vel nulla mea commendatione meos	PhE·15.36
Quanquam scio meos omnis familiares vel nulla mea	PhE·02.90
Quanquam te novi sine ullis etiam adhortationibus meis	PhE·30.13
Quanquam tua mihi benivolentia certius est nihil, non	PhE·18.32
Quanquam zinziberis vasculum, quod scripsisti, nondum	PhE·48.21
Quanta cum animi acerbitate acceperim intempestivam	PhE·33.27
Quanta mihi semper fuerit cum patre tuo, viro	PhE·37.30
Quanta sit in observatione promissae fidei gravitas	<i>Div.</i> 8
Quanta voluptate me privarit diuturnum silentium nostrum	PhE·14.25
Quantam diligentiam adhibuerim in rem tuam, potes	PhE·11.04
Quantam mihi iucunditatem afferat tua omnis dignitas	PhE·07.37
Quantam mihi voluptatem attulerit tua illa pergravis	PhE·09.26
Quantam sim ego, Laurenti Medices, nostris hominibus	<i>Mor.</i> V
Quanti ego faciam amicitiam tuam, vel ex hac una re non	PhE·23.10
Quanti ego semper fecerim ac faciam florentissimum	PhE·15.17
Quanti ego te semper fecerim ac faciam, pater	PhE·37.01
Quanti ego te semper fecerim ac facio, nemo est qui	PhE·11.63
Quanti facias meum in te amorem, non sum nescius	PhE·07.39
Quanti fieri oporteat bene conveniens matrimonium	<i>Nup.</i> 6
Quanti te faciam semperque fecerim, nemo omnium	PhE·31.33
Quanto dici queas me fortunatior, vel hac est ratione	PhE·45.08
Quantum assequor coniectura, mirari te video, Rainalde	<i>Exi.</i> III
Quantum in me fuerit, Lysiae orationes, quas tantopere	PhE·25.48
Quantum intelligo, Nicolaus frater legem illam non	PhE·13.05
Quantum laboris mea causa susceperis semper cottidieque	PhE·02.48
Quantum mihi semper de tua mansuetudine sim pollicitus	PhE·24.18
Quantum mihi videor intelligere, delicatior factus es	PhE·45.19
Quantum mihi videre videor, pater modestissime Leonarde	PhE·36.36
Quantum mihi videre videor, sirenes Florentinae	PhE·30.26
Quantum tibi debeam, memoriter memini. Non enim	PhE·05.44
Quantum videor intelligere, mavis te Davum haberi	PhE·08.05
Quantum videre videor, ita negotiosus es, ut nihil tibi	PhE·10.45
Quantum videre videor, ridiculo tibi sum. Nam meos	PhE·16.13
Quantum viri docti et sapientes urbi Athenis debeant	PhE·37.28
Quantus in humanis dominatur mentibus error	<i>Sat.</i> V.4
Quanvis non essem nescius rem meam omnem tibi	PhE·46.19
Quarto Idus Novembres ad Calvisianum veni in castra	PhE·10.36

Quas ab me orationes petieras, ad te dedi; serius vero	PhE·05.48
Quas ad quintum Idus Octobres suavissimas ad me	PhE·09.86
Quas avis dono misisti mihi, ea non <i>querquedulae</i> vocantur	PhE·46.16
Quas de mulo fugitivo pecunias extorsisti, non possum	PhE·13.12
Quas dies complusculos expectaram, tandem aliquando	PhE·27.25
Quas diu desyderaram, tuas litteras legi perlibenter	PhE·17.09
Quas et diu et multum desyderaram, redditae aliquando	PhE·25.33
Quas ex Bononia litteras ad te dedi, et accepisse iam	PhE·31.31
Quas here pollicitus mihi te, Iannete, daturum	<i>Ioc.</i> IX.44
Quas incredibili expectabam cum desyderio, redditae	PhE·19.11
Quas Kalendis Ianuariis litteras ad me dederas, eas ad	PhE·14.13
Quas litteras ad decimum Kalendas Maias dedisti ad me	PhE·48.22
Quas litteras scribis ad me dedisse, illas equidem nusquam	PhE·28.36
Quas litteras tuis oclusas reperies, ut quamdiligentissime	PhE·29.47
Quas maximo cum desyderio expectabam, redditae mihi	PhE·18.57
Quas Mutinae antistes grates, Iacobe, referre	<i>Ioc.</i> V.22
Quas non sine magna admiratione dies compluris	PhE·25.16
Quas unas dedisti ad me litteras, eo iucundius lectitavi	PhE·02.73
Quas unas mihi abs te litteras Philippus Perusinus reddidit	PhE·18.24
Quas, Alberthe, damus primas tibi carmine laudes	<i>Ioc.</i> VII.74
Quattuor hinc vario ludens in praelia casu	<i>Sphor.</i> VIII
Quattuor Ortygiis avibus dum quattuor addis	<i>Ioc.</i> VII.8
Quem ante hunc diem ob tuas maximas eximiasque	PhE·36.22
Quem cito reddendum, Gaspar Mercate, petebam	<i>Ioc.</i> V.63
Quem dolorem acceperam acerbissimum ex obitu	PhE·30.06
Quem ego hac tempestate putem ex Graecis hominibus	PhE·06.06
Quem, Galera, plus, Petre, putas meruisse, repente	<i>Ioc.</i> I.85
Quem laborem mea causa ultro susceperis, tuae	PhE·38.33
Quem, Melpomene, laudibus unum / ex omnibus ad	<i>Od.</i> V.1
Quem mihi magnanimus noster Galeacius olim	<i>Ioc.</i> X.39
Quem mihi mittis equum, Guilielme, gradarius iste	<i>Ioc.</i> I.16
Quem mihi nuncium tuae humanissimae litterae attulerunt	PhE·30.33
Quem mihi primum titulos per omnes / inclytae laudis	<i>Od.</i> II.1
Quem mihi tantopere commendasti, Hylan tuum	PhE·01.42
Quem Musae coluere novem, quem Phoebus Apollo	<i>Ioc.</i> VI.61
Quem nullam servare fidem tu pluribus olim	<i>Ioc.</i> IX.8
Quem nuncium de tuo fausto felicique coniugio	PhE·03.19
Quem nunquam fortuna loco nec blanda movere	<i>Ioc.</i> VIII.24
Quem petituro Mediolanum equum mihi commodasti	PhE·45.16
Quem rosei coloris pannum dono misisti mihi	PhE·11.18
Quem rumor falso tuum ex Transalpina legatione reditum	PhE·46.29
Quem solio Deus ipse suo praefecit, ut omne	<i>Ioc.</i> IX.68
Quem tecum conferre queam, dux inclyte, nulla	<i>Ioc.</i> III.18
Quem Theodora mihi, Xenophon, dulcissima coniunx	<i>Sat.</i> X.5
Quem tibi pulchris capias canendum / laudibus dignum	<i>Od.</i> II.10
Quem vel sine ulla mea commendatione sciebam tibi	PhE·22.22
Quem virtus praeclara ducem non praeterit ulla	<i>Ioc.</i> IX.38

Quereris, mi Alberthe, et id quidem non omnino iniuria	PhE·15.40
Qui ad magnam et excellentem ingenii vim, praestantem	<i>Fred.</i> I
Qui amicorum in se officia eventu potius quam ratione	PhE·15.18
Qui apud Venetos nunciarunt Philelfum tuum excessisse	PhE·32.06
Qui Chremam solus tanto discrimine belli	<i>Sat.</i> X.9
Qui de te tuaque salute non cogitat, pater beatissime	PhE·45.14
Qui divi Ambrosii monasterio Mediolani abbas praeest	PhE·13.44
Qui famam finxere deam caeloque locarunt	<i>Ioc.</i> I.44
Qui finem in vita nullum nec rebus agendis	<i>Sat.</i> II.10
Qui grandem pecuniam opinatur prodesse plurimum	PhE·05.05
Qui mare velivolum primus fluctusque sonantis	<i>Ioc.</i> VII.1
Qui me quandoque incusare sis solitus quod tibi nihil	PhE·45.45
Qui meas tibi litteras reddidit, Hieronymus Genesisius	PhE·28.15
Qui mediastynus fueras, Birage, per omnem	<i>Ioc.</i> VI.80
Qui melius laudi velit et sibi vivere, cunctis	<i>Ioc.</i> VII.2
Qui, Mercate, ferum studuit terrere leonem	<i>Ioc.</i> VI.29
Qui mihi debentur, cura cito pergere nummos	<i>Ioc.</i> I.18
Qui minus summum gregis innocentis / praesulem novit	<i>Od.</i> V.5
Qui non curat opes, opibus caruisse necesse est	<i>Ioc.</i> I.7
Qui omnia in sola virtute posita esse iudicarunt, quae	PhE·16.01
Qui patrem tuum Pandulphum Malatestam, summa	PhE·11.01
Qui physeos causas medicaeque fateri benignam	<i>Ioc.</i> X.28
Qui potis es, Gaspar, morbos curare, salutem	<i>Ioc.</i> VIII.50
Qui praesens praesentis amat, absens vero silentium	PhE·42.19
Qui pro illustrissimo duce Bavariae Frederico ad	PhE·30.37
Qui putat humanas nullo res ordine duci	<i>Ioc.</i> VIII.36
Qui sacrissimum coniugii vinculum non summopere	<i>Nup.</i> 4
Qui se difficilem princeps orantibus offert	<i>Ioc.</i> VII.34
Qui se illi credit, quem norit fallere suetum	<i>Ioc.</i> VII.28
Qui simulat mores et novit fingere vultum	<i>Ioc.</i> V.64
Qui sit meus erga te animus, nemo quam tu melius novit	PhE·12.22
Qui sperandus honos, quae commoda certa, Iohannes	<i>Ioc.</i> VIII.4
Qui spuitur, tetrum patitur Pius, audio, morbum	<i>Ioc.</i> IX.50
Qui suam in te spem cogitatusque collocarit, pater	PhE·20.20
Qui sublime Cacus caput extollebat in auras	<i>Ioc.</i> V.30
Qui tabellarius diebus superioribus meas litteras tibi	PhE·15.39
Qui tibi reddidit has litteras, vir est et bonus et non	PhE·11.52
Qui tibi reddidit litteras meas, est mihi vetere familiaritate	PhE·14.19
Qui tibi reddidit meas litteras, est mihi iam multos annos	PhE·06.56
Qui tibi reddidit meas litteras, frater Henericus	PhE·13.32
Qui tibi reddidit meas litteras, qua mihi in re tua sit opus	PhE·16.37
Qui tibi reddidit meas litteras, tanta mecum benivolentia	PhE·07.04
Qui tibi reddidit meas litteras, Venantius Genesisius	PhE·37.12
Qui tibi, Petre, minus quot Nestor vixerat annos	<i>Ioc.</i> VI.79
Qui tirones primum in castra venerint ne rerum bellicarum	<i>Div.</i> 7
Qui transis, oculos paulum converse: Philippi	<i>Ioc.</i> VIII.45
Qui tuae valetudini ultro consulunt, princeps optime	<i>Flat.</i> π
Quibus me laudibus hesterno vesperi extuleris apud	PhE·01.27

Quid a me nuper, Mediolano abiens, petieris, etsi debes	PhE·27.41
Quid abs te velim et cuius gratia, ex iis intelliges, quae	PhE·13.53
Quid apud vos alatur monstri, augurari nescio. Litterae	PhE·33.32
Quid causae acciderit, ut tot a me invitatus excitatusque	PhE·32.07
Quid causae esse possit ut nullae ad me perferantur	PhE·46.32
Quid causae esse potuerit, pater humanissime, non	PhE·17.10
Quid cunctaris adhuc, quod debes, munere fungi	<i>Ioc.</i> IV.20
Quid de illis Hippocratis duobus libris egeris, quos et ipse	PhE·44.06
Quid egerim in causa amici tui, ex eodem ipse debes iam	PhE·05.19
Quid ego sentiam de iis, quae abs te in Lactantium	PhE·05.21
Quid in causa fuerit ut tandiu distulerim adventum meum	PhE·10.50
Quid in causa fuerit, quod serius ad tuam beatitudinem	PhE·12.43
Quid in causa fuerit, ut posteaquam hinc abisti, nihil de	PhE·09.30
Quid in causa hoc tempore esse putes, ut tibi homini	PhE·28.49
Quid in rem meam egeris, nescio. Nam mihi nondum	PhE·23.05
Quid in rem tuam egerim et quae mea amicorumque sit	PhE·43.27
Quid intersit inter στρατεία (<i>strateia</i>), penultima syllaba	PhE·05.22
Quid ita, fili, tristis es? Quid suspiras? Quid gemis?	<i>Exi.</i> I
Quid magis est vanum mendaci principis ore	<i>Ioc.</i> VII.37
Quid mihi non mittis, quae nostro nomine, Thoma	<i>Ioc.</i> III.11
Quid, Mercate, doles ingrati crimen amici?	<i>Ioc.</i> VII.80
Quid mirer si ea tam multa quae hinc abiens mihi coram	PhE·35.33
Quid mirer, si tandiu mecum (hoc est cum Musis)	PhE·40.12
Quid non in terris mutabile? Veris et aestus	<i>Sat.</i> VI.7
Quid non possit amor? Quis sanctum spernat honestae	<i>Ioc.</i> IV.22
Quid oportet quenquam mirare si sanctissimo domino	PhE·45.47
Quid, o Socrates, novi accidit ut disputandi in Lycio	<i>Ent.</i>
Quid, pater, ad Venetos satyram vultusque severos	<i>Sat.</i> IV.10
Quid patriam, o cives, odiis laceratis acerbis?	<i>Sat.</i> I.2
Quid premis ad nostros aures, Matthaee, nec audis	<i>Sat.</i> VI.9
Quid superbiae me accusas, quod tibi respondeam	PhE·06.69
Quid tandem faciam, Gaspar? Mora libera nobis	<i>Ioc.</i> I.109
Quid tandiu ruri tenearis, ignoro, praesertim cum neque	PhE·07.35
Quid tibi impedimento fuerit quo minus ad meas mihi	PhE·14.31
Quid tibi in mentem venerit, non possum augurari quod	PhE·06.24
Quid tibi respondeam, haud scio. Nec ausim efferre	PhE·06.67
Quid vernaculam tuam illam posthac orationem accuses	PhE·47.30
Quid volo istic agas meo nomine, Graece ad te scripsi	PhE·11.03
Quidquid Saxolus Pratensis, auditor noster, verbis tibi	PhE·02.91
Quidquid tibi nomine meo presbyter Hugo coram exponet	PhE·12.68
Quinte pater, cuius clarum et venerabile nomen	<i>Ioc.</i> VII.55
Quis me non existimet ingratitude reum, si te minus	PhE·22.13
Quis te non amet atque magnificiat, Cato, quem videam	PhE·05.07
Quis te uno, mi observandissime Falco, ex omni Romana	PhE·42.15
Quis unquam futurum existimasset ut in ipso etiam portu	PhE·44.12
Quisquis ad ingrati recipit se tecta tyranni	<i>Ioc.</i> X.8
Quisquis Apollinea superas, ut diceris, arte	<i>Ioc.</i> VI.48

Quisquis in ingratum vult se praestare benignum	<i>Ioc.</i> VIII.39
Quo de te magis magisque in dies mecum ipse cogito	PhE·12.42
Quo de te magis, Nicolae Quinte, dies ac noctes mecum	<i>Apo. Lac.</i> π
Quo die has litteras ad te dedi, acceperam pergravem et	PhE·29.43
Quo die has litteras ad te dedi, Nicodeme Tranchedine	PhE·39.23
Quo diutius desydero tuas epistolas, eo magis magisque	PhE·11.23
Quo diutius expectatae mihi desyderataeque sunt litterae	PhE·38.12
Quo fallax fortuna viros magis extulit ullos	<i>Ioc.</i> VI.69
Quo fieri tandem, Gaspar Mercate, maligno	<i>Ioc.</i> I.58
Quo frequentiores eunt ad me litterae tuae, eo maiore	PhE·01.57
Quo frequentiores eunt ad me litterae tuae, eo mihi	PhE·01.39
Quo frequentius utor officio tuo, eo tu redderis officiosior	PhE·41.09
Quo in statu positae sint res meae, non est difficile iudicatu	PhE·02.25
Quo in statu sint res meae post obitum illius nostri divini	PhE·06.51
Quo ingentiore te ferunt sublimioreque esse animo	PhE·39.01
Quo longior itinere abs te fio, eo sum amore observantiaque	PhE·44.21
Quo longius a me abes, eo es propinquior semper	PhE·45.13
Quo magis de te mecum atque magis cogito, Laurenti	PhE·31.24
Quo magis desydero tuas litteras, eo magis in dies crescit	PhE·47.26
Quo magis ea consydero, quibus me commonuisti	PhE·01.74
Quo magis expecto suavissimas tuas litteras, eo maiore	PhE·12.79
Quo magis in dies expecto litteras tuas, eo mihi videris	PhE·47.02
Quo magis ingratus nemo fuit, alter et idem	<i>Ioc.</i> IX.67
Quo magis ipse queror, Gaspar, magis undique curae	<i>Ioc.</i> VI.11
Quo magis mecum repeto tua maxima beneficia ac	PhE·42.14
Quo magis memoria mecum repeto gravissimum illud	PhE·39.14
Quo magis memoria mecum repeto, excellentissime	PhE·47.32
Quo magis quotidie tuas expecto litteras, eo me magis	PhE·07.30
Quo magis undivagum mea fertur pinus in aequor	<i>Ioc.</i> V.1
Quo maiore es animo, pater excellentissime, eo te	PhE·22.26
Quo mihi hoc tempore nihil acerbius potuisset accidere	PhE·31.43
Quo mihi molestior fuerat auditu aegrotatio tua, eo	PhE·40.04
Quo nihil in vita post obitum illius summi viri, Leonardi	PhE·11.55
Quo nihil tibi ac caeteris optimatibus Florentinis neque	PhE·04.01
Quo nihil unquam in vita mihi neque iucundius contigit	PhE·14.39
Quo nulla mea fortuna te lateat, heri, hoc est octavo	PhE·06.32
Quo pendens se fune magis sons aggravat alto	<i>Ioc.</i> I.51
Quo plura de te in dies, dux Borsi, illustrioreque digna	PhE·14.47
Quo plus dives habes, te maior torquet egestas	<i>Ioc.</i> VI.42
Quo primum die revertissem Mediolanum ex Ethruviae	PhE·31.29
Quo pristinam amiciciam nostram diuturniore silentio	PhE·31.20
Quo rarior est amicorum numerus, eo mihi excellentius	PhE·28.33
Quo Romana sato gaudet, Broccharde, Cremona	<i>Od.</i> I.7
Quo se laeta magis praestat fortuna secundam	<i>Ioc.</i> VIII.44
Quo significato accipi conveniat <i>quotusquisque</i> , etsi non	PhE·06.03
Quo spes nostra magis tardat, magis ipse magisque	<i>Ioc.</i> III.15
Quo spes nostra vocat? Qua gressus fugimus unda?	<i>Ioc.</i> I.2

Quo splendidiore sanguine natus es, pater reverendissime	PhE·23.16
Quo te, Alfonse, magis mecum, rex, mente voluto	<i>Od.</i> V.2
Quo te diligentiore praestas in respondendo, eo mihi	PhE·28.34
Quo te fata trahunt, Iacobe miserrime? Tendis	<i>Ioc.</i> X.9
Quo te magis in dies perspicio, eo mihi humanitas tua	PhE·08.07
Quo tempore otium mihi nullum relictum erat propter	PhE·43.01
Quo tibi, homini amicissimo, gratificarer, dedi ad Iacobum	PhE·12.70
Quod ab initio totius huius interpretandi muneris animo	<i>Numa</i> π
Quod abeunti in Franciam tibi coram sum locutus	PhE·17.36
Quod absentis mei perpetua recordatione imaginem	PhE·03.42
Quod acutissimi quidam atque gravissimi philosophi	PhE·33.23
Quod ad binas litteras meas nihil mihi responderis	PhE·28.37
Quod ad constitutum diem Florentiae me non videris	PhE·01.53
Quod ad ea, quae tot litteris scripsi tibi, nihil in hanc	PhE·25.43
Quod ad me zinziber Damascenum dederas, accepi ex	PhE·48.24
Quod ad principem marchionem scripserim, non te	PhE·06.15
Quod ad quintum Idus Ianuarias tibi scripsi, idem ut	PhE·15.44
Quod ad Venetos te receperis, viros plane optimatis	PhE·14.05
Quod aetatem tuam suo munere fraudaris, non potui	PhE·18.26
Quod afficiaris maximo desyderio visendi mei, habeo	PhE·03.40
Quod ante hanc diem nihil omnino ad te litterarum	PhE·27.16
Quod antea instituerat consilium, magnanime imperator	PhE·03.01
Quod antea me amaris quam fere cognoris, non possum	PhE·20.32
Quod antea tibi significaram, pater reverendissime	PhE·41.14
Quod, Baptista, doles fata parentis, / qui multa viguit	<i>Od.</i> II.7
Quod bene coepisti munus, mihi care Iohannes	<i>Ioc.</i> VI.36
Quod Bernardino adolescenti, et Senensi et perhumano	PhE·29.37
Quod binas ad me litteras dederis intra paucos dies	PhE·28.10
Quod binis antea litteris ad te scripsi, centum <i>Satyrarum</i>	PhE·07.26
Quod crebrius ad te scribo, facit amor erga te meus	PhE·07.28
Quod de Cosmo Medice scire tantopere desyderas	PhE·02.57
Quod de Diogene Laertio familiariter et pro vetere nostra	PhE·18.55
Quod de meo negotio cum Ciccho Simoneta verba feceris	PhE·09.11
Quod diligenter meas litteras reddi curaveris	PhE·38.18
Quod diutius distulerim meum ad vos reditum, nulli	PhE·03.15
Quod diutius hic sum, eo serius ad vos redibo	PhE·03.13
Quod diutius silentium tecum servarim, pater	PhE·48.10
Quod diutius sim cunctatus litteras ad te dare, pater	PhE·31.56
Quod eorum quae tibi scripseram neglexeris nihil	PhE·31.50
Quod et ad Martialis suavissimi poetae <i>rhonchos</i> attinet	PhE·25.04
Quod et gratularis mihi teque propediem apud nos futurum	PhE·04.04
Quod et princeps noster, Franciscus Sphortia, tibi abeunti	PhE·08.12
Quod et proximo anno ac item superiore mihi pollicitus	PhE·05.43
Quod ex eo die, quo te primum vidi Mediolani redeuntem	PhE·27.12
Quod ex iis litteris intellexi, quas ex amni Mincio navigans	PhE·31.34
Quod expostulas meas litteras minus saepe ire ad te	PhE·16.16
Quod fieri certior ab me quaeris quid ipse de me statuerim	PhE·01.71

Quod fore iampridem rebar, dum, Munde, regendum	<i>Sat.</i> IV.1
Quod fortassis apud vos nondum increbruerit: ego apud	PhE·03.25
Quod frater Roberthus tam sancte tamque perhumaniter	PhE·13.56
Quod futurum indubitato semper speraram, pater	PhE·34.30
Quod Graeca omnia te delectant, vel ea assequor coniectura	PhE·05.16
Quod Graecis versibus ad te scripserim, nihil aliud fuit	PhE·14.28
Quod hortatus es, fecimus. Puto omnia nobis secunda fore	PhE·09.93
Quod iam plerosque mensis nullae meae litterae ad te	PhE·29.32
Quod iam tertium a Philelfo itur ad te eximiae tuae virtutis	PhE·11.31
Quod iampridem afflatu quodam poetico me tibi memini	PhE·14.35
Quod iampridem de Gaspare librario suspicabar, ductus	PhE·07.49
Quod iandiu meae nullae ierint ad te litterae, nil aliud fuit	PhE·25.42
Quod iandiu meas nullas acceperis litteras, aliud certe	PhE·01.30
Quod impio sum proximis versibus tyranno Mahometo	PhE·35.08
Quod in hanc diem vir modestissimus ac perdoctus	PhE·31.38
Quod in patriam te receperis, gaudeo plurimum. Vives	PhE·10.51
Quod inter tua negotia, quae tibi gravissima esse scribis	PhE·02.46
Quod ipse de te mihi amicissime scribis, ab aliis item	PhE·01.82
Quod istinc abiens tibi sum pollicitus, ubi primum in	PhE·11.39
Quod iuri te contineas, quo tempore propter subeuntem	PhE·04.20
Quod malignitate hominum accidisse arbitrabar, ut tandiu	PhE·36.07
Quod Marium filium mihi dilectissimum delegeritis	PhE·34.25
Quod maxime omnium erat optandum in tantis et tam	PhE·34.23
Quod me antea tuis humanissimis litteris monuisti ut me	PhE·01.66
Quod me dolore poene conficit ac macerat, acerbissimum	PhE·06.25
Quod me donas saepenumero perpulchris quibusdam	PhE·06.50
Quod me hortaris ad patientiam, non contemno	PhE·01.11
Quod me hortaris ne properem neque desperem	PhE·01.23
Quod me invitaris ad caenam, habeo tibi gratias	PhE·16.10
Quod me tuis litteris non mediocriter extuleris, fecisti	PhE·04.38
Quod me, nondum visum, tanta humanitate prosequeris	PhE·01.35
Quod mea dicta piis in caelum, Karole Bossi	<i>Ioc.</i> I.84
Quod mea, Gentilis, summis epigrammata semper	<i>Ioc.</i> II.53
Quod meum in Italiam reditum iucundissime acceperis	PhE·01.09
Quod mihi abiens verbum non feceris, fecisti tu quidem	PhE·07.50
Quod mihi est omni certitudine certius, Laura uxor	PhE·41.29
Quod mihi ex urbe Ferraria decedenti mandasti	PhE·14.54
Quod mihi Fazinus peponum modo dixit iturum	<i>Ioc.</i> IX.39
Quod mihi gratularis meum in Italiam reditu, laetor	PhE·01.14
Quod mihi nomine confratrum tuorum redeunti Romam	PhE·44.05
Quod mihi per litteras consulis, incredibili mea cum	PhE·02.34
Quod mihi pollicitus fueras modo, perfice munus	<i>Ioc.</i> II.3
Quod mihi tantopere meum reditum in urbem Mediolanum	PhE·11.44
Quod minus frequenter quam antea consuissent meae	PhE·44.04
Quod minus frequenter scribo tuae sanctitati, pater	PhE·32.12
Quod minus frequentes redduntur tibi litterae meae, puto	PhE·25.27
Quod minus iampridem meas litteras ad te dederim, pater	PhE·34.19

Quod minus saepe, ut par esset, meas litteras ad te do	PhE·18.02
Quod modo cepisti, Gaspar, mi perforce munus	<i>Ioc.</i> I.63
Quod modo x Kalendas Iulias ad te scripsi, hinc ad vos	PhE·09.50
Quod mones ne accelerem meum in Urbem reditum	PhE·45.27
Quod multarum legum mentionem factam invenias et	PhE·03.07
Quod nihil ad ea mihi responderis, quae diebus proximis	PhE·28.20
Quod nihil ad ea mihi responderis, quae ex te scire maxime	PhE·27.39
Quod nihil ad ea responderis, quae litteris proximis tibi scripsi	PhE·27.17
Quod nihil ad ea responderis, quae proximis litteris tibi scripseram	PhE·17.18
Quod nihil ad eas litteras mihi responderis, quas una cum	PhE·45.30
Quod nihil ad me dederis litterarum post Pii pontificis	PhE·23.13
Quod nihil ad me litterarum dederis posteaquam Mediolano	PhE·28.47
Quod nihil ad te scripserim post meam a vobis abitionem	PhE·11.10
Quod nihil apud me duxerim antiquius benivolentia tua	PhE·01.01
Quod nondum me feceris certiore an tibi sit omnino	PhE·29.23
Quod nondum penis languet tibi, care Gerarde	<i>Ioc.</i> VII.22
Quod nudius quartus aliis litteris tibi significavi, Ticinum	PhE·09.80
Quod nudius septimus respondere omnino tibi non potui	PhE·08.08
Quod nullam praeterire inanem occasionem pateris quam	PhE·47.18
Quod nullas acceperim litteras tuas nec de te aliquid	PhE·31.52
Quod nullas ad te litteras dederim, pater humanissime	PhE·27.22
Quod nullum relinquis amicitiae nostrae officium, laetor	PhE·20.31
Quod omnes te viri docti iidemque sapientes et observent	PhE·14.01
Quod omnibus in rebus te patris optimi sapientissimique	PhE·31.10
Quod paucis litteris iis responderim, quas ornatissimus	PhE·28.26
Quod perhumaniter, ut semper omnia soles, facturum te	PhE·10.10
Quod Petrus ille Sagonensis cardinalis, qui modo vitam	PhE·41.16
Quod pluribus hortaris, libenter agerem, si liceret	PhE·04.40
Quod post obitum Pii pontificis nullas ad me litteras	PhE·23.19
Quod posteaquam asparagos ad me dederas nihil scripserim	PhE·13.24
Quod posteaquam <i>Orationem</i> illam <i>parentalem</i> ad te dedi	PhE·29.10
Quod posteaquam respondi litteris tuis, nihil scripseris	PhE·22.27
Quod pridie Kalendas Augustas, cum ad te litteras dedi	PhE·10.20
Quod pro veteris amicitiae nostrae officio nondum visum	PhE·27.14
Quod prope, Sacce, diem tibi sum conviva futurus	<i>Ioc.</i> II.36
Quod proximis litteris praetermiseram tibi scribere, scis	PhE·28.40
Quod proximis litteris significavi tuae clamentiae, pater	PhE·30.31
Quod proximis litteris tibi responderam, idem etiam nunc	PhE·11.49
Quod proximis litteris tibi scripseram, redditus mihi est	PhE·12.21
Quod pudorem tuum accuses, nequaquam est opus	PhE·06.08
Quod quereris tibi nullas redditas esse meas litteras	PhE·27.06
Quod rebus meis utaris familiariter, nequaquam tibi vitio	PhE·08.03
Quod rem meam omnem Venetorum legato, Leonardo	PhE·07.07
Quod rerum mearum omnium curam diligentissimam	PhE·28.06
Quod saepe aliquid ex me scire velis, non possum non	PhE·01.43
Quod sapientis dicto illo admonemur, quoniam	PhE·01.52

Quod scire a me vis, quot fuerint amicorum paria priscorum	PhE·01.18
Quod scire cupis de tribus iis Ovidii Nasonis versibus	PhE·22.23
Quod scire cupis, nihil te caelabo. Florentia me plurimum	PhE·01.68
Quod scire cupis, quam me humane et liberaliter	PhE·09.60
Quod scire ex me petitis qui <i>auctor</i> scribi debeat, brevi	PhE·07.16
Quod scire vis: et Florentiae fui et Senae, quibus in urbibus	PhE·31.46
Quod scribis, dem operam ut libros Aristotelis tibi	PhE·07.19
Quod scriptum legitur, ‘omnis homo mendax,’ faciat	PhE·34.24
Quod Senenses reditum ad se meum vaehementer cupiunt	PhE·09.25
Quod serius ad te ierint meae litterae, pater reverendissime	PhE·35.12
Quod serius ad te scribo, nulla fit negligentia mea, pater	PhE·36.30
Quod serius ad te scripserim, non mediocra quaedam	PhE·12.38
Quod serius redire ad te curaverim et librum de vita et	PhE·17.12
Quod serius responderim tuis litteris, ea sola causa fuit	PhE·38.30
Quod serius responderim tuis litteris, non tam ulla mea	PhE·15.59
Quod Sigismundus Malatesta et laqueos Turcorum evaserit	PhE·24.25
Quod sis totus ad Deum conversus, non probo solum	PhE·20.14
Quod sponte etiam sine ulla mea commendatione facturus	PhE·18.13
Quod tam brevi revixeris, qui falso renunciatus mihi	PhE·46.15
Quod tardiores ierint meae ad te litterae, id causae fuit	PhE·14.48
Quod te demum dormitantem diutius excitaverim	PhE·48.04
Quod te mihi tam submissee per litteras commendaris	PhE·02.39
Quod te mihi totum ostendis, et amice facis et recte	PhE·12.37
Quod te mirifice delectant quos fortunatissimos quotidie	PhE·02.07
Quod te nostra iuvat, Gaspar Mercate, Camena	<i>Ioc.</i> II.57
Quod te, Petre, diem, Galera, prope nuper, amice	<i>Ioc.</i> I.50
Quod tecum istinc decedens nihil fuerim commentatus	PhE·45.07
Quod Tellina merum vallis mihi misit, acetum	<i>Ioc.</i> VII.63
Quod tibi aequae ac mihi (idque cum multis) incredibili	PhE·27.13
Quod tibi antequam istuc esses profecturus consilium	PhE·15.11
Quod tibi existimavimus non iniucundum fore: opima	PhE·04.16
Quod tibi iucundissimum esse puto: nudius tertius	PhE·01.03
Quod tibi me, Galera, tuus hic nihil, Petre, poeta	<i>Ioc.</i> V.57
Quod tibi pro nostra mutua benivolentia periucundum	PhE·41.11
Quod tibi sciebam fore non iniucundum: volui intelligeres	PhE·11.35
Quod Turci Constantinopolin premunt obsidione	PhE·10.17
Quod Ulyssen imitari institueris, non vitupero, modo	PhE·14.08
Quod vel absentia tua ab urbe Genua tibi est accusanda	PhE·09.10
Quod vel ipsa ratione vel admonitione mea coniunctos	PhE·10.52
Quod vix sine lachrymis scripsi tibi, cum ad octavum	PhE·45.11
Quoniam verbo interpretari nos oporteat <i>πολυπράγμονα</i>	PhE·01.78
Quoniam certo scio te vel ratione vel tempore ea animi	PhE·09.69
Quoniam cupio splendidissimum amplitudinis tuae	PhE·17.20
Quoniam et una et eadem omnium de te fama, pater	PhE·23.11
Quoniam humanissimae tuae gravissimaeque litterae	PhE·24.20
Quoniam iam pridem obduruit meus animus ad eas	PhE·07.17
Quoniam libenter audis nostra omnia, quae apud nos	PhE·29.06

Quoniam meum erga te animum nosti perspicue iampridem	PhE·14.10
Quoniam natalis Christianus iam propemodum pulsat	PhE·01.08
Quoniam nesciebam quo in loco te litterae meae quo	PhE·42.21
Quoniam non eram nescius eo te esse in me animo, ut	PhE·29.41
Quoniam norim quam tibi sit gratum a me accipere quae	PhE·28.45
Quoniam novi me tibi esse carissimum, non sum veritus	PhE·34.07
Quoniam novi te cum virum plane bonum, tum rerum	PhE·44.09
Quoniam novi, pater reverendissime, te non esse ex	PhE·38.38
Quoniam scio me nihil tibi molestiae allaturum si	PhE·02.18
Quoniam scio tibi fidem et observantiam meam, pater	PhE·23.02
Quoniam scribis te apud nos propediem futurum, nihil	PhE·22.19
Quoniam totus Pythagoreus factus es, nihil peto ut	PhE·07.42
Quoniam vir es humanissimus ac plane optimus	PhE·24.15
Quorum a me verborum significata petis in Terentii	PhE·30.02
Quos duos Hippocratis libros in Latinum converti	PhE·06.28
Quos priores et quem iusticiae vexilliferum sors dederit	PhE·02.61
Quos pro reconciliata inter nos gratia <i>Carminum</i> libros	PhE·13.49
Quot ego ad Sextilem litteras ex Mediolano ad te dederim	PhE·09.79
Quotiens accipio tuas litteras, totiens Leonardum meum	PhE·09.22
Quotiens mecum repeto Cremonensem illam rusticitatem	PhE·09.89
Quotidie, Gaspar, celebrem tero passibus aulam	<i>Loc.</i> I.72
Quotidie minus atque minus promissa tuentur	<i>Loc.</i> I.45
Quotidie quae, Petre, tuo das munera vati	<i>Loc.</i> VII.32
Quotidie spes aucta morae sibi protrahit ansas	<i>Loc.</i> III.65
Quotidie te mihi officiosiore praestas ac iucundiore	PhE·14.22
Raphael Niger, viraginis huius splendidissimae Mariae	PhE·10.30
Rebus in adversis qui frangeris, ipse secundis	<i>Loc.</i> VII.99
Rebus in humanis quisquis sua vota locarit	<i>Loc.</i> VI.51
Rebus inter regem et Florentinos habentibus, maior	<i>Fred.</i> III
Reclusisti tu profecto patefecistisque amplissimos	PhE·48.23
Recte facis et prudenter, fili Xenophon, quod ex illorum	PhE·25.32
Recte facis, mi Lamola, quod nullum tibi relinquis	PhE·06.29
Recte mones et peramice ut non vitae minus quam	PhE·01.17
Reddemus responsa tibi quae Caesare digna	<i>Sphor.</i> IX
Reddidi tuas litteras Antonio Longo; quibus is lectis mihi	PhE·07.56
Reddidit mihi tubicen ille tuus duos mearum <i>Epistolarum</i>	PhE·28.42
Reddita mihi sunt una cum litteris tuis opuscula quae	PhE·07.47
Reddita mihi sunt, pater reverendissime, maledicta illa	PhE·31.39
Reddita sunt mihi quattuor pulcherrima epigrammata	PhE·05.51
Redditae mihi cum primum fuere litterae tuae, decrevi	PhE·02.62
Redditae mihi sunt ad decimum septimum Kalendas	PhE·21.04
Redditae mihi sunt, dux Hercule, exoptatissimae tuae	PhE·34.14
Redditae mihi sunt Florentiae sexto Kalendas Novembres	PhE·31.22
Redditae mihi sunt humanissimae vestrae litterae, patres	PhE·33.34
Redditae mihi sunt litterae tuae ad XVII Kalendas	PhE·28.30
Redditae mihi sunt litterae tuae, Cato mi dilectissime	PhE·03.03

Redditae mihi sunt litterae tuae, cum iam itineri accingerem	PhE·11.30
Redditae mihi sunt litterae tuae et perhumanae illae	PhE·01.02
Redditae mihi sunt litterae tuae, quas vidi libenter et legi	PhE·02.76
Redditae mihi sunt, Mari fili, duae epistolae tuae: prima	PhE·36.16
Redditae mihi sunt molluscae ita ut scripseras et caseoli	PhE·28.14
Redditae mihi sunt, pater clamentissime, tuae amplitudinis	PhE·16.33
Redditae mihi sunt suavissimae litterae tuae; quas libenter	PhE·08.06
Redditi mihi sunt surculi, et hi quidem in tempore	PhE·33.09
Redditum mihi in tempore est quod abs te zinziber	PhE·41.07
Redditus est mihi secundus liber <i>De exilio</i> , quem misisti	PhE·11.22
Rediit Marchesius noster ab Aquis Sextiis; quas ad balneas	PhE·19.10
Redisse Sphortiam Secundum ad suos, ingenti animo	PhE·28.23
Redisse te, pater reverendissime, salvum et incolumem	PhE·46.05
Redisse te Romam cum sanctissimo domino nostro	PhE·46.39
Regia Socraticos non sustinet aula poetas	<i>Ioc.</i> X.16
Regis Olympiaci tua si, Lodovice, secundo	<i>Ioc.</i> X.6
Relligio quae vera Deo debetur et illis	<i>Sat.</i> III.4
Relligio quoscunque tenet sub lege pudicos	<i>Sat.</i> VI.5
Relligionis apex, tutela decusque supremum	<i>Sat.</i> X.4
Rem meam ut apud principem cures, tanto studio te	PhE·07.51
Rem mihi facies non minus gratam quam necessariam	PhE·14.06
Rem mihi facturum es admodum gratam in primisque	PhE·13.17
Rem mihi feceris admodum gratam, si a doctissimo	PhE·06.20
Rem mihi feceris non solum gratam, sed etiam admodum	PhE·45.44
Renunciabis principi nostro quae mihi mandarant, non	PhE·03.26
Renunciavit mihi hesterno vesperi vir optimus	PhE·09.67
Renunciavit mihi nuncius quem ad te miseram te idcirco	PhE·13.34
Reveris an oblitum, Gaspar Mercate, poetam	<i>Ioc.</i> IX.71
Res apud nos Turcorum adversus florentissimum senatum	PhE·45.38
Respondeat Deus optatis de te meis, pater reverendissime	PhE·33.22
Respondi etiam tibi diebus proximis idem quod item	PhE·32.20
Respondi nudius tertius tuis litteris. Itaque in praesentia	PhE·09.44
Respondi pridie Idus Iunias, pater clamentissime, unis	PhE·37.18
Respondi proximis diebus ad ea, quae mihi scripseras	PhE·12.62
Respondi unis litteris tibi heri ad ea, quae nosse ab me	PhE·28.43
Rex Alphonse, decus regum nostraeque verendus	<i>Sat.</i> III.8
Rhaphael Bolanus, nobilis civis Mediolanensis, quaerenti	PhE·27.08
Rhinocerotus refert nasi bonitate, Gerarde	<i>Ioc.</i> VI.81
Rite diu coeptum volucris tibi, Cicche, secunda	<i>Ioc.</i> I.106
Rite quidem morem gessisti, Cicche, poetae	<i>Ioc.</i> X.15
Roga patrem tuum, si me amas, mihi ut ignoscat si sua	PhE·01.85
Rogo te maiorem in modum ut meum Virgilii codicem	PhE·03.28
Romani isti non nulli quos librorum impressores vulgo	PhE·46.02
Romulidum imperio quem maximus ordo senatus	<i>Sat.</i> IX.7
Rufe, tuus geminas modo cum marchesius inter	<i>Ioc.</i> X.36
Rumor ad nos pervenerat te, pater reverendissime	PhE·47.12
Rursus abire vetor, dolus et fraus omnia versat	<i>Ioc.</i> IX.72

Rursus an ad Maemum pergant volitare tabellae?	<i>Sat.</i> VII.10
Rursus Pythagoricus factus es, silentio deditus	PhE·38.32
Rustica ne tantum de te, Augustine, puella	<i>Ioc.</i> VII.47
Rusticius nihil est indocto divite, nummos	<i>Sat.</i> VIII.2
Rusticus indoctus didicit permulta, nec ullum	<i>Ioc.</i> I.31
Sacce Cato, legum decus et sublime Latini	<i>Ioc.</i> VIII.30
Saepe coturnices dono mihi mittis avesque	<i>Ioc.</i> X.40
Saepenumero mirari soleo, Alberthe Scopte, nostrorum	PhE·17.01
Salviam urbem, quae Tholentinatum meorum municipium	PhE·28.24
Sapientis summique philosophi Platonis sententiam fuisse	PhE·16.05
Satis compertum habeo te esse admodum negotiosum	PhE·45.26
Satis existimo licere mihi ea omnia de te sperare, pater	PhE·23.12
Satis me puto respondisse proximis litteris, quas pridie	PhE·38.17
Satis me tibi puto esse familiarem, cum intelligis tum	PhE·31.57
Satis mihi ac super debet exploratum esse rem omnem	PhE·29.40
Satis superque expectare domi te poteram, cui darem	PhE·15.03
<i>Satyrarum</i> mearum codicem ea lege ad te dedi, ut, cum	PhE·19.09
Scio ea te esse animi bonitate liberalitateque, ut quo pluris	PhE·12.19
Scio eo te esse in me animo qui esse in eo debet cui sim	PhE·37.24
Scio equidem non dubitare te, Iohannes Iacobe Simoneta	PhE·35.29
Scio me negligentiae non accusas, cum non sis nescius	PhE·20.13
Scio mirari te, qui persaepe mea causa laboris non nihil	PhE·28.08
Scio, non me silentii accusabis si, posteaquam ex Urbe	PhE·45.48
Scio te miratum quod Galbae Othonisque <i>Vitae</i> , quas	PhE·12.45
Scio te non esse ex illorum numero, princeps illustris	PhE·45.09
Scio te non latere, pater amplissime, tuam ad cardinalatum	PhE·37.06
Scio te non mirari quod tandiu nihil ad te scripserim	PhE·15.20
Scio te sine ullis etiam meis litteris quidquid mea interesse	PhE·34.31
Scio te, pater reverendissime, ea esse sapientia ut liquido	PhE·36.05
Scio tibi esse renunciatum de obitu communis filii nostri	PhE·17.03
Scio tibi meas res omnis, pater amplissime, ita esse cordi	PhE·23.18
Scio tibi otium nunquam dari: tot adeo usque ministerii	PhE·46.34
Scipio, Passeruli cui dat cognomina Cypris	<i>Ioc.</i> IV.49
Scire velim, Gaspar, dum penem fervida mungit	<i>Ioc.</i> I.83
Scire velim, Gentilis, adhuc num mentula sursum	<i>Ioc.</i> V.72
Scire velim, Matthaeae, quibus nunc militat armis	<i>Ioc.</i> I.49
Scitus profecto tu homo es, qui velis me promississe	PhE·43.28
Scriba placet, Clappane, mihi, qui singula prudens	<i>Ioc.</i> II.16
Scribis Assam, regem Persarum, per Cilicas cum exercitu	PhE·38.37
Scribis audisse te sinistri nescio quid accidisse mihi	PhE·24.12
Scribis mirari te quid Stoicis philosophis in mentem	PhE·03.37
Scribis, Otho, properare Pium nec posse, quod olim	<i>Ioc.</i> IX.17
Scripseram antea ut litteras illas, quas tantopere	PhE·29.22
Scripsi ad te brevius quam et ipse velles et mihi opus esset	PhE·12.75
Scripsi ad te proxime et carmen in Georgium Merulam	PhE·35.03
Scripsisti proximis litteris aliquos istic esse, qui cupiant	PhE·10.40

Scriptis ad me Baptista Maiolinus meas de se litteras non	PhE·18.28
Scriptis ad me Henericus Carretus noster te mutasse vitae	PhE·02.60
Scriptis ad me proximis diebus vir gravissimus et optimus	PhE·20.04
Scriptis iam et obsignatis superioribus litteris, reddita mihi	PhE·10.12
Secretarius Mutinensis episcopi cum proximis diebus istinc	PhE·15.30
Secundum antea diebus proximis ad te scripsi, cum	PhE·35.10
Secundum librum <i>De exilio</i> , qui <i>De infamia</i> inscribitur	PhE·10.53
Sed posteaquam Numae et Lycurgi vitam exposuimus	<i>Comp.</i>
Semper habent satyrae, quae de te plura loquantur	<i>Sat.</i> VIII.5
Sena, vale: revocat nos dia Bononia primum	<i>Sat.</i> V.10
September advenit et tu nondum usquam appares	PhE·20.10
Septenum supra numerum quia, Cicche, probari	<i>Ioc.</i> VI.40
Seria, Vincenti, nec sunt, Amydane, cavilla	<i>Ioc.</i> VII.94
Sericiam medico modo dum dat Sphortia vestem	<i>Ioc.</i> IV.54
Sericio, Galera, decorat cum dia poetam	<i>Ioc.</i> II.64
Senior es, Thoma, nostris in rebus amoris	<i>Ioc.</i> I.61
Serius accepi litteras tuas, Idibus Ianuariis, quas pridie	PhE·24.13
Serius pervenere Mediolanum litterae tuae, quas decimo	PhE·24.30
Serius respondi ad tuam epistolam, quam et gravem et	PhE·18.16
Serpit hyems, iam bruma gelu riget horrida, Cicche	<i>Ioc.</i> III.3
Sextus, Alexander, liber hic, sed, Sphortia, primus	<i>Ioc.</i> VI.83
Si ante hunc diem, qui est quartus Kalendas Octobres	PhE·46.27
Si antea accepissem revertisse te Venetias ex Euboica	PhE·29.01
Si antea unquam semper, tum maxime hoc tempore	PhE·36.15
Si, Benedicte, tui cepit te oblivio vatis	<i>Ioc.</i> VII.17
Si, Boschine, tuus nimium te nervus adurit	<i>Ioc.</i> V.39
Si brevior tibi videor in litteris scribendis, omnis	PhE·18.42
Si caeteri Christiani, quisque pro virili parte ita suo	PhE·44.14
Si, Clappane, meus princeps mea iura tueri	<i>Ioc.</i> II.44
Si cognita mihi iampridem admodum esset magnitudo	PhE·28.01
Si commode fieri abs te potest, huc hodie venias peto	PhE·08.13
Si consuetudinem eam intermissem, qua initium	PhE·45.20
Si crebrior tibi visus fuero, pater praestantissime, in dandis	PhE·30.15
Si cui danda forent cunctandi sarta, Iohannes	<i>Ioc.</i> VI.24
Si cui doctor, Otho, curae est tibi pristinus ille	<i>Ioc.</i> VIII.25
Si desyderanti homini videri solent omnia tardiora, non	PhE·22.02
Si didicissem, pater reverendissime, quo in loco	PhE·48.11
Si diutius eris in causa ut tuae a me desyderentur litterae	PhE·47.29
Si ex eorum te hominum numero esse ducerem, pater	PhE·47.06
Si fieri (ut Absalon medicus asserere mihi nunciatur)	PhE·43.16
Si fieri natura posset, patre beatissime, ut ita mentis	PhE·42.07
Si fieri posse censerem ut lamentationibus ac lachrymis	<i>Par</i> (= <i>Fun.</i> 1)
Si fieri posse existimarem, o viri qui huic funeri adestis	<i>Ath.</i>
Si firmiore valetudine tenereris, irent ad me persaepe	PhE·48.14
Si firmus ita factus es (quod plurimum opto), ut Curiam	PhE·40.06
Si fortasse meis salibus, Malatesta Novelle	<i>Ioc.</i> I.111
Si, Francisce, meam rem neglexisse videbor	<i>Ioc.</i> III.36

Si, Francisce, tuum non curas, Sphortia, vatem	<i>Ioc.</i> I.41
Si frequentiores nunc eunt meae ad te litterae, pater	PhE·29.13
Si Gasparem Mercatum meum de omni meo in urbem	PhE·14.53
Si grato in me animo esse volueris, ut et esse debes et	PhE·09.59
Si gravissimum quidem hunc vestrum vestraeque	<i>Or. Ex.</i>
Si, Iannete, minus pergis fovisse poetam	<i>Ioc.</i> IX.7
Si in ore duorum aut trium testium stat omne verbum	PhE·21.02
Si litterae meae perlatae serius ad te sunt, nulli mihi culpae	PhE·38.34
Si litteras illas (absolutoriae quae vocantur) pro sorore	PhE·44.22
Si, Maeme, cupis nosse quid, olim / postquam satyris	<i>Od.</i> I.2
Si, Matthaeae, libet, propera, te Curia tota	<i>Ioc.</i> III.10
Si me amas (sicuti certe facis), velim quamprimum adeas	PhE·10.07
Si me audire volueris, non Castelliuunculum te posthac	PhE·02.84
Si mecum, Triviane, paras cenare, reposti	<i>Ioc.</i> V.6
Si Mediolani pridie non ruri fuisses, cum istinc essem	PhE·03.17
Si, Mercate, duos, Gaspar, victoria testes	<i>Ioc.</i> III.32
Si mihi quod petieras, cum anno proximo venissem	PhE·15.69
Si mihi tu glossas non mittis rite bovinas	<i>Ioc.</i> VIII.13
Si minus me fortasse pro singulari tua modestia	PhE·48.39
Si nec abire licet, Gaspar, nec stare facultas	<i>Ioc.</i> VII.72
Si nihil iandiu ad te scripsi, puto idcirco te non mirari	PhE·12.15
Si nondum gravibus consentis grandior annis	<i>Ioc.</i> VI.75
Si nossem in tempore aut adventum in hanc urbem aut	PhE·47.17
Si pater omnipotens tibi det, Simoneta Iohannes	<i>Ioc.</i> VII.52
Si possem tuo uti consilio, nihil omnium mallet	PhE·05.11
Si posset fortuna simul virtusque coire	<i>Ioc.</i> VII.12
Si pretio spes emeretur, satis mihi magna merces parata	PhE·33.18
Si qua in re Xenophonti filio fuerit opus tua opera	PhE·09.31
Si quae, Petre, tuae, Galera, commisimus auri	<i>Ioc.</i> I.48
Si quam longus inest tibi nasus in ore, Gerarde	<i>Ioc.</i> VI.18
Si quo in hominum genere avariciae locus est, tum in	PhE·38.31
Si quod heri officium petii, vir amice, dedisti	<i>Ioc.</i> V.32
Si quod praesens forem coramque facturus, si Romae	PhE·18.14
Si quod tempus abit, numquam redit: addere calcar	<i>Ioc.</i> I.103
Si rebus meis delectari iis consuisti, quae vel leviusculae	PhE·12.80
Si retices verum, causam, Botigella, parabis	<i>Ioc.</i> I.54
Si Romae essem, quotidie quantum et ipse patereris	PhE·23.06
Si sanare vales, verbo quos ceperis uno	<i>Ioc.</i> II.29
Si serius eam orationem dedi ad te, pater reverendissime	PhE·43.05
Si te certa regit ratio, si pectore virtus	<i>Ioc.</i> IX.78
Si te forte mei, Mercate, oblivio cepit	<i>Ioc.</i> IX.9
Si te quis lacerat praesens ignobilis ore	<i>Sat.</i> IV.7
Si te trux adeo podagra torquet, / nec cessat laterum	<i>Od.</i> I.8
Si tibi contingat, quae tantis ignibus urit	<i>Ioc.</i> I.90
Si tibi coram narrare possem, praestantissime princeps	PhE·06.65
Si tibi ieiunus nervus, Mercate, fuisset	<i>Ioc.</i> VII.58
Si tibi pro ficis levem cunnum ire putabas	<i>Ioc.</i> I.25
Si tibi tam longa est, qua meis, mentula, Cicche	<i>Ioc.</i> IX.5

Si tibi tam longum penem natura dedisset	<i>Ioc.</i> VII.33
Si tu, Phoebe tuos nolis nunc flectere currus	<i>Sat.</i> VII.1
Si tua caelicolae, Galeaci, in vota benignis	<i>Ioc.</i> X.3
Si tua, Petre, suum praestet tibi dulcis Elissa	<i>Ioc.</i> VII.42
Si tua purpureo decoret tibi flore marina	<i>Ioc.</i> V.9
Si tuus iste familiaris nuncius redisset ad te celerius	PhE·12.13
Si unquam me tenuit desyderium tui, pater reverendissime	PhE·45.41
Si, ut placet astronomis, corpora haec inferiora et nostra	PhE·14.37
Si vales, bene est. Iandiu nihil de te audio, cum de te	PhE·25.06
Si vel meam in Nicolaum Picinum, clarissimum illum	PhE·12.56
Si veteri nostrae benivolentiae, cui accessio fieri nulla	PhE·46.37
Si vim maiestatemque virtutis velimus consyderabad	PhE·07.18
Si virtus posset quam sit pretiosa videri	<i>Ioc.</i> III.51
Si vis nosse bonae causam, qua protinus	<i>Ioc.</i> II.14
Si vitam pensare mea, fortissime princeps	<i>Sat.</i> IX.2
Sic facilem, Mercate, tibi tua frigida cunnum	<i>Ioc.</i> IX.14
Sic, Iannete, capum mittis mihi debilis unum	<i>Ioc.</i> V.65
Sic, Iannete, tui transfigat pedicis antrum	<i>Ioc.</i> VIII.47
Sic, Mercate, tuos tractas, ut Christus, amicos	<i>Ioc.</i> VII.35
Sic, Pisane, tibi facilem se praestet amica	<i>Ioc.</i> VII.36
Sic tibi quotidie promittat callida cunnum	<i>Ioc.</i> I.107
Sic tibi se Portae facilem Comensis amica	<i>Ioc.</i> VII.40
Sic tibi, dum futuis, nervus solvatur in aestus	<i>Ioc.</i> VIII.33
Significasti mihi homuncionem nescio quem affirmare	PhE·24.24
Significasti mihi iampridem, pater reverendissime, per	PhE·32.22
Silentium tuum tam diuturnum tamque inusitatum	PhE·02.69
Silvius Aeneas fueras, qui nuper ab alto	<i>Ioc.</i> VI.72
Sim plane ingratus, pater humanissime, ni ultro fatear	PhE·36.33
Singularem tuam erga me benivolentiam etsi perspicue	PhE·25.03
Singularem tuam erga me benivolentiam multis tuis	PhE·16.38
Singularem tuum erga me amorem si non vaehementer	PhE·01.12
Sint non nulli fortasse, qui mihi vitio dent diuturnius	PhE·47.28
Siquid agam, nostris unus, meis spes maxima rebus	<i>Ioc.</i> II.48
Siquid habent Phoebi tua dulcia verba verendi	<i>Sat.</i> IX.4
Siquid olivarum superest tibi, Cicche, poetae	<i>Ioc.</i> VII.14
Siquis forte gravem, seu quem prudentia rerum	<i>Sat.</i> II.6
Siquis honos vatis tangit te, Gaspar, amici	<i>Ioc.</i> V.49
Siquis non aliis virum / norit te meritis Karole	<i>Od.</i> I.3
Siquis totius rationis atque sui ipsius nescius unquam	PhE·23.01
Sit tibi Comensis cunnum modo, Cicche: quid ultra	<i>Ioc.</i> VI.12
Sitne adhuc Neapoli Xenophon filius an minus sit, nihil	PhE·12.55
Sive ipsum naturae ductum sive rationis atque honestatis	<i>Nup.</i> 3
Sola Dei similis homines facit inclyta virtus	<i>Ioc.</i> VI.58
Solebam, pater reverendissime, laetari mihi non	PhE·43.06
Solebant prudentes viri Persarum reges pro re	<i>Ent.</i> π
Solent avariciae studiosi neque beneficium conferre	PhE·38.28
Solent ii omnes videri mihi non parum accusandi	PhE·48.02
Solent non nulli tandiu amicos colere, quoad eorum	PhE·04.19

Solent qui ex humili genere altius evolarint, suae	PhE·18.15
Soleo certe non nunquam, Pallas vir clarissime	<i>Ath.</i> π
Soleo persaepe cogitans ipse mecum, Laurenti	<i>Mor.</i> II
Solus amas vatem, qui nunquam ficta locutus	<i>Ioc.</i> VII.6
Sorte mea, Gaspar, contentus vivo, nec ullas	<i>Ioc.</i> V.68
Spem quam mihi tam liberaliter polliceris, tanti facio	PhE·02.14
Spes alit humanum genus, o Mercate, dolosas	<i>Ioc.</i> VI.82
Spes me dulcis alit quam semper, Cicche, benigno	<i>Od.</i> IV.2
Spes non parva patris, puer o mirande, per altos	<i>Ioc.</i> VI.32
Sphortia, cras perhibent te, princeps optime, laudem	<i>Ioc.</i> I.100
Sphortia, si memorem prae se quem debet amorem	<i>Ioc.</i> I.36
Sphortia, te nemo est melior nec mitior alter	<i>Ioc.</i> IV.4
Sphortia, venisti tandem, quod gratulor aeque	<i>Ioc.</i> II.5
Sphortiadae Mercate ducis comes, inclyte Gaspar	<i>Ioc.</i> IX.57
<i>Sphortiadus</i> libros quos diebus proximis et ipse a me	PhE·18.51
<i>Sphortiadus</i> libros tibi iam redditos esse puto. In praesentia	PhE·19.02
Sphortiadus vir amice, loco describere nugas	<i>Ioc.</i> IX.40
Sphortiadum lux clara ducum, Francisce, poetis	<i>Ioc.</i> VI.2
Splendida lux oculis quam iocundissima nostris	<i>Ioc.</i> IV.14
Splendida mirisonis tantarum gloria rerum	<i>Sphor.</i> IV
Sponte mendaces sumus et protervi / fallimus falsis	<i>Od.</i> I.6
Spumea pugnaci penitus laxare Priapo	<i>Ioc.</i> I.110
Stephanum Caciam, Novariensem iurisconsultum	PhE·11.57
Strabonem geographum, quem a me petis commodato	PhE·06.42
Studium in me tuum facio plurimi; quo sane fit ut	PhE·42.27
Stulta hominum mens est et vanis dedita curis	<i>Ioc.</i> V.26
Stultorum et tellus plena est, et pontus et aer	<i>Ioc.</i> I.74
Stultorum infinitum esse numerum in sacris litteris	PhE·16.34
Stultorum, ut est in vetere proverbio, plena sunt omnia	PhE·19.08
Suavis et perhumanas litteras ad me tuas incredibili	PhE·09.19
Suavissima tua epistola, etsi tardiore est usa ad me itinere	PhE·33.08
Suavissimae litterae tuae non ob eam rem solum mihi	PhE·28.18
Suavissimae litterae tuae, quo sunt mihi diutius expectatae	PhE·48.18
Suavissimae tuae litterae mihi perquamsuavissimae	PhE·04.30
Suavissimae tuae urbanissimaeque litterae non mediocri	PhE·45.21
Suavissimam epistolam tuam, quam quarto Nonas	PhE·42.16
Sum certior factus a Gabriele Mirabili, qui modo istinc	PhE·09.47
Sum ego sane litteras tuas exosculatus etiam atque etiam	PhE·33.05
Sum ego tua causa Lactantium aliunde mutuatus, quem	PhE·06.31
Sum equidem suavissimas tuas litteras exosculatus etiam	PhE·17.33
Sum ex Pisauro factus certior ab egregio Alexandri	PhE·28.05
Sum litteras tuas etiam atque etiam exosculatus, ut sunt	PhE·02.11
Sum litteris Xenophontis filii factus certior quae humanae	PhE·10.16
Sum non nullis amicorum litteris commonefactus, pater	PhE·30.28
Sum omnia a munificentissimo principe nostro assecutus	PhE·10.37
Sum profecto nescius utram magis admirer: egregiamne	PhE·32.19
Sunt artes quaedam, quae possidentibus quidem laborem	<i>Flat.</i>
Sunt equidem suavissimas tuas litteras suavissime	PhE·05.31

Sunt hic omnia procellarum tempestatumque plenissima	PhE·01.51
Sunt non nulli qui me monuerint ut mihi a te caveam	PhE·02.30
Sunt omnia tua opera, pater beatissime, eo plane digna	PhE·48.16
Sunt qui Alexandrum, regem Macedoniae Magnum illum	PhE·02.78
Sunt qui iusticiam, quam multi ducimus omnes	<i>Ioc.</i> I.38
Sunt qui Pelliden, Gaspar, mirentur Achillen	<i>Ioc.</i> IV.34
Sunt quibus invidia dicar, Petre, prodigus, et mi	<i>Ioc.</i> III.33
Superioribus diebus Bartholomaeo Platynensi Mantuam	PhE·13.42
Syodus illustrans Latium corusca / luce qua totum	<i>Od.</i> II.3
Syllium poetam fuisse tibi per id temporis quo Florentiae	PhE·24.03
Tabellariine an fortunae vitio factum sit, nescio	PhE·15.64
Tabellarium ad te in Germaniam proficiscentem non	PhE·06.14
Tabellarius mercatorum is, cui ad nonum Kalendas	PhE·29.38
Tabellarius quidam et Longobardus et rufus reddidit	PhE·22.04
Tametsi audieram legatum te designatum ab amplissimo	PhE·34.08
Tametsi non eram nescius, pater beatissime Siste Quinte	PhE·40.01
Tandem aliquando ad ea respondisti mihi, quae iampridem	PhE·29.45
Tandem mihi redditae sunt unae litterae tuae; quae, etsi	PhE·25.19
Tandiu inani spe ductus abs te sum, ut mihi ipse	PhE·07.27
Tanquam eloquentiae et illustrium disciplinarum studia	<i>Div.</i> 5
Tanta est vel mansuetudo ingenii tui, pater reverendissime	PhE·22.05
Tantam mihi nuper, cum Ferrariae essem, benivolentiam	PhE·11.24
Tantam mihi tuae humanissimae litterae laeticiam	PhE·29.29
Tantam mihi voluptatem tuae litterae attulerunt, ut ne	PhE·14.21
Te coturnicum aucupio sunt qui putent usqueadeo	PhE·46.14
Te cuncti, Mercate, putant posse omnia solum	<i>Ioc.</i> X.20
Te Deus incolumem nobis hilaremque reducat	<i>Ioc.</i> V.62
Te faustum, Iannete, virum Lucretia iure	<i>Ioc.</i> VII.57
Te iubet ille tuus, Galera, salvare poeta	<i>Ioc.</i> IV.37
Te iure optimo, pater reverendissime, pro tuis maximis	PhE·41.04
Te litterarum mearum omnium diligentem habere curam	PhE·31.58
Te miseret, Thebalde, mei quod certa labore	<i>Ioc.</i> V.13
Te Musis dixisse ferunt, Triviane, 'Valet'	<i>Ioc.</i> VI.44
Te nil, Cicche, mei duco, nec amantius uno	<i>Ioc.</i> I.11
Te nisi torquet adhuc nimio immatura dolore	<i>Ioc.</i> III.8
Te nostris talem volo rebus, Gaspar, adesse	<i>Ioc.</i> II.66
Te plurimum laetor ad nos revertisse et salvum et	PhE·36.14
Te quando, Porcelle, queat ratiove Deusve	<i>Ioc.</i> III.27
Te qui ipsum monuit sapiens, cognosce virumque	<i>Ioc.</i> VII.67
Te rerum mearum curam usque diligentem gerere	PhE·29.08
Te satis mirari non possum, Francisce dilectissime	PhE·38.21
Te semper omnibus in rebus expertus sum amicissimum	PhE·07.03
Te tuus hic longe carus salvare poeta	<i>Ioc.</i> VI.71
Te tuus hic orat carus, Mercate, poeta	<i>Ioc.</i> V.33
Te uno esse negligentiore neminem, iampridem praedixi	PhE·29.31
Te uno, mi Aurispa, nemo est in accipiendo liberalior	PhE·06.43

Te vates, Mercate, brevi tuus ille Philelfus	<i>Ioc.</i> IX.69
Tempestive admodum mihi tuae litterae sunt redditae	PhE·36.23
Tempestivus ades, princeps Guilielme: poeta	<i>Ioc.</i> I.33
Tempus adest, armis caput ut collumque tegamus	<i>Ioc.</i> IV.41
Tempus erat brumae, glacies pendebat ab alto	<i>Ioc.</i> I.10
Terentium quem esse apud me voluisti, illi ad te dedi	PhE·02.72
Ternas litteras ad te dedi anno proximo iis de rebus	PhE·10.42
Ternis litteris meis esse debes certior factus me neque	PhE·09.51
Tertius hic agitur, Gaspar, decimusque poetae	<i>Ioc.</i> VIII.28
Testor aeternum illum humani generis et creatorem et	PhE·34.27
Testudineone an cancrino incessu tuas litteras dicam	PhE·41.36
Thalia, partes ordine tertia / tuas futurum florida Pieris	<i>Od.</i> IV.1
Theodorus Cananus, vir Constantinopolitanus, et idem	PhE·23.07
Tholentinatum oratores, pater beatissime, periustam	PhE·11.43
Thoma care mihi, nihil est quod ferre paratus	<i>Ioc.</i> I.6
Thoma, nullus equus vati est et nulla facultas	<i>Ioc.</i> IX.10
Thomas Sarzanensis, vir perhumanus et eruditus	PhE·02.23
Tibi proximis diebus respondi ad binas litteras quas	PhE·13.15
Timotheum citharoedum virum musicae disciplinae	PhE·16.19
Totus es in librorum mercatura, sed in lectura malle	PhE·03.43
Tria sunt genera civilium causarum: deliberativum	<i>Rbet.</i>
Triplicem esse vitam hominibus praecipue expetendam	PhE·01.46
Tris libros illos, quos vel relaxandi vel remittendi animi	PhE·25.30
Tris mihi caseolos dum mittis, Matthia, dono	<i>Ioc.</i> I.8
Tristes Insubrium denique liquimus / terras, quas	<i>Od.</i> IV.5
Troile, virtutis quam sis studiosus et hospes	<i>Ioc.</i> III.21
Tu me negligentiae videris accusare, cum nulla unquam	PhE·06.30
Tu me obtundis litteris tuis. Quare mihi irasci non debes	PhE·05.53
Tu me prosequeris summo, Gentilis, amore	<i>Ioc.</i> II.21
Tu me, Cicche, soles suavi dimittere risu	<i>Ioc.</i> VI.35
Tu mihi, Cicche, moram nectis, tu tempus amico	<i>Ioc.</i> VIII.6
Tu mihi, Porcelli, molluscas mittis et uvas	<i>Ioc.</i> I.12
Tu saepe ad me scribis et nunquam rescribis tamen	PhE·12.17
Tu semper aliquid petis, inservis autem raro	PhE·03.27
Tu, Iannete, petas iterum, volo nomine nostri	<i>Ioc.</i> III.41
Tu, Iuline, mihi, nec enim vis Iulius esse	<i>Ioc.</i> IV.21
Tu, Matthae, quidem superas molitus in arces	<i>Ioc.</i> VI.34
Tua erga me beneficia, pater reverendissime, Iuliane	PhE·42.08
Tua in me plurima officia et benivolentiam singularem	PhE·04.23
Tua quadam optima illustrique fortuna video contigisse	<i>Conv.</i> II π
Tuae bonitatem naturae, pater beatissime, satis admirari	PhE·46.38
Tuae maximae occupationes non diurnae modo	PhE·46.18
Tuae mihi litterae fuerunt periucundae, et quia tuae et	PhE·41.33
Tuam diuturnam scribendi intercapedinem fateor ita	PhE·33.13
Tuam erga me singularem benivolentiam iam multos	PhE·01.15
Tuam erga me singularem dilectionem, pater modestissime	PhE·20.29
Tuam illam orationem Iohanni Caimo iam pridem dedi	PhE·06.10

Tuam in me singularem benivolentiam magni facio	PhE·02.88
Tuas optatissimas litteras, quas tandem unas ad	PhE·38.16
Tuas secundas litteras, quas Idibus Octobribus ad me	PhE·41.10
Tulit ad me nuper Mabilius, iuvenis modestus et bonarum	PhE·26.06
Tune vices, Mercate, Plato commiseris ulli	<i>Ioc.</i> X.38
Turdos dum septem dono das, Cicche, poetae	<i>Ioc.</i> VI.38
Tuum consilium sum secutus. Adivi quos iussisti	PhE·09.92
Tuum in Italiam reditum ex legatione Germanica cum	PhE·18.01
Tuum istud cognomentum <i>Arrivabenum</i> adeo mihi visum	PhE·29.46
Tuum istud doctrinae genus, quo ad Christianam veritatem	PhE·12.07
Tuum opusculum in Virgilium et vidi libenter et lectitavi	PhE·18.44
Tuus ille familiaris quotidie me obtundit. Rogo te des	PhE·07.11
Tyberis, qui ad duas usque longioris lanceas intumuerat	PhE·43.11
Tydeu, dum vatem miris me laudibus effers	<i>Ioc.</i> VII.97
Ubi gentium te contineas, nescio, istic ne Casale an altarii	PhE·10.26
Ultimas litteras meas Idibus Martiis ad te dedi. Itaque	PhE·30.14
Ulyssen illum Graecorum prudentissimum Homerus	PhE·31.01
Unae litterae vestrae, quae et patrem simul repraesentarent	PhE·48.06
Unas tandem aliquando litteras tuas accepisse me	PhE·05.27
Unde <i>sobrius ebrius</i> que dicatur, paucis (ut vides) respondi	PhE·02.05
Unus Alexander nostri post principis altum	<i>Ioc.</i> V.60
Unus amicorum mihi, iucundissime Gaspar	<i>Ioc.</i> I.87
Unus apud nostri qui nomen principis aulam	<i>Ioc.</i> II.52
Unus erat nuper Naso, Guilielme, Latinis	<i>Ioc.</i> III.2
Usque apud te sum, pater reverendissime. Nam et	PhE·45.03
Usque lavas Tyrio dentes Rhodioque Lyaeo	<i>Ioc.</i> VI.19
Usqueadeo cunctis dum te, Mercate, benignum	<i>Ioc.</i> IX.43
Usqueadeo semper poteris, Lypomane, silendo	<i>Sat.</i> I.4
Usu, quem dederam, librum quia iuris et aequi	<i>Ioc.</i> X.41
Ut bene promeritum nostrae te iure Camenae	<i>Ioc.</i> VII.38
Ut binae istae litterae quamdiligentissime reddantur	PhE·47.08
Ut certo noris me brevi apud vos fore, institui munus	PhE·02.86
Ut consilium tuum mitius antehac semper probabiliusque	PhE·18.30
Ut es optimi patris filius et artibus laudatissimis institutus	PhE·42.09
Ut, Francisce, capos donas mihi dispare binos	<i>Ioc.</i> II.8
Ut intelligeres, pater humanissime, quae mea esset sententia	PhE·22.08
Ut mea vita mihi gravis est, qui scribere nugas	<i>Ioc.</i> VIII.38
Ut mihi non mittis, quae debes, dona, Iohannes	<i>Ioc.</i> VI.70
Ut nostram <i>Sphortiada</i> postliminio ad dominum uti	PhE·27.03
Ut omnia mihi summa de te polliceat, pater beatissime	PhE·24.16
Ut scias quem in locum missurus posthac sis tuas litteras	PhE·03.36
Ut sunt res humanae mutabiles omnes ac fragiles et	PhE·05.06
Ut tibi gratulor vaehementer, quod secundis usus fortunae	PhE·16.35
Ut tua te pedibus tardum facit esse podagra	<i>Ioc.</i> VI.27
Ut tuis me humanissimis monuisti litteris, scripsi ad	PhE·02.24
Ut vellem, fili Xenophon, nunquam peregre a nobis	PhE·25.37

Ut vereor ne splendidissima convivia ista vestra ac	PhE·37.20
Uter nostrum magis sit accusandus in tanto utriusque	PhE·38.07
Uter sit nostrum magis negligentiae accusandus, egone	PhE·46.40
Uterque Manuel, et Agallus et Hiagupes, cum mihi est	PhE·12.20
Utinam mihi liceret te videre tecumque loqui coram	PhE·07.08
Utis erat, Polypheme, tuis oclusus in antris	<i>Sat.</i> I.5
Utor te semper, ut vides, familiariter. Quod eo facio	PhE·13.57
Utranque epistolam meam et redditam esse et placuisse	PhE·24.08
Utri magis sim gratulaturus, tibine, pater modestissime	PhE·46.21
Vaehementer ex tuis litteris nosse cupio, pater humanissime	PhE·46.04
Valla, vide ne, dum cunctos in proelia poscis	<i>Sat.</i> II.4
Vallagussa meas non uno munere Musas	<i>Ioc.</i> V.27
Vana iuvant homines, quos nec doctrina tuetur	<i>Ioc.</i> X.2
Vana quidem est hominum spes et ridenda futuri	<i>Ioc.</i> VI.17
Vaniloquum si quis dicat, Malatesta, poetam	<i>Ioc.</i> III.67
Varii de te rumores afferuntur. Alii nunciant (quod minime	PhE·25.18
Vel ea quae mihi fuit ab usque Constantinopoli cum	PhE·29.02
Vel ea videre videor coniectura, quod iampridem senilis	PhE·21.05
Vel humanitas tua vel doctrinae et eloquentiae studium	PhE·33.04
Vel magnitudo animi tui, pater reverendissime, vel	PhE·24.19
Vel singularis tua illa humanitas, pater amplissime	PhE·22.30
Vela tument rectumque tenet ratis aemula cursum	<i>Ioc.</i> VI.1
Vellem eam mihi fortunam Deus optimus maximus	PhE·07.23
Vellem mihi liceret ita probare tuum illum, quem probum	PhE·30.30
Velles me tibi infestum fieri litterarum crebritate?	PhE·01.79
Venantius Genesius, vir gravis et bonus, mihi verbis	PhE·39.08
Venantius Genesius, vir gravis et modestus, quaedam	PhE·37.11
Venetorum conflictum qui proximis annis in Pado	PhE·11.19
Veni Bononiam, mi Aurispa, secundis, ut aiunt, avibus	PhE·01.25
Venirem ad te quotidie, nisi me id facere prohiberet	PhE·07.09
Venit ad me diebus proximis vir quidam Papiensis	PhE·36.19
Venit equus nunquam fore quem, Mercate, poetae	<i>Ioc.</i> IX.6
Venit istuc Marius filius, iuvenis (ut videre poteris)	PhE·15.38
Venturelle, tui non est simulare poetae	<i>Ioc.</i> IX.30
Verborum exercitato peritissimoque artificii verbis opus	PhE·13.39
Vereor idem accidisse tibi, posteaquam petieris Basileam	PhE·04.48
Vereor ne te Romana Curia opulentum effecerit adeo	PhE·28.28
Vereor plauerunque accidere ut aliqui, diffisi meae facilitati	PhE·37.16
Vererer me abs te negligentiae accusatum iri, quod iandiu	PhE·27.34
Vererer profecto ne tu me vel oblivionis vel negligentiae	PhE·10.23
Verpa tuos rugosa pedes, dum meis, et una	<i>Ioc.</i> VII.89
Versari video arma undique. Quid tantus tumultus sibi	PhE·07.12
Verum esse illud quidem, Leodrysi Cribelle, satis ipse	PhE·26.01
Vesperis mihi redditae sunt littere tuae, itaque cras ad vos	PhE·03.23
Vestra, fututores, haec est lux tota rubenti	<i>Ioc.</i> III.55
Victorinus Feltrensis, doctor tuus ac idem eruditissimus	PhE·04.08

Vide, pater amplissime, quanti ego faciam vel adhortationem	PhE·20.11
Video sane me amari abs te plurimum, quandoquidem	PhE·12.61
Video te esse admodum otiosum, utpote qui a legum ac	PhE·05.01
Video te ferre graviuscule quod quaedam scribo quandoque	PhE·34.09
Video te iam senectuti concessisse; id quod non tam aetatis	PhE·12.59
Video te mirari quod ea per litteras <i>munitiones</i> appellarim	PhE·39.04
Video te nimis lautum factum, qui nihil respondeas	PhE·08.11
Video te tandiu meminisse Philelfi tui, dum praesens es	PhE·09.90
Video te, Francisce, delicatorem factum, qui nimio vel	PhE·27.23
Video te, mi Gabriel, venationibus delectari; quod certe	PhE·02.54
Video te, pater reverendissime, non esse oblitum nostrae	PhE·02.66
Video Venetum tibi caelum non parum ad vim dicendi	PhE·24.14
Video vos omnis, pater modestissime, usqueadeo esse	PhE·46.20
Videor licere mihi tanquam pro meo quodam peculiari	PhE·12.34
Videor mihi liquido perspicere quanti facis Philelfum	PhE·30.35
Videre mihi iam videor te opulentum factum, qui tuis	PhE·41.35
Videre mihi videor te ob nimias occupationes tuas egisse	PhE·31.04
Videri non ab re illi mihi accusandi solent, pater	PhE·28.03
Vidi ac legi suavissimas tuas litteras ad Iacobum	PhE·14.04
Vincenti, nostrae memor esto, vir optime, litis	<i>Ioc.</i> V.35
Vincenti, socio quisquis se iure tuetur	<i>Ioc.</i> VI.33
Vir fuit in Gallis, nigrae quencunque lucernae	<i>Ioc.</i> VI.45
Vir quidam gravis ac probus, qui nuper a vobis revertisset	PhE·07.46
Virtus una quidem virtutes, Cicche, per omnis	<i>Ioc.</i> V.15
Virtuti locus est nullus, vitia ultima regnant	<i>Ioc.</i> I.75
Vita hominum semper variis obiecta procellis	<i>Ioc.</i> VII.88
Vivis an extinctus habitas, Iannete, paludem	<i>Ioc.</i> VIII.14
Vix denique ad septimum Kalendas Octobres unas	PhE·46.24
Vix dici queat, mi humanissime Francisce, quanta me	PhE·04.12
Vix dici queat quam me delectarint proximae tuae litterae	PhE·06.12
Vix dici queat quam mihi iucundum fuerit quod Iohannes	PhE·20.07
Vix legeram tuas litteras (quibus mirifice delectabar	PhE·38.22
Vix me contineo, Galera, quin fessa cucullo	<i>Ioc.</i> IV.42
Vix narrari queat quantis in malis tota haec civitas fluctuat	PhE·07.06
Vix profecto credi queat, et praecipue ab indoctis	PhE·01.37
Vix tibi possem litteris ullis ostendere, pater amplissime	PhE·35.26
Vos Ancona ferunt tandem venisse Piumque	<i>Ioc.</i> IX.56
Xenophon filius ad Rhagusinos profectus est. Scripsit	PhE·15.67
Xenophon filius ad te venit, ex quo mentem omnem	PhE·09.32
Xenophon filius coram tibi exponet quid fieri abs te	PhE·09.49
Xenophon filius cupit peregrinari; id quod ei faustum	PhE·13.41
Xenophon filius quae tibi referet verbis meis, a me iussus	PhE·15.35
Xenophon filius, qui hasce litteras vobis reddidit, coram	PhE·09.43
Xenophonti filio Romam venienti idcirco litteras ad te	PhE·11.61

Ἄγγελος ὁ Ἀκτίολος, εὐγενῆς τέ ἀνήρ καὶ πάνυ γε	PhE·07.32 (Φ·027)
Ἄγνωῶν πάσης ἀρετῆς τὸν ἄκρον / φῶτα καὶ αὐτὸν	Psy. II.14
Ἄϊδε νῦν ἡμῖν περὶ Ἀνδρονίκου / Μοῦσα τοῦ λαμπροῦ	Psy. I.16
Ἄϊδετε Πιερίδες τὸν ἐμὸν πατέρ' ἄϊδετε Μοῦσαι	Psy. III.7
Αἰστέα Νικόλεων ἡμῖν δὴ ἔννεπε Μοῦσα	Psy. II.11
Ἀκούσας ἐγὼ καθ' ἡμέραν μᾶλλον ἔτι καὶ μᾶλλον	PhE·12.04 (Φ·032)
Ἀκούσας ἐγὼ πολλῶν διηγησαμένων τὰ περὶ σέ πάνυ	PhE·34.16 (Φ·091)
Ἀκούσας ἐγὼ τὴν καλλίστου σου καὶ ἡγαπημένου παιδὸς	PhE·30.36 (Φ·082)
Ἀκτίολον τὸν ἐμοὶ Δωνᾶτον φίλτατον ὄντα	Psy. I.5
Ἄναγνους ἐγὼ περὶ εἰδεῶν παρὰ Πλουτάρχῳ τινὰ	PhE·22.07 (Φ·062)
Ἄνθρωπος ὢν ἐν τοῖς πρώτοις πονηρός τε καὶ πάνυ	PhE·45.33 (Φ·106)
Ἄρα νέας ἔχομεν βασιλῆα πανόλβιε Ἰώμης	Psy. II.7
Ἄργυρόπουλε σοφῶν ἀνδρῶν, οἷς γὰρ μεγίστη	Psy. I.11
Ἄρχαίοις εἶ ὁμός βασιλεῦσιν Βόρσιε κείνοις	Psy. III.1
Ἄρχόντων Λοδοβίκε πέλεις μάλα ἔξοχος ἄλλων	Psy. II.1
Ἄσπάζομαί σε τῆς τε ἀπὸ φύσεως δεξιότητος καὶ τῆς	PhE·39.09 (Φ·099)
Ἄσπασάμενος κατὰ πολλὴν εὐφροσύνην τὴν ἠδεῖαν	PhE·40.07 (Φ·102)
Ἄστρον ἐν ἀνθρώποις, ὃ πάντων φέγγος ἀνάκτων	Psy. I.1
Βασίλειον τὸν ἐμὸν πολυμήχανον ὄντ' ἀγαθόντε	Od. V.7
Βουλόμενος ἔγωγε καὶ τοῖς τῶν Ἑλλήνων μέλεσιν	PhE·13.62 (Φ·048)
Βραδεῖαν σοὶ ἔλθειν τὴν ἡμετέραν ἐπιστολὴν μηδὲν	PhE·13.63 (Φ·049)
Γεώργιον μὲν Ἀσάνην, ὃν συνέστησάς μοι δι' ἐπιστολῆς	PhE·27.32 (Φ·073)
Δεύτερον ὡς Γαζῆν τὸν ἐμὸν φίλον ἄδομεν ὄντα	Psy. II.3
Δημήτριος Χαλκοκονδύλης οὐτοσί, ὃ ταύτην σοὶ τὴν	PhE·42.24 (Φ·105)
Διογένης ὁ κύων τῷ γνωρίμῳ Κράτητι παραινεῖ καὶ	PhE·13.37 (Φ·046)
Δισσὰ ἐδεξάμην γράμματα παρὰ σοῦ Οὐρβίνοθεν	PhE·30.21 (Φ·081)
Ἐγὼ σοὶ τὴν περὶ λόγους δύναμιν καὶ πάλαι θαυμάζων	PhE·02.06 (Φ·008)
Ἐδειξεν ἤδη ἡμῖν ἢ παρὰ σοῦ ἐπιστολῆ, εἰ καὶ βραχεῖα	PhE·38.20 (Φ·097)
Ἐδεξάμην σου, ὃ Σχολάριε φίλτατε, τὴν ποθεινοτάτην	PhE·01.70 (Φ·005)
Εἰ καὶ οὐκ ἀγνωῶ τὰ ἐμὰ σοὶ ἅπαντα διὰ μνήμης ὑπάρχειν	PhE·31.53 (Φ·087)
Εἰ καὶ οὐκ εἰδώς σε τὸ πρότερον ἦν, ἀλλ' ὅμως ἢ σὴ	PhE·14.09 (Φ·052)
Εἰ καὶ πάνυ γε πολλὰ τὸ γῆρας, ὡς ἔστιν ἰδεῖν, ἐν τοῖς	PhE·48.38 (Φ·110)
Εἰ καὶ σιωπῶντος ἐμοῦ, οἶδα σε οὐδὲν τῶν ἐμῶν	PhE·15.22 (Φ·059)
Εἰ μὲν ὑγιαίνεις, εὖ ἔχει· ὑγιαίνω δὲ καὶ αὐτός. Τὴν τε	PhE·32.10 (Φ·088)
Εἰ μὲν ὑγιαίνεις, ὃ πάτερ αἰδεσιμώτατε Βησσάριον	PhE·20.28 (Φ·061)
Εἰδώς ἐγὼ ἄρτι πάνυ γ' ἐνδήλωσ τὴν εὐνοίαν σου καὶ	PhE·31.37 (Φ·085)
Εἰπέ μοι Πάλλα παρὰ σοὶ τὰ πάντα / πῶς ἔχει Στρώζα	Psy. I.8
Ἐκ τῆς τοῦ ἡμετέρου κοινοῦ φίλου Τουσκανέλλα	PhE·01.90 (Φ·007)
Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἄρτι πρὸς σέ γραμμάτων ἦν σοὶ οὐκ	PhE·14.20 (Φ·054)
Ἐλπὶς ἀνθρώπους ἀπατᾷ ματαίη / ἡγεμῶν οὐσπερ λόγος	Psy. III.12
Ἐν βραχέσι γέγραφέ σοι, ὃ πάτερ αἰδεσιμώτατε· οὐτω	PhE·14.38 (Φ·056)
Ἐν Βυζαντίῳ σε ἤδη ἐνιαυτὸν διατρίβοντα τοῦ Ἑλληνίζειν	PhE·04.15 (Φ·015)
Ἐν Τικίνῳ σοὶ τῆς ἡμετέρας παιδεύσεως χάριν διατρίβοντι	PhE·13.25 (Φ·041)
Ἐννεπε Τερψιχόρη τὸν ἐμὸν φίλον, ἔννεπε Μοῦσα	Psy. I.13
Ἐπανήθεος ἤδη ποτὲ, ὃ ἐμοὶ ἐν τοῖς μάλιστα φίλοις	PhE·38.24 (Φ·098)
Ἐπέστειλα πρότερον Βαρθολομαίῳ τῷ σῷ, κατὰ νόμον	PhE·12.28 (Φ·034)
Ἐπέστειλά σοι Βονωνίαθεν ὅτι κατὰ Φλωρεντίαν ὢν	PhE·42.22 (Φ·104)

Ἐπέσειλά σοι μὲν καὶ πρότερον· οὐθ' ἄλλος δὲ, οὔτε	PhE·13.64 (Φ·050)
Ἐπίσταμαί σε, τὸν λεγόμενον Ἰουστινιανόν, καὶ δίκαιον	PhE·04.13 (Φ·014)
Ἐπιστέλλοντός μου συνεχέστερον, ἄει σεσιώπηταί σοι	PhE·34.18 (Φ·092)
Ἔστι βροτοῖσιν ἔθος τοῖς εἶ οὐκ ἄξια πᾶσι	Psy. II.5
Ἔστι μοι πολλὸς πόθος ἐξακοῦσαι / Αἰστέος Μούσας	Psy. I.10
Ἔστι παρ' αὐθέντη τῷ σῶ Θηβάλδος ἀπάντων	Psy. III.11
Ἔστι παρ' οὐρανοῦ ἡμῖν πᾶν πρᾶγμα θεοῖο	Psy. III.9
Ἔτι καὶ νῦν δέομαί σου, πάτερ αἰδεσιμώτατε, ἵνα διὰ	PhE·14.26 (Φ·055)
Ἔτι μακρὸν ἤδη χρόνον σιωπῶντος τοῦ λογιωτάτου	PhE·13.36 (Φ·045)
Ἦ παρὰ σοῦ πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολή, χρησαμένη, ὡς δοκεῖ	PhE·35.31 (Φ·094)
Ἦ τοῦ μεγίστου ἀρχιερέως πρὸς ἡμᾶς δωρεὰ καρκίνου	PhE·31.05 (Φ·083)
Ἦ χρόνιος παρὰ σοῦ ἐπιστολή τοσαύτης ἡμᾶς ἐνέπλησεν	PhE·25.38 (Φ·069)
Ἦδη σοι γράψας τῷ ἐπιθυμοῦντι, ὡς φαίνη, ἡδέως γε	PhE·04.26 (Φ·018)
Ἡελίου τε φλόγες καὶ μήνης φέγγος ἀνάσσης	Psy. I.9
Ἦκε δὴ χρονιώτερα πρὸς ἡμᾶς, ὧ φίλτατέ μοι Ὑαλέα	PhE·01.87 (Φ·006)
Ἦκεν ἤδη μόλις ποτὲ παρὰ τῆς εὐμενείας σου, ὧ	PhE·20.25 (Φ·060)
Ἡμεῖς δὴ, ὧ φίλτατε, τοῦ σοῦ Λεκαπηνοῦ οὔτε ἀνίαν	PhE·13.28 (Φ·043)
Ἦν καὶ πρὸ πολλῶν ἤδη ἡμερῶν ἰδεῖν ἐπόθουν ἄξιαν	PhE·48.26 (Φ·109)
Θεῖον Ἀλφόνσον βασιλῆα ποῖος / κλαυθμὸς ἢ θρηῖνος	Psy. II.12
Ἰάκωβος Ἀκτίολος, ὁ τὴν παρ' ἐμοῦ ἀποδιδούς σοι	PhE·14.17 (Φ·053)
Ἰδοῦ δὴποτε ἀφικνοῦμαι φθελγζάμενος τι παρὰ σοι	PhE·39.18 (Φ·100)
Ἰδοῦ σοι πάλιν γράμματα παρ' ἡμῶν τὸ αὐτὸ ἀπαιτοῦντα	PhE·12.33 (Φ·035)
Ἰδὼν ἐγὼ καὶ κατὰ μέρος ἀναγνοὺς τὴν ἡδίστην σου	PhE·04.36 (Φ·020)
Ἰδὼν μὲν ἐγὼ ὡσπερ ἐν ἡλίῳ λαμπηδόνι τὴν ἀγάπην	PhE·39.21 (Φ·101)
Ἦνα μὴ κατηγορήσῃς μου (καὶ δικαίως) ὀλιγωρίαν, ἤδη	PhE·45.46 (Φ·107)
Ἰωάννης Ἀραιμβόλδος, ὁ καὶ τῆς Νοβαρίας ἐπίσκοπος	PhE·29.42 (Φ·078)
Καὶ πρὸ τοῦ δεδέχθαι με τὴν καλλίστην παρὰ σοῦ	PhE·01.26 (Φ·002)
Καὶ προσηγορίᾳ τινὶ κατ' ἔπαινον τῇ πάνυ γε ἀρχαίᾳ	PhE·07.15 (Φ·026)
Καὶ τὴν ἐπιστολήν σου ἐς χειρὰς λαβὼν ἐφίλησα διὰ	PhE·31.40 (Φ·086)
Καὶ τίς ἂν πιστεύσειεν οὐκ ἂν εἶναι μοι δυνατὸν λόγῳ	PhE·04.18 (Φ·016)
Κασταλὶς φίλον λυρικοῖς ἐταῖρον / ἄδε Κάστελλον	Psy. I.4
Κάτων Σάκιος ὁ νομοδιδάσκαλος, καλὸς ἀγαθὸς ἀνὴρ	PhE·04.21 (Φ·017)
Κλαίειτ' ὧ Μοῦσαι ἱερὴν θανόντος / Κουίντου, οἴμοι	Psy. II.2
Κομισάμενός σου τὴν ἐπιστολήν, ὧ θαυμάσιε, ἦσθην	PhE·05.03 (Φ·024)
Λάζαρε χρηὲ σε λίην τὸν ἐπίσκοπον ὄντα νοῆσαι	Psy. III.5
Λαμπουγνῖνος Βιρᾶγος ὁ καὶ Μεδιολανεύς, φίλος ἐμοὶ	PhE·14.02 (Φ·051)
Λαμπουγνῖνος ὁ Βιρᾶγος, ἀνὴρ ἐκεῖνος καλὸς καὶ οὐκ	PhE·35.18 (Φ·093)
Λόγος ἐστὶ καὶ πάνυ γε παλαιὸς, τοὺς περὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν	PhE·37.05 (Φ·095)
Μάρκος Κούριος Δεντᾶτος τοῖς Σαμνίταις μετὰ τὴν	PhE·33.24 (Φ·089)
Μετιόντι μοι τὰ σαυτοῦ γράμματα ἡδονῆς ἅμα καὶ λύπης	PhE·03.06 (Φ·012)
Μόλις δὴποτε καὶ χρονία ἀφίχθη πρὸς σέ, ὧ φίλε Γαζῆ	PhE·25.26 (Φ·068)
Μοῦσα Γονζάγαν Ἐρατῶ πρεπούση / πορφυρὸν πῖλον	Psy. III.4
Μοῦσα δὴν ὀκνεῖς λίαν Ἰσιδώρω / πατρὶ πανθείῳ	Psy. II.6
Μοῦσα Δωνᾶτον κάματος χοροῖο / τόσσος ὑψίστου	Psy. I.12
Νικόλαος Φραιγώσιος, ὁ καλὸς τε καὶ ἀγαθὸς νεανίσκος	PhE·04.09 (Φ·013)
Νῦν ἐμῷ αὖ Μοῦσα λίην ἐταίρω / σπεῦδε σὺν σπουδῇ	Psy. I.14
Ξενοφῶν, ὁ ἐμὸς παῖς, ἀποδιδούς σοι τὴν ἐπιστολήν	PhE·11.65 (Φ·031)

Ὁ ἀποδιδούς σοι τὴν ἐπιστολὴν Γεώργιος Ἀλεξανδρινός	PhE·14.43 (Φ·057)
Ὁ ἀποδιδούς σοι τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν, Ἀντώνιος	PhE·25.49 (Φ·070)
Ὁ ἀποδοὺς σοὶ τὴν ἐπιστολὴν, Ἰωάννης ὁ Γαυραῶς	PhE·12.39 (Φ·037)
Ὁ ἀφικόμενος πρὸς ἐμὲ παρὰ σοῦ, εἶπεν ἄλλα μὲν καὶ	PhE·01.13 (Φ·001)
Ὁ ταύτην σοι τὴν ἐπιστολὴν ἀποδοὺς Δρομοιάτης	PhE·12.23 (Φ·033)
Οἶδα μὲν ἔγωγε μάλα καὶ πάλαι σὲ μάλιστα πάντων ἡμῶν	PhE·09.81 (Φ·028)
Οἶδα μὲν ἔγωγε τὰ ἡμέτερα, ὧ φίλτατε Κάστελλε	PhE·31.32 (Φ·084)
Οἶδα μὲν ἔγωγε, ὧ αἰδεσιμώτατε πάτερ, ὅτι τῶν ἀπόντων	PhE·34.12 (Φ·090)
Ὅν ἐμοὶ λόγον ἀπέστειλας, ἀνέγνων τε αὐτὸς κατὰ πᾶσαν	PhE·01.44 (Φ·003)
Ὅν μοι ὄντι νέφ νεαρὸν πάνυ διὰ θεῶν	<i>Psy.</i> II.9
Ὅπόση τις γέγονέ μοι αἰεὶ στοργή τε καὶ εὐνοία περι	PhE·23.26 (Φ·064)
Ὅσάκις ἐγὼ ἦν ἐμοὶ ἄρτι ἡδίστην ἀπέστειλας ἐπιστολῆ	PhE·04.42 (Φ·021)
Ὅσον ἔδεισά σου τὴν παρὰ Τούρκους ἀπουσίαν, τόσον	PhE·27.35 (Φ·074)
Ὅσον ἐπέστειλά σοι τῆ πρό τῶν εἰδῶν Μαρκτίου ἡμέρα	PhE·11.08 (Φ·030)
Ὅσον ἡμεῖς φθεγγόμεθα συνεχέστερον, τοσοῦτον καὶ	PhE·12.36 (Φ·036)
Ὅτι Ἑλληνίζω μὲν οὐ παύη, οὐ δύναμαι τῷ ὄντι οὐκ	PhE·25.25 (Φ·067)
Ὅτι ἐν ἡδοναῖς διατριβῆς ταῖς πιασαῖς, εἰδέναι μοι	PhE·30.11 (Φ·080)
Ὅτι κἄμου κήδη καὶ τὰ ἡμέτερ' ἅπαντα σοὶ νομίζεις	PhE·46.08 (Φ·108)
Ὅτι μὲν Νεάπολιν ἰδόντα (μᾶλλον δὲ ἐνοικούντα) ἦδη	PhE·12.86 (Φ·040)
Ὅτι μὲν οὐκ ἠτύχησα τῆς φιλίας σου, ἦδομαι κομιδῆ	PhE·04.33 (Φ·019)
Ὅτι οὐκ ἀνέφερες μηδαμῶς ὅ σοι ἀνέθηκα, οὐ με	PhE·02.55 (Φ·010)
Ὅτι οὐχ ὑπάρχεις ἄλλός τις πρὸς ἡμᾶς ἢ οἶον εἶναι σὲ	PhE·04.44 (Φ·022)
Ὅτι χρονωτέρω ἐχρώμην πρὸς σὲ σιωπῆ, ὧ πάτερ	PhE·15.12 (Φ·058)
Οὐαλλέριον μὲν ἄγαν κλαίεις Ἀντώνιε σεῖο	<i>Psy.</i> III.3
Οὐκ εἶ ποιεῖς, ὧ φίλε Ἀνδρόνικε, σὺδαμῶς, ὡς γέ μοι	PhE·24.23 (Φ·066)
Οὗτος ὁ ξεῖνος φίλε μοι ποθήσας / Ἀνδρέα λίην περι	<i>Psy.</i> I.6
Παῖ τί τοῦ υἱοῦ Ξενοφῶν Φιλέμφε / νηπίου τόσσοις	<i>Psy.</i> III.6
Πάλλα ἄνερ, πρώτων ὄν πάντες φασὶν ἐπαίων	<i>Psy.</i> I.3
Πάλλα ὧ Πάλλα θάνατος βροτοῖσι / κοινός ὢν πᾶσιν	<i>Psy.</i> III.8
Πάνυ μοι φαίνη τὸν τὲ τρόπον χρηστὸς καὶ τὸν λόγον	PhE·13.35 (Φ·044)
Παρακαλῶν ἡμᾶς πρὸς τὸ παραγενέσθαι ὑμῶν, ἵππον	PhE·28.35 (Φ·076)
Παῦλ' ἐν ἀνθρώποις μέγα πᾶσι θαῦμα, / ὧ θρόνον	<i>Psy.</i> III.14
Περὶ οὗ τῆς σῆς ἄρτι πρότερον εὐμενείας καθ' ὑπερβολὴν	PhE·24.06 (Φ·065)
Περιίδες σὲ φιλοῦσι λίην Ἰερώνυμε Μοῦσαι	<i>Psy.</i> II.13
Ποιήσας ἡμᾶς ἦδη κατὰ Βονωνίαν ἐραστὰς τῆς σῆς	PhE·04.45 (Φ·023)
Πολλῆς με φροντίδος ἐνέπλησας, ὧ πάτερ αἰδεσιμώτατε	PhE·26.08 (Φ·071)
Πρὸ πολλοῦ τὰ ἐμὰ δεξάμενος γράμματα, ὅτι ἀντιγράψαι	PhE·02.12 (Φ·009)
Πρόσπερ ἀρχαίας γένος ὧ Κολούμνα / φαίδιμον Ῥώμης	<i>Psy.</i> II.4
Πῶς ἔχει σαυτὸν πέρι νῦν ἐταῖρε / ἡ τύχη Γαζῆ	<i>Psy.</i> III.2
Ῥίγος ὧ ἄρχον Λοδοβίκε, δῖαι / πρώτον ὄν Μοῦσαι	<i>Psy.</i> II.10
Σεῖο λύρην Μοῦσαι κῆδὴν ἔτι Φοῖβος Ἀπόλλων	<i>Psy.</i> III.13
Σήμερον δεξάμενος ἐγὼ τὰ παρὰ τοῦ κοινοῦ ἡμῶν καὶ	PhE·09.83 (Φ·029)
Σοὶ θεὸς δοίη βασιλεὺς ἀπάντων / πᾶσαν ἀρχόντων	<i>Psy.</i> II.8
Σὺ μὲν, ὡς ἔμοιγε δοκεῖ, περι τὴν Ἀφροδίτην διατριβῶν	PhE·12.51 (Φ·039)
Συγχαίρω ἡμῶν τὰ μέγιστα, Δημήτριε φίλτατε, ὅτι καθ'	PhE·30.09 (Φ·079)
Συνέτυχον περι σοῦ ἐς Φλωρεντίαν ἐλθὼν τῷ τε	PhE·41.39 (Φ·103)
Σφορτιαδῶν φάος ἡγεμόνων Φραγκίσκε Λατίνους	<i>Psy.</i> I.7

Τὰ γεγονότα παρ' ὑμῖν ἄρτι συμπόσια μεγάλα τὲ πάνυ	PhE·37.21 (Φ·096)
Τὰ γράμματά σου, ὦ φιλανθρωπότατε Βάροβαρε, ἃ πρὸς	PhE·01.48 (Φ·004)
Τὰ περὶ σὲ μαθεῖν πολὺς ἡμῖν ἐγένετο πόθος· ἤδη γὰρ	PhE·12.47 (Φ·038)
Τὴν <i>Κύρου Παιδείαν</i> μετηνέγκαμεν νυνὶ ἐκ τῆς πατρίου	PhE·27.36 (Φ·075)
Τὴν <i>Κύρου Παιδείαν</i> , ἣν ἀφ' ὑμῶν τῶν τῆς Ἑλλάδος	PhE·29.34 (Φ·077)
Τί δὴ βούλει μέ σοι ἐπιστέλλειν, ὦ πάτερ αἰδεσιμώτατε	PhE·06.70 (Φ·025)
Τὸ ζητούμενόν μοι περὶ ιδέας, ὦ φίλτατε, οὔτε κατ'	PhE·22.11 (Φ·063)
Τὸ καρνήριον παρ' ὑμῖν λεγόμενον ἰδοὺ δὴ ἀπαιτῶ	PhE·13.27 (Φ·042)
Τὸ παρὰ σοῦ καρνήριον πρὸς ἡμᾶς χρῆσθαι δοκεῖ τῆς	PhE·13.52 (Φ·047)
ἜΩ Πανορμίτη φίλος ὢν Φιλέλφω / ἐκ νέου, κἄντῳ	Psy. III.10
ἜΩ Πέτρε σοὶ πολλὴ παρ' ἐμοῦ χάρις ἐστὶν ἑταῖρε	Psy. I.15
ἜΩ φάος θείας ἀρετῆς, σοφοῖσιν / πρῶτος ἐν πᾶσιν	Psy. I.2
ἜΩν ἤδη ἐκ πολλοῦ ἐπεθύμουν, ἦκεν ἐκ Βασιλείας	PhE·02.71 (Φ·011)
ἜΩσπερ ὁ ἐπιθυμῶν τοῦ χρυσοῦ, περὶ οὐδενὸς μᾶλλον	PhE·27.31 (Φ·072)